

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก
: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอองอุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ปริญญานิพนธ์
ของ
สรายุทธ เจริญสิทธิชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษานักเรียนเด็กออทิสติก
: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บทคัดย่อ
ของ
สวายุทธ เจริญสิทธิชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547

๒๕๔๗

สรายุทธ เจริญสิทธิชัย. (2547). ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของ

เด็กออทิสติก : กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ปริญญาโท ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม :

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทคนิยม, อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กออทิสติก 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอน 3) เพื่อเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอน และสุดท้ายเพื่อถามความคิดเห็นของผู้ปกครองด้านความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลของเด็กออทิสติกที่เกิดขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครอง 44 คนและครูผู้สอน 8 คน ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความสามารถเบื้องต้นของบุคคลออทิสติกโดยใช้เกณฑ์ 9 ทักษะ นั่นคือ ความสนใจ การเลียนแบบ การรับรู้ การช่วยเหลือตนเอง สังคม กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก พื้นฐานทางวิชาการ และการสื่อสาร สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.เด็กออทิสติก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย(ร้อยละ 70.5) โดยมีอายุ 5 ปีขึ้นไป(ร้อยละ 54.5) ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อคนต่อปีการศึกษา ชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้า14,497 บาท ภาคบ่าย 8,732 บาท ชั้นอนุบาล1 28,112 บาท ชั้นอนุบาล2 26,596 บาท และชั้นอนุบาล3 35,171 บาท

2.ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก เปรียบเทียบก่อนเข้ารับการศึกษาและขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่

ชั้นเตรียมความพร้อม ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า เด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นเพียง 2 ทักษะ คือ พื้นฐานทางวิชาการและการสื่อสาร ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า เด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกทักษะ ยกเว้น กล้ามเนื้อมัดเล็กและพื้นฐานทางวิชาการ

ชั้นอนุบาล1 ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเด็กมีทักษะเพิ่มขึ้น 6 ทักษะ ทักษะที่ไม่เพิ่มขึ้นตามความคิดผู้ปกครองคือ ความสนใจ การรับรู้และกล้ามเนื้อมัดใหญ่ แต่ทักษะที่ไม่เพิ่มขึ้นตามความคิดของครูผู้สอนคือ การเลียนแบบ กล้ามเนื้อมัดเล็กและด้านสังคม

ชั้นอนุบาล2 ความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ทุกทักษะเด็กมีทักษะเพิ่มขึ้น ยกเว้น กล้ามเนื้อมัดใหญ่เท่านั้น แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นทั้ง 9 ทักษะ

ชั้นอนุบาล3 ผู้ปกครองและครูผู้สอนต่างมีความคิดเห็นว่าเด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นทั้ง 9 ทักษะ

3.เปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยมีต่อเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของผู้ปกครองกับครูผู้สอน ทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและในขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่

ก่อนเข้ารับการศึกษา ผู้ปกครองและครูผู้สอนทุกชั้นมีความคิดเห็นที่มีต่อเด็กแตกต่างกัน

ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ ผู้ปกครองและครูผู้สอนในชั้นเตรียมความพร้อม อนุบาล1 และ อนุบาล 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อเด็กเหมือนกัน ยกเว้นในชั้นอนุบาล 2 ที่มีความคิดเห็นที่มีต่อเด็กแตกต่างกัน

4.ด้านความคุ้มค่า ผู้ปกครองทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปกับการนำเด็กออทิสติกเข้ามารับการศึกษาที่โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับพัฒนาการของเด็กที่เพิ่มขึ้น

EXPENDITURE AND EFFECTIVENESS IN EDUCATIONAL REHABILITATION OF AUTISTIC
CHILDREN: A CASE STUDY AT EARLY INTERVENTION AND SPECIAL KINDERGARTEN
RAJABHAT SUAN DUSIT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SARAYUT JAROENSITTHICHAJ

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2004

Sarayut Jaroensitthichai. (2004). *Expenditure and Effectiveness in Educational Rehabilitation of Autistic Children: A Case Study at Early Intervention and Special Kindergarten Rajaghat Suan Dusit University*. Master thesis. (Economics of education). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot. Advisor Committee: Assoc. Prof.Dr. Sunitda Tesniyom, Mr.Maitri Apiphatthanamontri.

There are four purposes of this research 1) to study about expenditure of education for autistic children 2) to study effectiveness in educational rehabilitation from parents' opinion and autistic teachers 3) to compare rehabilitation from the average of all skills between parents' and autistic teachers 4) to identify the worthiness of expenditure of education with the effective results of autistic children.

The sample of this research was 44 parents and 8 teachers in Early Intervention and Special Kindergarten Rajaghat Suan Dusit University. The questionnaires from autistic fundamental ability assessment by the criteria on 9 skills consists of interested, imitated, precepted, self-supported, social, gross motor, fine motor, fundamental academic and communicated skills. Statistics of data analysis are percentage, average, standard deviation and coefficient of variation.

The research results are follows:

1.Almost of the autistic children are males (70.5%) and more than 5 years old (54.5%). Expenditure in education per person per academic year in Early Intervention, for the morning and afternoon division is 14,497 and 8,732 baht respectively. The level 1,2 and 3 in Special Kindergarten is 28,112, 26,596 and 35,171 baht respectively.

2. Effectiveness in educational rehabilitation of autistic before and after studying:

The Early Intervention have the only 2 better skills followed by the parents opinion: fundamental academic and communicated. There are all the better skills except fundamental academic, followed by teachers opinion.

The level 1 in Special Kindergarten had 6 better skills followed by parents and teachers opinion. Interested, precepted and gross motor are not better skills followed by the parents opinion. Imitated, fine motor and social are not better skills followed by the teachers.

The level 2 in Special Kindergarten had all better skills except only gross motor followed by the parents opinion but there are all better skills followed by teachers.

The level 3 in Special Kindergarten have all better skills followed by both parents and teachers.

3. To compare educational rehabilitation between parents and teachers in the average of all skills before and after studying:

Before studying, there are the differentiate opinion from parents and teachers in all levels.

After studying, there are the same opinion from parents and teachers in Early Intervention, level 1 and level 3 in Special Kindergarten except level 2.

4. From point of view on expenditure in education, all parents thought worthiness comparing with the result of children's development that occurs.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กขอทิสติก : กรณีศึกษา
โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

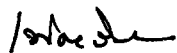
ของ

นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

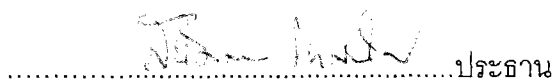

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

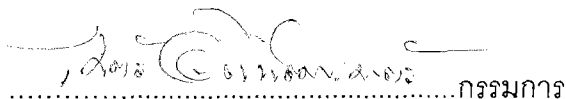
วันที่..... เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

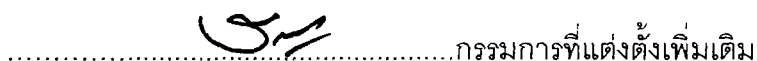
.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม)

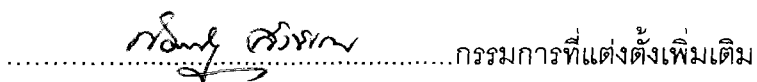
.....กรรมการ

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัมรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้นับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม ประธานควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรีกรรณการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำการทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน และรองศาสตราจารย์ ดร.อรรค์ อุดมไพจิตรกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษมที่ใช้แก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้ออกมาสมบูรณ์และดีที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์จรรยา ชื่นเกษม ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาและหัวหน้าโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต นพ.เวทิส ประทุมศรี นายแพทย์ 7 และพญ.รุจิรัตน์ บุญยลิขิตนายแพทย์ 7 โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา ที่กรุณาให้คำแนะนำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วรรณวิมล และเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาและหัวหน้าโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่อำนวยความสะดวกด้านข้อมูลสำหรับการวิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กๆ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

และที่สำคัญที่สุด ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง สำหรับคุณพ่อคุณแม่ ที่ได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีสำหรับลูกคนนี้อย่างตลอด ขอบคุณคุณปู่ คุณย่า และอาจารย์จามรี ที่ช่วยเป็นกำลังใจที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลง และขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจ และช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ คุณค่าอันใดที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ คุณย่า คุณป้า ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ อบรมสั่งสอน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สรายุทธ เจริญสิทธิชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของงานวิจัย.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้นในงานวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เด็กออทิสติก.....	11
ความหมายของเด็กออทิสติก.....	11
ประวัติของโรคออทิสติก.....	12
ลักษณะอาการ.....	14
สาเหตุของออทิสติก.....	22
พฤติกรรมของเด็กออทิสติก.....	24
สิทธิและการปกป้องสิทธิของผู้ป่วย.....	26
ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง.....	27
เศรษฐศาสตร์การศึกษา.....	27
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	29
ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	35
ประวัติความเป็นมาและการดำเนินงานของศูนย์/โปรแกรมการศึกษาพิเศษ	
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....	37
ประมวลการสอนระดับชั้นเตรียมความพร้อม (ฝ่ายอี.ไอ).....	39
ประมวลการสอนในระดับชั้นอนุบาล1 ถึงอนุบาล 3.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ.....	56
ความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ.....	56
ประเภทของการฟื้นฟูสมรรถภาพ.....	57
แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	59
ความหมายของประสิทธิผล.....	59
ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก.....	61
แนวคิดเกี่ยวกับความคุ้มค่า.....	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
งานวิจัยในประเทศไทย.....	62
งานวิจัยจากต่างประเทศ.....	64
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	65
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	65
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	89
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	89
วิธีการดำเนินการวิจัยค้นคว้า.....	89
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	94
 บรรณานุกรม.....	 97
 ภาคผนวก.....	 104
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบทดสอบแสดงพฤติกรรมที่น่าสงสัยของเด็กออทิสติก.....	17
2 พฤติกรรมพัฒนาการของเด็กวัยแรกเกิด - 6 ปี.....	19
3 ตารางกิจกรรมภาคเรียนที่ 1/2546 ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการ และครอบครัวศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....	40
4 ตารางแสดงผลการสอน โรงเรียนสาริตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) โปรแกรมวิชา/ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....	42
5 ข้อมูลทั่วไปของเด็กออทิสติก จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล.....	73
6 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรงในระดับชั้นต่างๆ	73
7 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาส่วนอื่นๆ นอกจากที่ทางสถาบันเรียกเก็บ.....	75
8 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	76
9 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม(Early intervention : E.I.).....	77
10 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม(Early intervention : E.I.).....	78
11 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (Early intervention : E.I.).....	79
12 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในระดับชั้นอนุบาล1.....	80
13 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ในระดับชั้นอนุบาล.1.....	81
14 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล1.....	82
15 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในระดับชั้นอนุบาล2.....	82

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

16 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ในระดับชั้นอนุบาล.2.....	83
17 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล2.....	84
18 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ในระดับชั้นอนุบาล3.....	85
19 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ในระดับชั้นอนุบาล3.....	86
20 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล3.....	86
21 ข้อมูลด้านความคุ้มค่าตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	87
22 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก เกี่ยวกับด้านการศึกษา.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดทางการวิจัย.....	9
2 กรอบแนวคิดค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	10
3 ส่วนประกอบของสมอง.....	23
4 สาเหตุการเกิดของโรค Autism.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ใครๆ ก็หาว่าแม่น้องโจไม่รักลูก ทั้งๆที่น้องโจเป็นลูกคนแรก แม่พยายามอุ้ม ให้นมคอยดูแลใกล้ชิด แต่น้องโจเป็นเด็กเลี้ยงยากตั้งแต่เกิด จะกิน จะนอน จะขับถ่าย ก็กะไม่ถูก ถึงแม้เวลาผ่านไป น้องโจก็ไม่ค่อยสบตา ไม่มีเสียงอ้อแอ้ หรือเล่นกับแม่ตอบ เวลาที่แม่เข้าไปเล่นด้วย น้องโจมองผ่านแม่ราวกับแม่ไม่ได้ยืนอยู่ตรงหน้า แววดตาของลูกทำให้แม่ใจหาย เพราะไม่มีแว้วแว้วจะเคยรู้จักกัน ทั้งๆที่ตลอดเวลาที่แม่เฝ้าเลี้ยงดู ดูแล น้องโจไม่เคยแสดงความรักที่เห็นหน้าแม่มาใกล้ๆ ไม่เคยยิ้มให้ ไม่เคยคุยกับแม่เลย จนน้องโจโตขึ้น เวลาแม่กลับจากที่ทำงาน น้องโจจะวิ่งออกมาดูเหมือนจะมาต้อนรับแม่ แต่แม่สังเกตว่าน้องโจสนใจรถที่แม่ขับอยู่มากกว่าตัวแม่ ลูกจะไม่ยอมกอดซบกับแม่ ชอบผละห่างหลังจากออกไป นอกจากจะเหนื่อยจริงๆ แม่คิดว่าลูกโจต้องมีอะไรผิดปกติ แต่ใครๆ กลับหาว่าแม่ดูแลลูกไม่ดีมากกว่า... (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2537 : 7-8)

นี่คืออาการอย่างหนึ่งของเด็กที่วงการแพทย์เรียกว่า เด็กออทิสติก (Autistic child) ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วคงไม่มีพ่อแม่คนใดที่ต้องการให้ลูกของเขาเกิดมาเป็นแบบนี้ คงไม่มีหวั่นพ่อแม่คนใดที่ต้องการจะปล่อยปละละเลย เมื่อพบว่าลูกของเขามีพฤติกรรมที่มีลักษณะดังกล่าว

"เด็กพวกนี้จะมีลักษณะอย่างหนึ่ง คือ ซื่อ ถ้าปล่อยให้อยู่เดียวๆ จะถูกหลอก เราบอกยังงี้ก็ทำอย่างนั้นตามคำพูดเลย บอกอ้อมๆ ไม่ได้หรอก" เจริญ คุวินทร์พันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หนึ่งในกลุ่มชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติกกล่าวเน้นว่า มีเพียงพฤติกรรมที่ต่างจากสังคม ถ้าเราไม่เข้าใจพฤติกรรม จะนึกว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อน เพราะเด็กออทิสติกไม่ชอบติดต่อสื่อสารกับใคร เนื่องจากมีปัญหา ด้านการรับรู้ ด้านพัฒนาการ ด้านพฤติกรรม และ ด้านการติดต่อสื่อสาร

จึงไม่แปลกเลยหากเด็กบางคนจะอาละวาด ก้าวร้าว ตะโกนเสียงดังกลางชุมชน แย่งขนมจากมือคนอื่นไม่พูดไม่สบตากับใคร เล่นกับตัวเอง พูดซ้ำๆ ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ บางคนมีลักษณะของปัญญาอ่อน แต่บางคนก็ฉลาดเกินคาด

นั่นย่อมแสดงว่า เด็กออทิสติก สามารถที่จะปรับตัวและอยู่ได้ในสังคม ถ้าหากมีการแก้ไข ปัญหาในเรื่องของการรับรู้ พฤติกรรม พัฒนาการ และการสื่อสาร เพื่อปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้ดีขึ้น

การศึกษาถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหาสิ่งที่ได้กล่าวไปข้างต้น เพราะการศึกษาจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาคน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 1)

เด็กทุกคนจัดว่าเป็นทรัพยากรของชาติรวมทั้งกลุ่มเด็กออทิสติกด้วย หากเด็กกลุ่มนี้ขาดการศึกษาอบรมในระยะวัยเรียน ย่อมทำให้ประเทศชาติสูญเสียทรัพยากร และเด็กก็จะเป็นภาระของสังคม ซึ่งรัฐจะต้องดูแลต่อไปในภายหน้า ดังนั้นรัฐควรที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเฉพาะในด้านการศึกษา เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง ครอบครัวและสังคม ตามที่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกต้องการ เพราะผู้ปกครองของเด็กเหล่านี้ คิดเสมอว่าถ้าวันที่พวกเขาจากไป ลูกของเขาจะอยู่ลำพังในสังคมได้อย่างไร ?

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึกฉบับวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 (คนไทยป่วย"ออทิสติก"กว่า2แสน. 2546 : การศึกษา) ได้ทำการคาดประมาณกลุ่มเด็กออทิสติกในประเทศไทย ซึ่งคาดว่าภายในประเทศมีผู้ป่วยประมาณ 200,000 คน แต่เป็นเรื่องที่น่าแปลกที่มีผู้ป่วยเข้ามารับการบำบัดรักษาแค่ประมาณ 1,000 คน เท่านั้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น นั้นย่อมแสดงว่า รัฐบาลควรที่จะหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับปัญหาในด้านการศึกษา รัฐและเอกชนจะต้องให้การสงเคราะห์และฟื้นฟูเด็กเหล่านี้ วิธีการหนึ่งนั่นก็คือ การจัดการศึกษาพิเศษให้เด็กได้มีความรู้พื้นฐานเบื้องต้นเล็กๆ น้อยๆ ตามพื้นฐานสิทธิมนุษยชน ซึ่งเด็กทุกคนควรที่จะได้รับ อย่างไม่มีการยกเว้น ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดทำก็เพื่อให้คนพิการที่มาจดทะเบียนได้รับสิทธิประโยชน์จากการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่างๆ

ยิ่งรัฐกำหนดเด็กออทิสติกเป็นกลุ่มบุคคลพิการประเภทที่ 4 ด้วยแล้ว ทำให้เด็กเหล่านี้ ได้รับโอกาส ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 55 ที่ว่า "บุคคลพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ" และมาตรา 80 ที่ว่า "รัฐต้องให้การคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงชาย รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้" ซึ่งในความเป็นจริงแล้วจะเห็นได้ว่าเด็กออทิสติกนั้นสามารถช่วยตนเองได้ถ้าพัฒนาไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในด้านความสามารถพิเศษที่เด็กออทิสติกเหล่านั้นมี ยิ่งถ้าได้รับการกระตุ้นให้พวกเขาแสดงสิ่งที่นอกเหนือจากคนปกติแล้วละก็เด็กเหล่านี้ถือได้ว่ามีพฤติกรรมเฉพาะด้านที่เขาสงสัยไปอย่างก้าวกระโดดเลยทีเดียว ดังเช่น อดีตแพทย์หญิงท่านหนึ่งที่ทุ่มชีวิตให้กำลังใจลูกสาวที่ต้องตกอยู่กลุ่มเด็กพิเศษ "ออทิสติก" จากที่มีพัฒนาการทางด้านสังคมช้าทั้งทางด้านอารมณ์ และภาษา-การสื่อสาร

จนสามารถเข้าเรียนและเล่นร่วมกับเพื่อนๆ ในโรงเรียนได้อย่างปกติได้อย่างสนุกสนาน ร่าเริง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ทำเกรดเฉลี่ยได้เกือบ 3 แถมเก่งการคำนวณเลข (เด็กออทิสติก. 2545 : การศึกษา) หรือข่าวที่ว่า เด็กออทิสติกรุ่นแรก 5 คนของโรงเรียนสาธิตเกษตรศาสตร์ สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ หรือแม้แต่ น้องณัช ที่เป็นเจ้าของงานเขียนขายดี "ผมเป็นออทิสติก" ที่มีความสามารถพิเศษนอกจากเขียนหนังสือแล้วยังแต่งเพลง "Japan Sea" และเป่าฟลูตในงาน "ด้วยพลังแห่งความหวัง" ที่ห้องแกรนด์ ฮอลล์ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี (ออทิสติก. 2545 : จุดประกาย)

ดังนั้นเด็กออทิสติกจะจัดได้ว่าเป็นกลุ่มที่ถ้าได้รับการฝึกฝนและการพัฒนาเขาสามารถเป็นคนปกติคนหนึ่งได้เช่นเดียวกัน เหมือนกับว่า กลุ่มเด็กเหล่านี้ยืนอยู่บนเส้นที่อยู่ระหว่างกลางของความปกติและความผิดปกติ ซึ่งถ้าเด็กออทิสติกได้รับการศึกษา เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีแล้วละก็เสมือนกับการศึกษาเป็นเชือกที่คล้องแล้วดึงให้เด็กออทิสติกข้ามเส้นมาอยู่ร่วมกับกลุ่มคนปกติได้

แต่สิ่งที่เป็นห่วงสำหรับเด็กกลุ่มนี้ นั่นก็คือ ยังไม่มีการจัดการศึกษาที่ดีมากนัก ดังจะเห็นได้จาก ดร.กษมา วรวรรณ ณ ออยุธยา อธิบดีกรมสามัญศึกษา ยอมรับว่า กรมการศึกษายังไม่สามารถจัดการศึกษาให้เด็กกลุ่มออทิสติกได้อย่างมีคุณภาพ เพราะไม่มีหลักสูตร สถานที่ และครูผู้สอนแต่สามารถจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการทางหูและตาได้อย่างมีคุณภาพ (การจัดการศึกษาเด็กออทิสติก. 2545 : การศึกษา) เพราะเราจะได้ว่า เด็กออทิสติกในไทยปัจจุบัน มีการคาดไว้ถึง 200,000 คน ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูงมาก แต่ในขณะที่มีสถาบันอุดมศึกษาเพียง 4 แห่งทั่วประเทศเท่านั้นที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก นั่นก็คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกำลังจะมีแห่งที่ 5 คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น ดังนั้นเราจะเห็นว่าจากการที่มีสถาบันที่มีการเรียน การสอนเฉพาะเพื่อพัฒนาได้อย่างถูกทางนั้นมีน้อยมาก ส่งผลกระทบให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเด็กเข้าศึกษาในโรงเรียนในระบบทั่วไป แบบไปเข้าเย็นกลับทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาวะของเด็กเท่าที่ควร (มข.เปิดศูนย์เด็กออทิสติกแบบประจำ. 2545 : การศึกษา)

มนุษย์ย่อมมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และย่อมที่จะมีความสามารถทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา แตกต่างกันตามกรรมพันธุ์ สิ่งแวดล้อมและโอกาสที่เขาจะแสดงความสามารถ ฉะนั้น ไม่ว่าบุคคลจะเป็นเช่นไร เช่น จะพิการทุพพลภาพ จะยากจน หรือจะมี พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ บุคคลเหล่านี้ก็อาจมีศักยภาพที่จะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ (วิจิตร ระวิวงศ์. 2530 : 110)

เด็กเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และจะเป็นผู้สืบทอดความเป็นชาติในอนาคต ดังนั้น เด็กทุกคนจึงสมควรได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งเด็กออทิสติกด้วย เพราะเด็กเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ หากได้รับการพัฒนาแล้ว ทรัพยากรส่วนนี้ก็จะเป็ทรัพยากรที่มี

คุณภาพ ตามสิทธิมนุษยชนทั่วไป และตามปฏิญญาที่ว่าด้วยสิทธิของเด็ก ที่เด็กจะต้องได้รับสิทธิในการศึกษาเพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงาม และพัฒนาความสามารถ การใช้วิจารณ์เฉพาะและความสามารถเฉพาะตัว เพื่อนำไปสู่ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมในฐานะที่เด็กเหล่านี้เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมโดยเท่าเทียมกัน (สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. 2530 : 37) ซึ่งถ้าเด็กออกทิสติกเหล่านี้ขาดการศึกษอบรรณในระยะวัยเรียน ย่อมจะทำให้ประเทศชาติสูญเสียทรัพยากร รวมทั้งยังส่งผลเป็นภาระของสังคมด้วย การลงทุนของรัฐเพื่อพัฒนาเด็กเหล่านี้ตั้งแต่วัยเด็กจึงนับได้ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับระยะเวลาที่รัฐต้องดูแลเด็กเหล่านี้ภายหลังที่เขาเติบโตขึ้นโดยไม่มีการพัฒนาเลย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขจัดปัญหาต่างๆ ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถทำประโยชน์ ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม ซึ่งจะเป็นผลที่ดีต่อการพัฒนาประเทศในส่วนรวมต่อไป

สำหรับในเรื่องการศึกษาของเด็กออกทิสติกนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองล้วนแล้วแต่มีปัญหาตั้งแต่เมื่อทราบว่าบุตรหลานของตนเป็นออทิสติก ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าเด็กปกติ รวมทั้งไม่รู้ว่าส่งบุตรหลานของตนเข้าศึกษาที่ใด โรงเรียนหลายแห่งก็ดกักันเด็ก โดยอ้างว่าให้เด็กเตรียมความพร้อมมาก่อน หรือ อ้างว่าสถานศึกษาไม่มีความพร้อม ไม่มีองค์ความรู้ที่จะสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองได้เป็นตัวเลือกถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ทำให้ครูผู้สอนได้ปรับกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ปกครอง รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางการศึกษาได้ทราบถึงพัฒนาการของเด็กที่เกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับชั้นก่อนปฐมวัยเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กที่จะก้าวเข้าสู่ระดับประถมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาในแต่ละทักษะตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก
3. เพื่อเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นระหว่างความคิดเห็นของผู้ปกครองกับครูผู้สอน
4. เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเมื่อเทียบกับประสิทธิผลที่เกิดขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึง ค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพและความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นปรับความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองให้ตรงกัน เพื่อเป็นการปรับปรุง วางแผน กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมของทางโรงเรียน และของรัฐ โดยพิจารณาจากผลและความคุ้มค่าที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการเสนอค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และจากปัจจุบันเด็กออทิสติกมีผู้เข้ารับการฟื้นฟูบำบัดน้อยมาก งานวิจัยจึงมีส่วนที่จะทำให้ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเป็นออทิสติกหันมาให้ความสนใจได้มากขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยยังเป็นการเสนอทางเลือกสำหรับผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาโดยเสนอทางเลือกของโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ส่งเด็กออทิสติกเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (Early Intervention : E.I.) และ ระดับชั้นอนุบาล 1- อนุบาล 3 จำนวน 54 คน โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม	จำนวน 19 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 1	จำนวน 11 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 2	จำนวน 15 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 3	จำนวน 9 คน

2. ครูผู้สอนเด็กนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 8 คน

การเก็บข้อมูลเก็บเฉพาะผู้ปกครองและครูผู้สอนที่มีทัศนคติที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเด็กออทิสติกเท่านั้น สามารถเก็บกลุ่มประชากรเป้าหมายในส่วนของผู้ปกครองได้จำนวน 44 คน และครูผู้สอนได้จำนวน 8 คน ช่วงเวลาที่เก็บคือ เดือนเมษายนและเดือนกรกฎาคม 2547

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ สถานภาพของเด็กโรงเรียนสาธิต อนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครอง และความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติในด้านของพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม การรับรู้ การสื่อความหมาย ภาษา และจินตนาการ โดยอาการที่แสดงออกของเด็กแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน อันมาจากการทำงานของสมองบางส่วนที่บกพร่องไป โดยในระดับขั้นเตรียมความพร้อม (Early Intervention : E.I.) อยู่ในส่วนรับผิดชอบของฝ่ายบริหารช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว ศูนย์การศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และในระดับขั้นอนุบาล1 ถึงระดับขั้นอนุบาล3 อยู่ในส่วนรับผิดชอบของโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

2. ระดับขั้นเตรียมความพร้อม (Early Intervention : E.I.) หมายถึง ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว เป็นระดับเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในระดับอนุบาลต่อไป

3. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา หมายถึง การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือเสริมสร้างความสามารถของเด็กออทิสติกให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยอาศัยการศึกษาเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถดำรงชีวิตในสังคมทัดเทียมเท่าคนปกติ โดยใช้เกณฑ์การวัดผล 9 ทักษะตามแบบประเมินความสามารถเบื้องต้นของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ กรุงเทพฯ ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ คือ

3.1 ทักษะด้านความสนใจ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการแสดงออกด้านความสนใจของเด็ก เช่น การหันหรือมองตามเมื่อได้ยินชื่อตนเอง การสบตาหรือมองหน้าผู้สนทนาด้วย เป็นต้น

3.2 ทักษะด้านการเลียนแบบ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงการกระทำที่เลียนแบบผู้อื่น เช่น การเลียนแบบการปรบมือ การเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง เป็นต้น

3.3 ทักษะด้านการรับรู้ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการแสดงออกด้านการรับรู้ของเด็ก เช่น ขณะสนทนาเด็กมีการสบตา เป็นต้น

3.4ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการแสดงออกที่เป็นการช่วยเหลือตนเองของเด็ก เช่น ทานอาหารได้เอง

3.5ทักษะด้านสังคม หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถซึ่งเป็นการปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอก เช่น สามารถควบคุมพฤติกรรมการทำร้ายตนเอง พฤติกรรมก้าวร้าว มีการปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับเพื่อน เป็นต้น

3.6ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการแสดงออกได้ต่อเนื่องหรือประสานของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายของกล้ามเนื้อส่วนที่ละเอียดอ่อนในการหยิบ การจับ การวาง ฯลฯ ประกอบด้วยนิ้วมือ ฝ่ามือ ข้อมือ และข้อมือ

3.7ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการแสดงออกได้ต่อเนื่องหรือประสานกันของอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายของกล้ามเนื้อด้านการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การเคลื่อนไหวแขน ขา การเดิน การถีบจักรยาน

3.8ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกถึงความสามารถทางวิชาการของเด็ก เช่น สามารถสัมผัสหรือชี้วัตถุตามคำสั่ง สามารถจับคู่วัตถุหรือสิ่งของได้ นับเลขจำนวน 1-10 ได้ เป็นต้น

3.9ทักษะด้านการสื่อสาร หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกถึงความสามารถของเด็กในเรื่องของการสื่อสาร เช่น ฟังและทำตามคำสั่งง่ายๆ พูดตามครู บอกชื่อตนเอง แสดงกิริยาที่บ่งบอกถึงความต้องการ เป็นต้น

4.ประสิทธิผลในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติกจากการที่เด็กเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

5.การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กออทิสติกโดยเฉพาะ คือ เป็นการศึกษาที่กลุ่มผู้เรียนเป็นเด็กออทิสติกเท่านั้น และเนื้อหาที่จัดให้เรียนก็จัดทำขึ้นเพื่อเด็กกลุ่มนี้เพื่อเป้าหมายให้เด็กสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เท่ากับคนปกติ

6.ผู้ปกครองเด็กออทิสติก หมายถึง บิดาหรือมารดาที่มีบุตรเป็นเด็กออทิสติกแล้วบุตรกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

7.ครูผู้สอนเด็กออทิสติก หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กออทิสติกที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

8.ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา หมายถึง จำนวนเงินเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษาที่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกต้องสูญเสียไปให้สำหรับเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม(E.I.)และ

ระดับชั้นอนุบาล1 ถึงระดับชั้นอนุบาล3 ของโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต อันได้แก่

8.1ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าหนังสือ และอุปกรณ์ทางการศึกษา เป็นต้น

8.2ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็ก ซึ่งค่าใช้จ่ายบางส่วนไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายในขณะที่เด็กศึกษาอยู่

9.ความคุ้มค่าตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กออทิสติก หมายถึง การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้นในงานวิจัย

1.การวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครองและประสิทธิผลของเด็กที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษากรณีศึกษากับโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานครเท่านั้น

2.ค่าใช้จ่ายที่พิจารณาจะคิดเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของผู้ปกครองเท่านั้นโดยคิดเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา โดยไม่คำนึงถึงค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้น

3.การหาประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกจะใช้เกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ 9 ทักษะ นั่นคือ ทักษะด้านความสนใจ ทักษะด้านการเลียนแบบ ทักษะด้านการรับรู้ ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง ทักษะด้านสังคม ทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่ ทักษะด้านกล้ามเนื้อเล็ก ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ และทักษะด้านการสื่อสาร โดยมาจากแบบประเมินความสามารถเบื้องต้นของบุคคลออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ กรุงเทพฯ ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

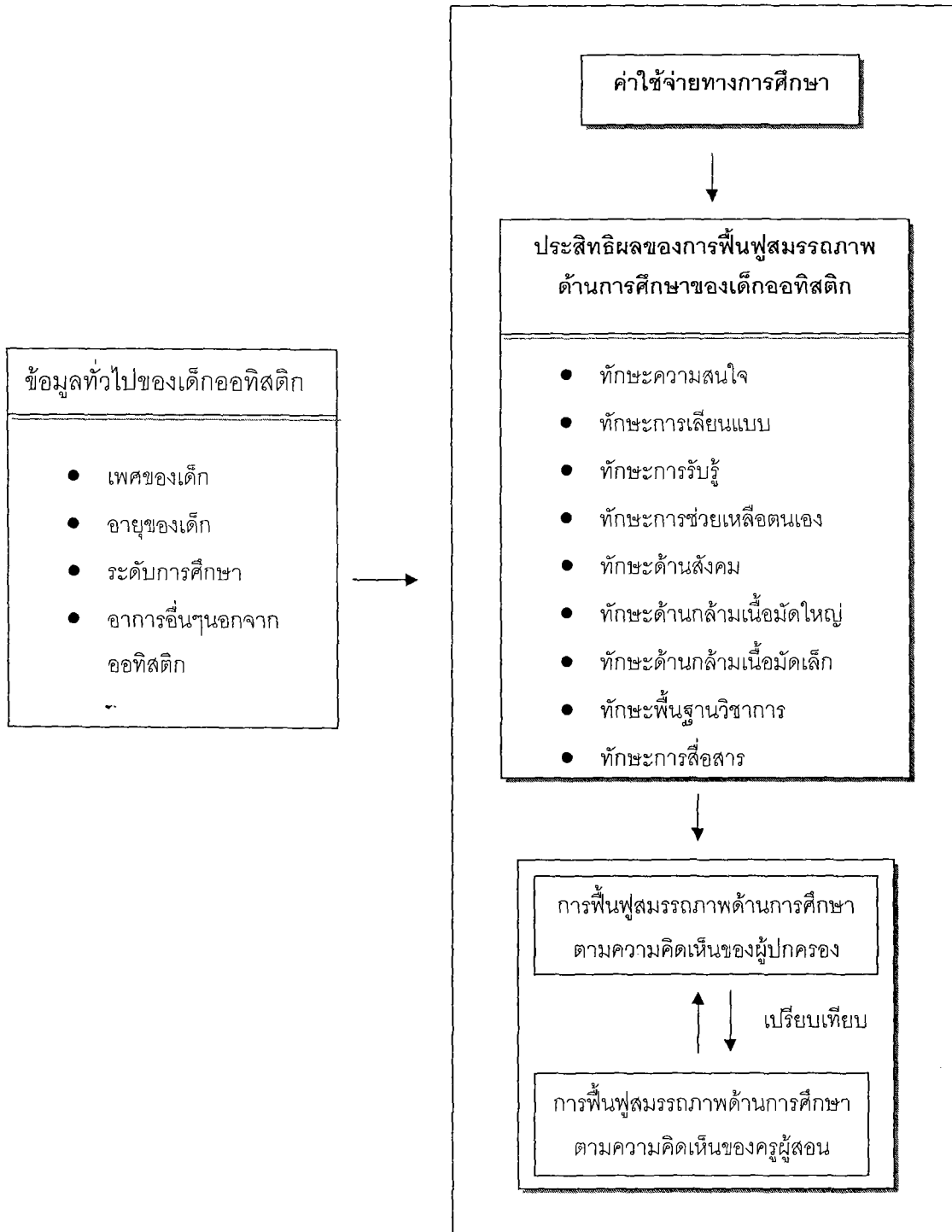
1)ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกโดยถือว่าผู้ปกครองเป็นเกณฑ์ในการประเมินแบบสอบถามแทนตัวของเด็กในเรื่องของประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการศึกษา ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกจัดได้ว่าเป็นบุคคลที่สังเกตพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้มาโดยตลอด

2)ครูผู้สอนเด็กออทิสติกเพราะครูที่สอนจะทราบว่าเด็กที่สอนเป็นเช่นไร โดยจะเก็บกับครูที่มีบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเก็บเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลตามความคิดเห็นของครูและประสิทธิผลตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

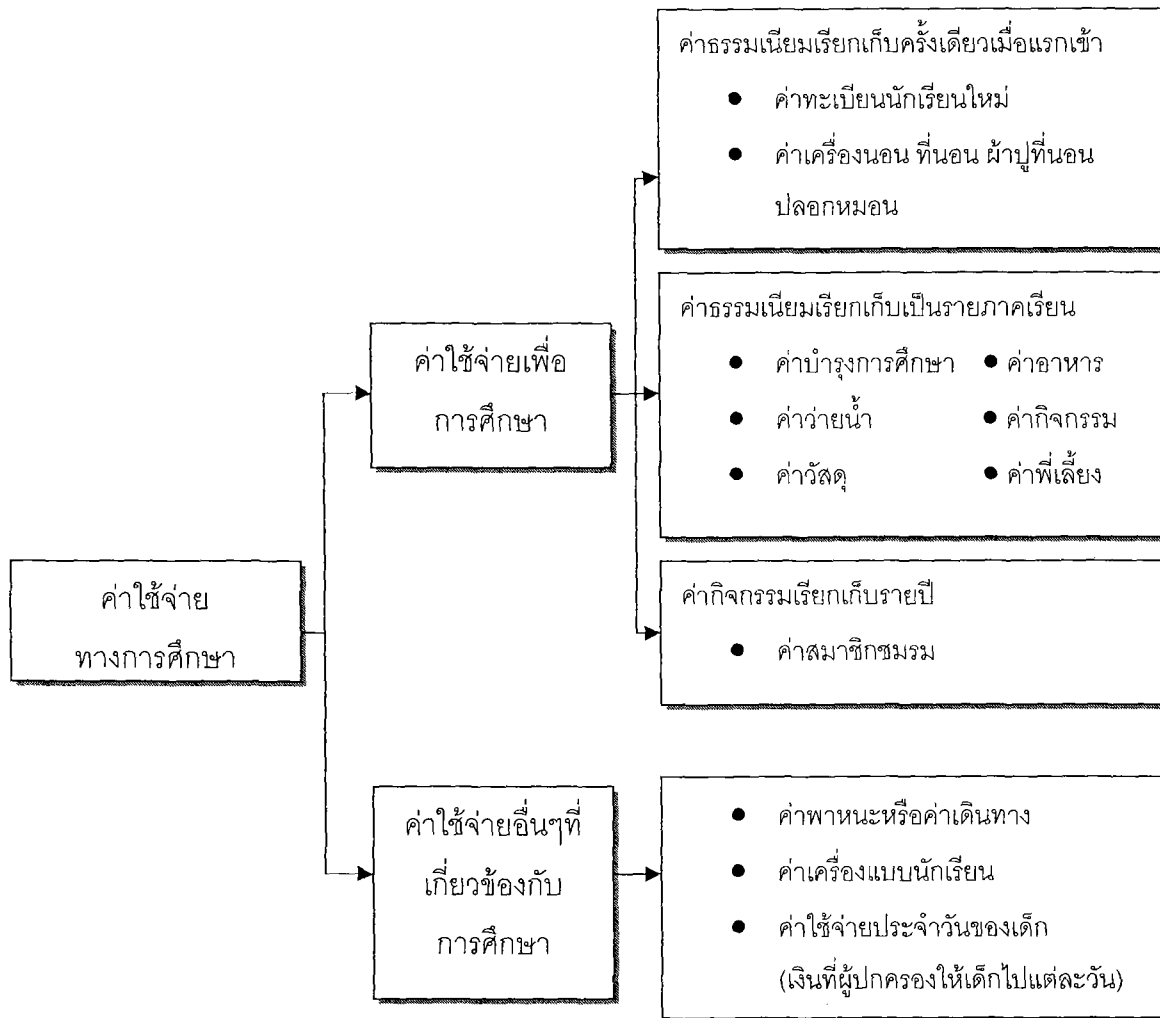
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดทางการวิจัย

ภาพประกอบ2 กรอบแนวคิดค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้ปกครองและครูผู้สอนแต่ละระดับชั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เด็กออทิสติก
 - 1.1 ความหมายของออทิสติก
 - 1.2 ประวัติของโรคออทิสติก
 - 1.3 ลักษณะอาการ
 - 1.4 สาเหตุของโรค
 - 1.5 พฤติกรรมของเด็กออทิสติก
 - 1.6 สิทธิและการปกป้องสิทธิของผู้ป่วย
2. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 เศรษฐศาสตร์การศึกษา
 - 2.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - 2.3 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
3. ประวัติและการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
 - 3.1 ประมวลการสอนระดับขั้นเตรียมความพร้อม (Early Intervention : E.I.)
 - 3.2 ประมวลการสอนในระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงอนุบาล 3
4. การฟื้นฟูสมรรถภาพ
 - 4.1 ความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ
 - 4.2 หลักการฟื้นฟูสมรรถภาพ
5. แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
 - 5.1 ความหมายของประสิทธิผล
 - 5.2 ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก
6. แนวคิดเกี่ยวกับความคุ้มค่า
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 7.2 งานวิจัยจากต่างประเทศ

1. เด็กออทิสติก

1.1 ความหมายของเด็กออทิสติก (อรอนงค์ สงเจริญ. 2546 : Online)

ออทิสซึม (Autism) เป็นปัญหาทางจิตเวชเด็กที่รุนแรงการให้การช่วยเหลือและการรักษาค่อนข้างยุ่งยาก ซึ่งจะต้องใช้การค้นคว้าอย่างอดทน จริงจัง ความรู้ ประสบการณ์ และ การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง โดยการร่วมมือกันจากบุคลากรหลายด้าน คือ แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา ครูฝึกหัด ครูการศึกษาพิเศษ นักสังคมสงเคราะห์ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากร ทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดเด็กออทิสติก โรคนี้ยังไม่มีชื่อเป็นภาษาไทย จึงต้องเรียกตามคำเดิมในภาษาอังกฤษว่า "ออทิสซึม" (Autism) ซึ่งเป็นคำนาม และเรียกเด็กที่มีอาการของโรคนี้ว่า "เด็กออทิสติก" (Autistic child)

Autism จัดอยู่ในกลุ่มของ Pervasive Developmental Disorder (PDD.) โดยแปลเป็นภาษาไทยว่า ความผิดปกติทางพัฒนาการอย่างรุนแรง มีข้อขัดข้องในการวินิจฉัยจำเพาะซึ่งแตกต่างจากกลุ่มเด็กปัญญาอ่อน

รจนา ทรรทรานนท์ (2529 : 16) ให้ความหมายว่า ออทิสซึมเป็นพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมาหรือพฤติกรรมที่เด็กแสดงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แปลกประหลาดอย่างชัดเจนและไม่สามารถจะคาดได้ว่า เด็กจะแสดงพฤติกรรมแปลกๆ นั้นออกมา เด็กบางคนแสดงพฤติกรรมแปลกๆ ไม่สมอายุ แต่เด็กบางพวกจะมีพฤติกรรมซึ่งไม่ปกติ ไม่ว่าอายุของสมองจะพัฒนาไปเพียงใด พฤติกรรมที่แปลกประหลาดนั้นก็ยังคงมีอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสาเหตุอาจมาจากเนื้องอกในสมอง สมองได้รับการบาดเจ็บหรือการติดเชื้อแต่เด็ก

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 143) ให้ความหมายของเด็กออทิสติก ว่าหมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องอย่างรุนแรงในการสื่อความหมาย พฤติกรรม สังคม และการเรียนรู้ ความบกพร่องมักเกิดขึ้นในวัยเด็ก เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาในการใช้ความคิด สถิติปัญญา การรับรู้ ซึ่งเป็นผลให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ดี ขาดความเข้าใจในวิชาที่เรียน มีปัญหาในการสื่อสาร และการคบเพื่อน

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2537 : 10) ได้ให้ความหมายของเด็กออทิสติก ว่าหมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเด็กทั่วไป โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านภาษา การพูด การแสดงท่าทางที่บอกถึงความหมายต่างๆ ซึ่งถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า Pandevelopmental disability เพราะเนื่องจากการชะงักของพัฒนาการด้านภาษา และสังคม ที่เริ่มมีอาการตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ซึ่งส่งผลกระทบขัดขวางพัฒนาการด้านอื่นๆ ด้วย

เพ็ญแข ลีมศิลา (2541 : 1) ได้ให้ความหมายเด็กออทิสติกว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติและความล่าช้าทางพัฒนาการด้านสังคม ด้านการสื่อความหมาย ภาษา และ การจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางกายภาพ เนื่องจากมีหน้าที่ของสมองบางส่วนทำงานผิดปกติไป

ศูนย์จิตวิทยาเด็ก กระทรวงสาธารณสุข (2539 : 1) ได้กล่าวว่า Autism เป็นความผิดปกติที่แสดงให้เห็นตั้งแต่วัยก่อน 30 เดือน เด็กที่เป็นโรคนี้จะมีความบกพร่องในด้านความสัมพันธ์ตอบโต้กับผู้อื่น ไม่รับรู้ ไม่สนใจต่อความรู้สึกของผู้อื่นแบบเด็กทั่วไป มีปัญหาทางด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา ทำทางและคำพูด

ชาตรี วิหุทธชาติ (หทัยพร คลังกำแหงเดช. 2542 : 1) กล่าวว่า Autism คือภาวะผิดปกติทางพัฒนาการด้านต่างๆ หลายๆ ด้าน ทั้งภาษา การสื่อสาร สังคม และพฤติกรรม

ชูศักดิ์-ฐิติรัตน์ จันทยานนท์ (2545 : Online) กล่าวว่า ออทิสติก คือ อาการที่เกิดจากความผิดปกติทางพฤติกรรม แต่ที่นำสังเกต คือ เด็กออทิสติก แต่ละคนจะไม่เหมือนกัน บางคนมีปัญหาทางด้านภาษา แต่ปัญหาด้านสังคมจะมีน้อย ซึ่งความแตกต่างด้านอาการจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้าน

สรุปก็คือ เด็กออทิสติก จะเป็นเด็กที่มีความผิดปกติในด้านของพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม การรับรู้ การสื่อความหมาย ภาษา และจินตนาการ โดยอาการที่แสดงออกของเด็ก แต่ละคนจะไม่เหมือนกัน อันมาจากการทำงานของสมองบางส่วนที่บกพร่องไป จึงทำให้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว โดยลักษณะอาการจะปรากฏในช่วงวัยเด็ก

1.2 ประวัติโรคออทิสติก (วินัดดา ปิยะศิลป์. 2537 : 11-13)

โรคนี้มีมานานแล้ว ทั้งนี้จากรายการของนักวิทยาศาสตร์ ชาวฝรั่งเศส J.M.G Itard ในปี ค.ศ.1799 ซึ่งได้เขียนเรื่องราวของเด็กชายอายุ 12 ปี ชื่อ วิกเตอร์ ในหนังสือ "The Wild Boy of Avuyron" ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ตามชายป่า และมีความผิดปกติในพฤติกรรมมากมาย โดยเฉพาะเรื่องภาษา และการเรียนรู้ นอกจากนั้นก็ยังมียังมีหนังสือที่เขียนถึงเรื่องราวเกี่ยวกับ ด.ช.ดอน อายุ 2 ขวบ 7 เดือน ซึ่งมีความบกพร่องในการรับรู้ การใช้ภาษา แยกตัว และมีพฤติกรรมแปลก ๆ โดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ในปี ค.ศ.1919 ซึ่งเรื่องราวจากหนังสือนี้ได้กระตุ้นให้ผู้สนใจในเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น

ค.ศ.1934 (พ.ศ.2477) Hans Asperger ได้ไปศึกษาต่อที่คลินิกจิตเวชใน Leipzig ได้อ่านพบบทความของ Eugen Bleuler จิตแพทย์ที่มีชื่อเสียงมากใน Zurich กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะหนึ่งของผู้ป่วยด้วยโรคจิตเภท นั่นก็คือ ขาดการติดต่อกับผู้อื่น หันเข้าหาตนเอง และไม่แยแสต่อโลกภายนอก เมื่อ Bleuler พบเด็กที่มีอาการเช่นนี้จึงตั้งชื่อว่า "Autism" มีรากฐานมากจากคำเดิมว่า "Auto" ซึ่งมีความหมายว่า "Self" คือตนเอง

ต่อมาปี ค.ศ.1940-44 (พ.ศ.2483-2487) Prof. Hans Asperger จิตแพทย์ชาวเยอรมันได้กล่าวถึงกลุ่มของเด็กออทิสติกที่มีสติปัญญาดี พูดได้ แต่มีสิ่งผิดปกติในน้ำเสียง (tone) บางคนจะพูดเน้นเสียงสูง บางคนจะพูดเน้นเสียงต่ำ และมีความผิดปกติในด้านการสื่อสารภาษา ด้านการพูดถึงความต้องการและการแสดงความคิดเห็น (expressive language) มีพฤติกรรมในการเคลื่อนไหวทาง

ร่างกายซ้ำๆ ไม่สบตาคน จะมองดูอะไรไปเรื่อยๆ บางครั้งดูเหมือนสบตาคน แต่ถ้ามองดูอย่างละเอียดแล้วจะเป็นการมองแบบทะลุผ่านตัวบุคคลไปมากกว่า เขาเรียกกลุ่มเด็กพวกนี้ว่า "Asperger's syndrome" และได้เขียนบทความเป็นภาษาเยอรมัน ตีพิมพ์ที่กรุงเบอร์ลิน เมื่อปี ค.ศ.1944 (พ.ศ.2487) ซึ่งไม่มีผู้ใดเคยแปลเป็นภาษาอังกฤษเลย จนปี ค.ศ.1979 (พ.ศ.2522) เขาได้รับการเชิญไปบรรยายเรื่อง "Problems of infantile autism" ที่ The National Society for Autistic Children และได้เขียนบทความเป็นภาษาอังกฤษด้วยตนเองตีพิมพ์ในวารสาร Communication ฉบับเดือนกันยายน ค.ศ.1979 (พ.ศ.2522)

ปี ค.ศ.1943-1944 (พ.ศ.2486-87) Leo Kanner แห่งโรงพยาบาล John Hopkins ในสหรัฐอเมริกาได้รายงานผลการศึกษาลูก 11 คน ว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนเด็กทั่วไปชอบอยู่คนเดียว ชอบทำอะไรซ้ำๆ ซากๆ พูดจาเรียบไม่มีเสียงสูงเวลาโกรธจะโวยวายลั่น หรืออาจจะลงโทษตนเองโดยการเอาศีรษะโขกโต๊ะหรือเวลาต้องการอะไรก็ตาม เด็กบางคนจะชอบหมุนวัตถุมาก และอาจหมุนเป็นชั่วโมง แต่ก็มีบางคนที่มีพรสวรรค์ด้านดนตรี วาดภาพ และคำนวณ

ระยะแรก Kanner ว่า เด็กต้องมีความผิดปกติมาตั้งแต่แรกเกิด ท่านจึงใช้คำว่า Infantile autism แต่ในระยะหลังเมื่อมีความรู้ความเข้าใจโรคนี้ดีขึ้นพบว่า อาการที่แสดงออกถึงความผิดปกติต่าง ๆ ในเด็กบางคนอาจแสดงออกเมื่อเด็กโตขึ้นได้ จึงใช้คำว่า children autism

ประมาณ 20 ปีต่อมา ในปี ค.ศ.1962 (พ.ศ.2505) ได้มีการจัดตั้งสมาคมของพ่อแม่ นักวิชาการ และผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กออทิสติกในประเทศอังกฤษและประเทศต่าง ๆ ในทวีปอเมริกาและยุโรป โดยคนกลุ่มเหล่านี้ทำงานอย่างกว้างขวางในการรวบรวมปัญหา รวบรวมข้อมูลทางการแพทย์และการศึกษาค้นคว้าต่างๆ ให้บริการแก่ครอบครัวที่เพิ่งค้นพบว่าลูกเป็นโรคและหาทุนสำหรับการค้นคว้าและเทคนิควิธีการที่ก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือและให้การศึกษากับเด็กเหล่านี้ นอกจากนี้ยังพยายามให้ความรู้กระจายออกสู่บุคคลทั่วไป

ในปี พ.ศ.2541 Andrew Wakefield แห่ง University College of London ได้พบหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า เด็กที่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันหัดเยอรมันและคางทูมจะมีอาการออทิสติกเมื่ออายุมากขึ้น แต่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโรคออทิสติกกับวัคซีนหัดในเวลาต่อมาแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ทั้งสองไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ณ วันนี้ นักวิทยาศาสตร์ส่วนมากมีความเห็นพ้องกันว่า ความผิดปกติของยีนในโครโมโซม คือสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กเป็นออทิสติกเพราะในการศึกษาพบว่าเด็กแฝดเหมือนถ้าคนหนึ่งเป็นออทิสติก เด็กอีกคนก็มีโอกาสสูงถึง 60% ที่จะเป็นออทิสติกด้วย แต่ในแฝดไม่เหมือนโอกาสจะลดลง แต่โลกก็ยังไม่มีกรณีแฝดไม่เหมือนที่คู่ใดไม่เป็นออทิสติกทั้งสองคนเลย

1.3 ลักษณะอาการ (วินัดดา ปิยะศิลป์. 2537 : Online)

บางรายพบอาการได้ในช่วง 1 ปีแรก แต่ส่วนใหญ่จะพบพัฒนาการที่ผิดปกติประมาณ 1-2 ปี บางรายเริ่มมีความผิดปกติ เมื่ออายุ 3-4 ปี ทั้งนี้อาจจะเกิดจากความผิดปกติของตัวโรคเองหรือเกิดจากการที่พ่อแม่เริ่มเห็นความผิดปกติชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะเรื่องภาษาและการเล่นที่แยกตัว ไม่เข้าสังคม ทั้ง ๆ ที่เด็กโตขึ้นและเด็กอื่นสามารถทำได้แล้วออทิสซึม พบในเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง ซึ่งในปีพ.ศ. 2544 J.T.Manning ได้กล่าวรายงานในวารสารฉบับหนึ่งไว้ว่า ถ้ากรรมมารดามีฮอร์โมน testosterone มากกว่าปกติก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กผู้ชายเป็นออทิสติกมากกว่าเด็กผู้หญิง

The Diagnosis and Statistical Manual, 4th Edition 1994 (DSM IV) (จรัล ภิรมย์; จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และ ดารณี อุทัยรัตนกิจ. 2539 : 4-7) ได้อธิบายลักษณะอาการไว้พอสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ คือ

ความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์สังคม

1. ทำตัวห่างเหินและไม่สนใจสังคม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พบในเด็กออทิสติกได้บ่อยโดยจะไม่มาตามเสียงเรียก ไม่ฟังเวลาที่พูดด้วย สีนหน้าว่างเปล่าไม่แสดงการรับรู้ ไม่มองหน้าตรง ๆ ทำท่าขึ้นตัวทันทีเมื่อเข้าไปกอด ไม่กอดตอบ เมื่อหยิบของไม่ถึงจะมาจับมือคนอื่นให้ทำและหลังจากที่ได้ของที่ต้องการมา ก็จะไม่สนใจในคนนั้นอีกต่อไป ไม่แสดงท่าที่สนใจหรือแสดงความรู้สึกร่วมรับรู้เมื่อพ่อแม่ได้รับความเจ็บปวดหรือเดือดร้อน ดูประหนึ่งว่าอยู่ในโลกของตัวเอง ถ้าผู้ที่อยู่กับเด็กเข้าใจสามารถเจาะทะลุผ่านกำแพงนี้ได้จึงจะพบว่า เด็กกลุ่มนี้มีอารมณ์เหมือนเด็กปกติ แต่การแสดงออกจะต่ำกว่าอายุมาก

ในกรณีถ้าเด็กเจียบ พ่อแม่ดูจะไม่เหนื่อยเท่าเด็กที่แรงมากและไม่อยู่นิ่งโดยเฉพาะในวัย 3-5 ปีแรก จะทำให้ผู้ปกครองเหนื่อยมาก การที่เด็กหยิบจับทำอะไรโดยไม่มีจุดหมายซึ่งบางรายหยิบอาหารมาทิ้งไว้กับพื้นก่อนที่จะทาน โดยไม่สนใจกับความสกปรก ไม่สนใจคำห้ามปราม ถ้าไปขัดขวางขณะที่อยู่ในที่สาธารณะ เด็กจะกรีดร้องเสียงดัง และร้องเป็นเวลานาน ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ลำบากสำหรับพ่อแม่

2. ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ อาจเห็นไม่ชัดในวัยทารก แต่เมื่อเด็กโตขึ้นจะเห็นลักษณะนี้ชัดเจน เช่นเด็กจะไม่ยอมเปลี่ยนเวลาหรือเส้นทางการเดินทางหรือเก้าอี้ที่นั่งประจำเวลาทานข้าว ถ้าไปเปลี่ยนเข้าจะส่งเสียงกรีดร้อง และลงนอนดิ้น อาละวาด บางรายจะต้องหมั่นตัวก่อนที่จะนั่งหรือต้องขยับเก้าอี้หลายครั้งก่อนนั่ง และมักจะติดกับสิ่งของบางอย่าง เช่น ตุ๊กตา ก้อนหิน เศษเชือก บางรายสะสมผ้าขวด กล้องเป่า ฝากระป๋องและไม่ยอมที่เปลี่ยนแปลง แม้แต่อาหารก็เช่นกัน ระยะแรกๆ ดูว่าเด็กกลุ่มนี้ทานอาหารง่าย แต่เมื่อโตขึ้น จะยอมทานอยู่ไม่กี่อย่างเท่านั้น มีกิจวัตรประจำวันซ้ำๆ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจะหงุดหงิดทนไม่ได้

3.กลัวในสิ่งที่ไม่น่ากลัว เช่น ลูกโป่ง การขึ้นรถ เป็นต้น และกลัวอยู่นานเป็นปีๆ แต่ในสิ่งที่น่ากลัว เช่น ความสูง รถยนต์ที่แล่นมาเร็วๆ เสียงเบรคแรงๆ กลับไม่กลัว

4.เล่นไม่เป็น ในขณะที่เด็กทั่วไปเรียนรู้สิ่งต่างๆ ผ่านการเล่น รับรู้ สัมผัส พร้อมๆ กับมีพัฒนาการทางภาษา เข้าใจคำและความหมายและค่อยๆ เริ่มใช้ของเล่นทดแทนของจริง จากเด็กเล็กๆ ที่ปารถยนต์เด็กเล่นลงพื้นเพื่อทำให้เกิดเสียง ค่อยๆ เปลี่ยนการเล่นมาเป็นไถรถทำให้เกิดเสียงล้อรถ หมุนเลียนแบบของจริงเล็กก๊ต อมแขนขาของตุ๊กตา มาเป็นการจับตุ๊กตา นั่ง ยืน เดิน แต่งตัว โดยสมมติว่าตุ๊กตานั้นเป็นเด็กเล็กๆ แต่เด็กออทิสติกจะมีปัญหาในการสื่อสารและแปลความหมายในสิ่งที่เห็นหรือสัมผัส ขาดจินตนาการไม่สามารถเล่นสมมติได้ สำหรับเด็กออทิสติก รถยนต์เด็กเล่นก็คือวัตถุหนึ่งซึ่ง แข็ง เย็น หนัก มีกลิ่นโลหะ ไม่มีรสชาติ จะเกิดเสียงดังเวลาเขย่าเอามาสัมผัสกับรถที่นิ่งไปโน่นมานี้ไม่ได้คงสภาพการเล่นเหมือนเด็กเล็กที่หยิบของเล่นมาถือไว้กับมือ แต่เล่นไม่เป็น

เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ชอบเล่นน้ำทราย โคลน ชอบที่จะมองผิวน้ำที่กระเพื่อม ชอบหมุนเหรียญเล่นในเด็กโตสามารถต่อภาพได้ดีโดยไม่สนใจรายละเอียดของภาพ มีความสุขในการเอาภาพแต่ละชิ้นต่อเข้ากัน โดยไม่สนใจว่าเสร็จแล้วภาพจะออกมาเป็นอะไร แต่ทำได้ถูกต้อง

5.แสดงพฤติกรรมไม่รู้ร้อนรู้หนาว ไม่รู้จักช่วยตนเองให้พ้นอันตราย เช่น ถูกมดกัด เด็กก็ไม่ปัดมดออกจากตัวหรือเดินหนีจากรังมด ถ้าถูกลิ้นชักโต๊ะหนีบมือ ก็จะไม่ดึงนิ้วหรือลื่นชักออก อาจยืนร้อง หรือบางคนก็เฉยเมยจนกว่าจะมีคนไปช่วย

6.ไม่สามารถลอกเลียนแบบการกระทำของผู้อื่นได้ เช่น การโบกมือ บ้ายบาย เด็กปกติจะทำตามได้ เด็กออทิสติกอาจโบกมือโดยหันฝ่ามือเข้าหาหน้าตนเอง หรือการส่งจูบ เด็กออทิสติกจะเอาหลังมือแตะปาก

ความบกพร่องด้านการสื่อสาร

1.ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมสื่อความหมายได้เลย ไม่มีการส่งเสียงไม่แสดงออกทางสีหน้าไม่แสดงอาการโกรธ ดีใจ เสียใจ หัวเราะ ฯลฯ

2.ความผิดปกติในการพูด บางคนพูดดังมากทั้งๆที่ตบหูแล้วปกติ บางคนอาจพูดเสียงเบามาก บางคนพูดเสียงสูง เสียงต่ำ บางคนก็พูดเหมือนเสียงดนตรี บางคนก็พูดด้วยเสียงในระดับเดียว

3.ความผิดปกติในรูปแบบและเนื้อหาของการพูด ชอบพูดซ้ำซาก วนไปวนมาอยู่กับเรื่องที่ตนเองสนใจ พูดซ้ำตามที่ได้ยินจากการโฆษณาทางโทรทัศน์ พูดตามที่ได้ยิน เช่น ถ้าถามว่า "หนูจะไปไหน?" ก็จะตอบว่า "หนูจะไปไหน?" เด็กออทิสติกหลายคนพูดได้ แต่ไม่เข้าใจความหมาย พูดเหมือนนกแก้วนกขุนทอง พูดเพื่อเจ้อเรื่อยเปื่อย

4. ไม่สามารถสนทนากับใครได้นาน มักจะพูดแต่เรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น โดยไม่สนใจว่าใครจะพูดเรื่องอะไร เช่น ถ้าไปอ่านเรื่องไดโนเสาร์ หรือนิทาน ไม่ว่าใครจะคุยเรื่องอะไร ก็จะพูดเรื่องไดโนเสาร์หรือนิทานตามที่ตนเองสนใจเท่านั้น

5. เด็กออทิสติกจะขาดจินตนาการ และไม่สามารถเล่นสมมติได้ เช่น การเล่นรถไฟ (เด็กเดินเกาะเอาต่อๆ กัน และออกเสียงแบบรถไฟ) เขาจะไม่เข้าใจและจะบอกว่า "ไม่ใช่รถไฟ" มีกรณีตัวอย่าง ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูสอนบวกเลขอย่างง่าย ๆ โดยการให้เด็กนับนิ้วมือ เมื่อตัวเลขเพิ่มมากขึ้นนิ้วมือไม่พอให้นับเช่น $7+5$ จะได้เท่าไร เด็กออทิสติกจะตอบว่า "นิ้วมือไม่พอให้นับครับ" ครูบอกว่าให้เอาเจ็ดไว้ในใจแล้วนับต่ออีก 5 นิ้ว เด็กก็จะตอบกลับมามีว่า "เอาไว้ในใจไม่ได้ครับ" ครูจึงนึกได้ว่า เด็กออทิสติกนั้นจะเอาไว้ในใจไม่ได้ จึงบอกใหม่ว่า "ให้เอาไว้ในกระเป๋าสลัด" เขาหยุดไปสักนิด ก่อนตอบขึ้นมามีว่า "ใส่กระเป๋าสลัดก็ไม่ได้ครับ" ครูถามว่า "ทำไมถึงใส่ไม่ได้" เขาตอบทันทีว่า "ในกระเป๋าสลัดมีผ้าเช็ดหน้าอยู่แล้วครับ" จะเห็นได้ว่าเด็กออทิสติกไม่สามารถจินตนาการได้ไม่สามารถเล่นบทบาทสมมติได้และพูดปิดไม่เป็น

มีการกระทำและความสนใจอย่างซ้ำซากชัดเจน

1. มีการเคลื่อนไหวร่างกายซ้ำๆ เช่น สะบัดมือ เคาะมือ เขย่งเท้า คลานไปตามพื้น กระโดดขึ้นลงซ้ำๆ ถีบของเล็กๆ ไว้ในมือ เช่น เศษกระดาษ ถ้าใครแอบเอาไปทิ้ง จะตามหาทั้งวันจนถ้าหาไม่พบจะกรีดร้องไม่ยอมหยุด

2. คิดหมกมุ่นหรือสนใจเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งของ เช่น ชอบถือรถยนต์คันเล็กๆ จะเอามือหมุนล้อใดล้อหนึ่งเล่นเท่านั้น บางคนเล่นเฉพาะเปิดปิดประตู จะเล่นเฉพาะบางส่วน ซึ่งต่างจากเด็กปกติ บางคนชอบเอามือลูบราวบันได ก็จะเดินขึ้นเดินลงลูบราวบันได อยู่ได้นานๆ ซ้ำๆ เป็นชั่วโมง

3. ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัว หรือเรื่องกิจวัตรประจำวัน เช่น ถ้าไปโรงเรียนต้องเข้าห้องเรียนทางประตูขวา ก็จะต้องเดินไปเข้าประตูขวาทุกวันเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ถ้ามีแจกันอยู่บนโต๊ะครูด้านซ้าย จะเปลี่ยนไปอยู่ตำแหน่งอื่นไม่ได้เมื่อเปลี่ยนเขาก็จะยกกลับมาไว้ที่เดิม ตำแหน่งเครื่องใช้ทุกอย่างต้องอยู่ ณ ตำแหน่งเดิม การรับประทานอาหารก็ต้องแบบเดิม บางคนอาจรับประทานอาหารกับไข่เขียวทั้งปีไม่ยอมเปลี่ยนไปรับประทานอาหารอย่างอื่น

4. มีความสนใจขอบเขตที่จำกัด และหมกมุ่นสนใจแต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ เช่น สนใจใบพัดลมที่หมุน โดยไม่สนใจส่วนประกอบอื่นๆ ของพัดลม ถ้าวาดรูปคนก็จะไม่สนใจจะวาดรายละเอียดส่วนอื่นๆ ของร่างกาย อาจเน้นเฉพาะสร้อยคอ หรือลวดลายของเสื้อผ้า โดยไม่สนใจจะวาดใบหน้า แขน และขา

อาการต่างๆ ชำงต้น อาจพบในช่วงอายุ 2 ปี ครึ่งถึง 3 ปี พ่อแม่ผู้ใกล้ชิดและกุมารแพทย์จะสังเกตเห็นความผิดปกติของเด็กได้ตั้งแต่วัยทารก บางรายอาจพบได้ตั้งแต่อายุ 4 เดือน และจะต้องกระตุ้นพัฒนาการทันทีที่พบ เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาได้เร็วยิ่งขึ้นจนเกือบเท่าเด็กปกติ เด็กออทิสติกที่ได้รับการพัฒนาช้าจะพัฒนาได้ยากและพัฒนาได้น้อย

ตัวอย่าง การตรวจสอบพฤติกรรมที่น่าสงสัยของอาการออทิสซึม โดยสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ถ้าพบเกิน 9 ข้อแสดงให้เห็นว่า มีแนวโน้มน่าสงสัย ควรส่งให้จิตแพทย์ตรวจสอบว่าเป็นออทิสซึมหรือไม่ (Professor Rendle-Short. 1997 อ้างอิงจาก จงรักษ์ ไกรนาม; จิระพันธุ์ พูลพัฒน์; และ ดารณี อุทัยรัตนกิจ. 2539 : 7-13)

ตาราง 1 แบบทดสอบแสดงพฤติกรรมที่น่าสงสัยของเด็กออทิสติก

รายการพฤติกรรม	น่าสงสัย
1.มีความยากลำบากใน การเข้ากลุ่มกับเด็กอื่น	
2.ยืนยันจะทำเหมือนเดิม ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง	
3.หัวเราะคิกคักอย่างไม่ เหมาะสม	
4.ไม่กลัวอันตราย	
5.สบตาน้อยมากหรือไม่ สบตาเลย	
6.เล่นคนเดียวเป็นเวลา นานๆ	
7.ดูเหมือนไม่รู้สึกรับปวด	

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการพฤติกรรม	น่าสงสัย
8. ใช้คำหรือวลีซ้ำๆ กันแทนที่ จะพูดประโยคธรรมดา	
9. ชอบอยู่ตามลำพังมีท่าทาง แบบคนเหม่อลอย	
10. ไม่ต้องการให้กอด	
11. ชอบปั่นหรือหมุนวัตถุต่างๆ เล่น	
12. ไม่ตอบสนองต่อคำพูดหรือเสียง กระทำเหมือนคนหูหนวก	
13. ยึดติดกับวัตถุอย่างไม่เหมาะสม	
14. มีความยากลำบากในการแสดง ความต้องการใช้ท่าทางหรือชี้นิ้ว แทนการใช้คำพูด	
15. มีกิจกรรมทางร่างกายมากเกินไป หรือน้อยเกินไป	
16. แสดงอาการโมโหโทโสแสดงอาการ เศร้าสร้อยโดยไม่มีเหตุผล	
17. ไม่ตอบสนองต่อวิธีการ สอนแบบปกติ	
18. มีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย ที่ไม่สม่ำเสมอ อาจไม่ต้องการเตะบอล แต่สามารถตบลูกเป็นชั้นๆ ได้	

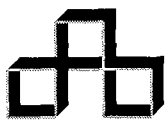
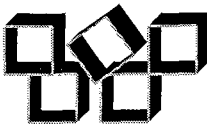
ตาราง 2 แสดงพฤติกรรมพัฒนาการของเด็กวัยแรกเกิด - 6 ปี (นิตยา คชภักดี. 2543 : 68-70)

อายุ	การทรงตัวและ การเคลื่อนไหว	การใช้ตา และมือ	การสื่อความหมาย ทางภาษา	สังคม
แรกเกิด	งอแขนขาและเคลื่อนไหว เท่ากัน 2 ข้างในท่านอนคว่ำ	มองเหม่อ มองเห็นชัด ในระยะห่าง 6-9 นิ้ว	ร้องไห้ หยุดฟังเสียง	มองหน้าช่วงสั้นๆ เลียนแบบอ้าปาก แลบลิ้นได้
1 เดือน	เริ่มชันคอ ผงกศีรษะ หันหน้าซ้ายขวา ขาเริ่ม เหยียดในท่าคว่ำ	กำมือแน่น จ้องมอง สิ่งต่างๆ มองตามไม่เกิน เส้นกึ่งกลางของตัว	ทำเสียงในลำคอ	มองจ้องหน้า
2 เดือน	ท่าคว่ำ ชันคอได้ 45 องศา ท่านั่ง ยกศีรษะ เงยหน้าขึ้น	มือกำหลวมๆ มองตาม ข้ามเส้นกึ่งกลางของตัว	ฟังเสียงคุยด้วย แล้วหัน	สบตา ยิ้มตอบ แสดงความสนใจ
4 เดือน	ท่าคว่ำ ยกศีรษะขึ้นสูง ชันคอได้ 90 องศา โดย ใช้แขนยันยกตัวชูขึ้น ชันคอได้ 90 องศา โดย ใช้แขนยันยกตัวชูขึ้น ท่านั่งยกศีรษะตั้งตรงได้	มองตาม 180 องศา มือ 2 ข้างมาจับกันตรง กลาง ไขว่คว้าของใกล้ ตัว ใช้สองตาประสาน กันได้ดี	ส่งเสียงอ้อแอ้ โต้ตอบ หัวเราะ ส่งเสียงแหลม รู้เวลาดีใจ สนุก	ยิ้มตอบและยิ้มทัก ทำท่าทางดีใจเวลา อาหารหรือคนเลี้ยงดู
6 เดือน	คว่ำและหงายได้เอง ท่าคว่ำใช้ข้อมียันได้ ดึงจากท่านอนหงาย มาท่านั่งศีรษะไม่ตกไป ข้างหลัง นั่งเองได้ชั่วคราว ถ้าจับยืนเริ่มลงน้ำหนัก ทั้ง 2 เท้า	คว่ำของด้วยฝ่ามือหยิบ ของมือเดียว และ เปลี่ยนมือได้ มองเห็น ทั้งใกล้และไกล ใช้ทั้ง 2 ตาได้ดี	หันหาเสียงเรียก เล่นน้ำลาย	รู้จักคนแปลกหน้า กินอาหารกึ่งเหลวที่ ป้อนด้วยช้อน

ตาราง 2 (ต่อ)

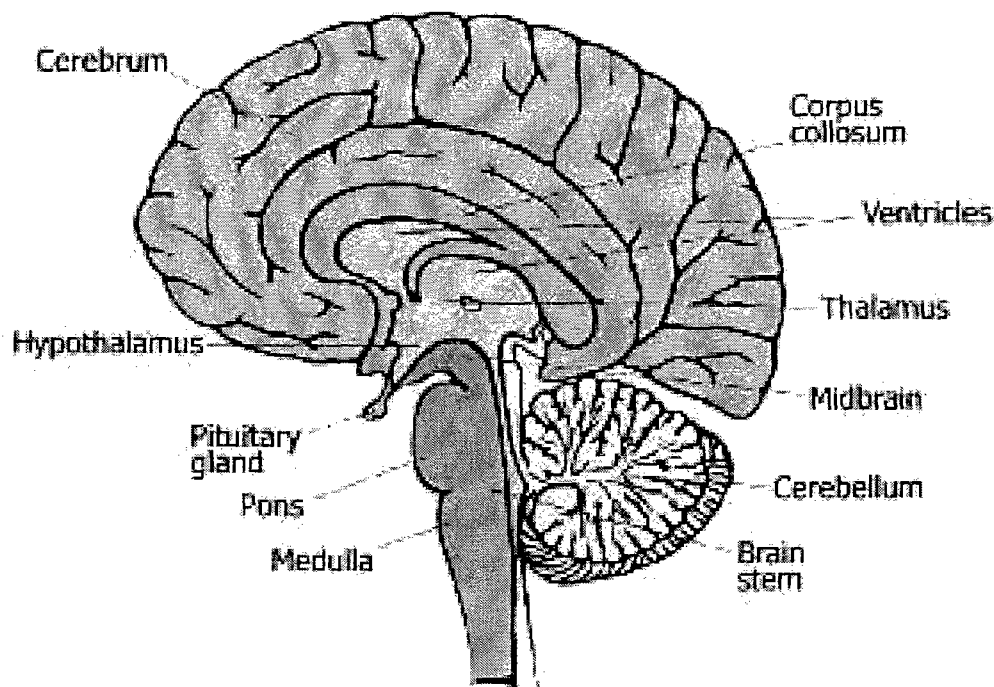
อายุ	การทรงตัวและ การเคลื่อนไหว	การใช้ตา และมือ	การสื่อความหมาย ทางภาษา	สังคม
9 เดือน	นั่งได้มั่นคง คลานเกาะ และยืน	ใช้นิ้วหยิบของได้ เริ่ม หยิบของเล็กใช้นิ้ว หัวแม่มือและนิ้วชี้ได้ เปิดหาของที่ซ่อนไว้ได้ มองตามของที่ตก จากมือ	ฟังรู้ภาษา และเข้าใจ สีหน้าท่าทางได้ เปล่ง เสียงเลียนเสียงตัว พยางค์นะแต่ไม่มี ความหมาย	เล่นจะเอ้ได้ ตามไปเก็บของ ที่ตกหรือร้อง ตามเมื่อแม่จะ ออกไปจากห้อง หยิบอาหาร ทานเองได้
12 เดือน	เกาะเดิน ยืนเองได้ชั่วครู่ อาจกางแขนขาเพื่อ ทรงตัว	ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ หยิบของเล็กๆ ได้ถนัด หยิบของใส่ถ้วยหรือ กล่อง	เรียกพ่อ แม่หรือพูด คำโดดๆที่มีความ หมาย 1 คำ ทำท่า ตามคำบอกได้	ตบมือ เลียนท่าทาง โบกมือ สาธุ รวบรวมมือ เวลาแต่งตัว
15 เดือน	เดินเองได้	วางของซ้อนกัน 2 ชั้น 	พูดเป็นคำโดดที่มี ความหมาย ชี้ส่วน ต่างๆบนใบหน้าได้	ใช้ช้อนตักแต่ยังหก อยู่บ้าง กลิ้งบอล รับส่ง กับผู้ใหญ่
18 เดือน	เดินคล่อง วิ่ง ยื่น ก้มลงเก็บของ แล้วลุก โดยไม่ล้ม รวบรวมมือ ขึ้นบันได	วางของซ้อนกัน 3 ชั้น ขีดเขียนเป็นเส้นยุ่งๆ 	ชี้ภาพตามที่บอกได้ พูดเป็นคำโดดได้ หลายคำทำตาม คำบอกที่มีท่าทางได้	ถือถ้วยน้ำดื่มเอง
2 ปี	เดินขึ้นบันได เตะบอล ได้ กระโดด 2 เท้า	ต่อรถไฟ ขีดเส้นตรง และโค้งเป็นวงๆได้ ตั้งซ้อนได้ 6 ชั้น เปิด หนังสือที่ละหน้า 	พูด 2-3 คำต่อกันได้ อย่างมีความหมาย บอกชื่อที่คุ้นเคยและ ชื่อตนเองได้	เลียนแบบผู้ใหญ่ ใช้ช้อนตักอาหาร กินเองได้ บอก เวลาจะถ่าย อุจจาระ ตบมือ จิกหัวตนเอง

ตาราง 2 (ต่อ)

อายุ	การทรงตัวและ การเคลื่อนไหว	การใช้ตา และมือ	การสื่อความหมาย ทางภาษา	สังคม
3 ปี	ขึ้นบันได สลับเท้า ขึ้นสามล้อย	วาดวงกลมได้ตามแบบ ต่อขึ้นไม้ 3 ขึ้นเป็น สะพาน ดังรูป 	เล่าเรื่องที่ตนประสบ ให้คนอื่นเข้าใจ ประมาณ 50% ถามอะไร ที่ไหน	ถอดรองเท้าและ รู้เพศตนเอง แบ่ง ของให้คนอื่นเล่น เล่นกับผู้อื่น ควบคุม การถ่ายอุจจาระได้
4 ปี	กระโดดเท้าเดียว เดินลงบันได สลับขาได้ เหยียดในท่าคว่ำ	วาดสี่เหลี่ยมได้ตามแบบ วาดคนได้ 3 ส่วน ต่อ ขึ้นไม้ 5 ขึ้นได้ตามรูป 	ร้องเพลง พูดเป็น ประโยค ถามคำถามเล่า เรื่องให้คนอื่นฟัง ได้ทั้งหมด รู้สี 4 สี	เล่นร่วมกับคนอื่นได้ คุมการถ่ายปัสสาวะ เวลากลางวันได้ ติด กระดุมได้เอง
5 ปี	กระโดดสลับเท้าได้ กระโดดข้ามสิ่งกีดขวาง เดี่ยวๆ ได้ เดินต่อเท้าเป็น เส้นตรงได้ โดยไม่ล้ม	จับดินสอได้ถูกต้อง วาด สามเหลี่ยมได้ตามแบบ วาดคนได้ 6 ส่วน ต่อ บันได 6 ขึ้น ตามรูป 	พูดฟังเข้าใจได้ ถาม เกี่ยวกับความหมาย และเหตุผลจำอักษร ได้ นับสิ่งของได้ 5 ขึ้น นับเลขถึง 1-20 ตอนกลางคืน รู้อายุ	เล่นอย่างมีกติกา แต่งตัว เล่นสมมติ แบบใช้จินตนาการ ไม่ปัสสาวะรดที่นอน ตอนกลางคืน รู้อายุ
6 ปี	เดินบนเส้นเท้า เดินต่อเท้า ถอยหลังได้ ใช้ 2 มือรับ บอลที่โยนมา กระโดดไกล ประมาณ 120 ซม.	วาดรูปสี่เหลี่ยมขนม เปียกปูนได้ และ สี่เหลี่ยมที่มีเส้นทแยง มุมได้ตามแบบ เขียนอักษรง่ายๆ ได้	รู้ซ้ายขวา นับ 1-30 อธิบายความหมาย ของคำได้ บอกความ แตกต่างของ 2 สิ่งได้ อ่านสะกดคำ รู้เวลา รู้ขนาด น้ำหนัก ระยะ รูปร่าง	ช่วยงานบ้านได้เล่น อย่างมีกติกา ผูก เชือกทรงเท้าได้ รู้ขนาด น้ำหนัก ระยะ รูปร่าง

1.4 สาเหตุของออทิสติก (siamhealth. 2002 : Online)

สมองของคนเราเริ่มสร้างและพัฒนาตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนกระทั่งเกิด โดยแต่ละส่วนของสมองจะมีเซลล์ประสาท (neuron) ที่ทำหน้าที่พิเศษไปฝังตัว หลังจากนั้นเซลล์เหล่านี้จะแบ่งตัวมากขึ้น และมีใยประสาท (fibers) เป็นตัวเชื่อมเซลล์ประสาท สมองจะสั่งงานโดยการหลั่งสาร (neurotransmitters) ที่รอยต่อของเซลล์ประสาท

ภาพประกอบ 3 แสดงส่วนประกอบของสมอง

● สมองส่วนหน้า(frontal lobe) จะทำหน้าที่แก้ปัญหา การวางแผน การเข้าใจพฤติกรรมผู้อื่น

- สมองส่วนข้าง (parietal lobe) ทำหน้าที่การได้ยิน การพูด การสื่อสาร
- สมองส่วน cerebellum ทำหน้าที่การทรงตัว การเคลื่อนไหวของร่างกาย
- สมองส่วน corpus callosum เป็นตัวเชื่อมสมองทั้งสองข้าง

หลังจากที่เด็กเกิดสมองยังมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสาเหตุที่อาจจะเป็นไปได้คือ

- การที่เซลล์ประสาทไปอยู่ผิดที่ ทำให้การทำงานของสมองผิดปกติ
- การหลั่ง neurotransmitters ผิดปกติ

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาของสมอง

- พันธุกรรม พบว่าฝาแฝดไข่ใบเดียวกัน หากมีคนหนึ่งเป็นอีกคนหนึ่งจะมีโอกาสสูง หากพี่คนหนึ่งเป็นน้องก็มีความเสี่ยงสูง
- ระยะตั้งครรภ์ ขณะเป็นตัวอ่อนในครรภ์สมองเด็กจะมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ดังนั้นหากมีสิ่งมากระทบกระเทือนสมองเด็กโดยเฉพาะ 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์จะมีผลต่อสมองเด็กอย่างมาก ตัวอย่างภาวะดังกล่าวได้แก่ การติดเชื้อไวรัสหัดเยอรมัน การขาด oxygen ขณะคลอด

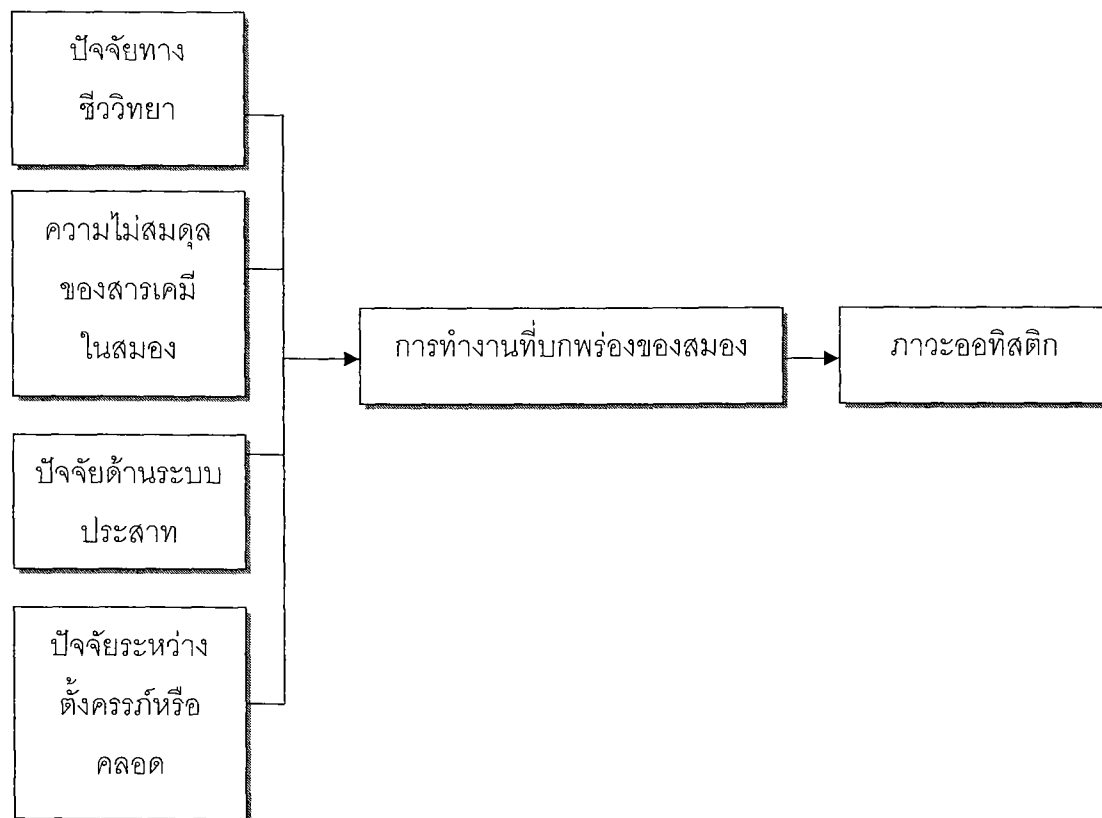
ปัจจุบันเชื่อว่าจะต้องมีความผิดปกติบางอย่างในสมองของเด็กกลุ่มนี้แน่ แต่อะไรที่เป็นตัวการและเกิดปัญหาอยู่ตรงตำแหน่งใดในสมอง ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาค้นคว้า ซึ่งกำลังมีผู้ศึกษามากมาย บางคนได้อธิบายสาเหตุว่าน่าจะเกิดได้จาก (วินัดดา ปิยะศิลป์. 2537 : 24)

1. มีพยาธิสภาพที่ผิดปกติในสมอง จึงเป็นเหตุให้เกิดอาการเฉพาะออกมา ซึ่งพบอาการออทิสติกร่วมกับเด็กที่มีเนื้อสมองอักเสบในวัยทารก, เด็กที่เกิดจากแม่เป็นหัดเยอรมันขณะตั้งครรภ์, การชักชนิด Infantile spasm, Tuberous sclerosis (โรคทางกรรมพันธุ์ที่มีความผิดปกติของเนื้อสมองและผิวหนัง) เด็กที่ขาดอากาศขณะคลอด เป็นต้น เมื่อตรวจคลื่นสมองมักพบว่ามีความผิดปกติได้สูง 30-40 % และพบว่ามีสารซีโรโตนินสูงกว่าเด็กอื่น บางรายอาจพบความผิดปกติชัดเจนจากการตรวจเอกซเรย์พิเศษที่ระบบประสาท

2. ไม่มีพยาธิสภาพชัดเจน แต่มีผลกระทบต่อการทำงานของสมองโดยผ่านทางสารเคมีที่มีระดับผิดปกติ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาอย่างมากมาย

3. กรรมพันธุ์ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุอยู่เบื้องหลัง เนื่องจากพบโรคที่มีความผิดปกติทางกรรมพันธุ์ เช่น Tuberous Sclerosis, Fragile Syndrome ซึ่งถ้าพบออทิสติกในครอบครัวใดคนในครอบครัวรุ่นต่อไป จะมีโอกาสเกิดโรคนี้ได้มากกว่าคนปกติ 50 เท่า และมีความเสี่ยงต่อความผิดปกติอื่นๆ ได้อีก เช่น ความบกพร่องทางภาษา หรือสังคม แต่สิ่งที่ตรวจพบนี้ พบได้ในบางรายเท่านั้น ปัจจุบันก็ยังมีการค้นคว้าหาสาเหตุของโรคอยู่

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปออกมาได้ดังรูปภาพประกอบที่ 3

ที่มา : Asperger Syndrome (1998) อ้างอิงโดย Siamhealth (2002 : Online)

ภาพประกอบ 4 แสดงสาเหตุการเกิดของโรค Autism

นั่นคือในปัจจุบัน ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนถึงสาเหตุของการเกิดภาวะออทิสซึม แต่มีข้อสันนิษฐานว่ามีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลให้การทำงานของสมองไม่สมบูรณ์แบบหลายประการ เช่น ทางชีววิทยา ปัจจัยด้านความไม่สมดุลของสารเคมีในสมองความผิดปกติของสมองด้านการทำงาน การติดเชื้อระหว่างตั้งครรภ์หรือขณะคลอดนั่นเอง (ชูศักดิ์ จันทยานนท์. 2542 : 3)

1.5 พฤติกรรมของเด็กออทิสติก (วินัดดา ปิยะศิลป์. 2537 : 15-18)

มีผู้รวบรวมพฤติกรรมที่สามารถพบได้ในเด็กกลุ่มนี้ไว้มากมาย แต่ไม่ได้หมายความว่าเด็กแต่ละคนจะต้องมีพฤติกรรมดังกล่าวทั้งหมด และพฤติกรรมเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องพบเฉพาะในเด็กออทิสติกเท่านั้น สามารถพบในโรคอื่น ๆ ถึงแม้ว่าในพัฒนาการของเด็กปกติก็สามารถพบพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน เด็กแต่ละคนจะมีรายละเอียดของพฤติกรรมแตกต่างกัน และอาการ

ต่างๆนี้ สามารถเปลี่ยนไปเมื่อเด็กโตขึ้นแต่อย่างไรก็ตามปัญหาในการสื่อความหมาย การรู้จักเข้าใจสังคม และการใช้จินตนาการก็มักเป็นปัญหาที่ยังค้างติดตัวเด็กอยู่เมื่อพวกเขาโตขึ้น

แรกเกิดถึง 1 ปี

แม้เพียงในช่วงวัย 3 เดือนแรก ก็มีความผิดปกติให้เห็นแล้ว โดยที่แม่รู้สึกถึงความผิดปกติอยู่แต่ไม่สามารถชี้ได้ชัดเจนว่า ทำไมจึงรู้สึกแบบนั้น หลายรายมีปัญหาการกิน หรือบางรายไม่ยอมอุ้มคนมีปัญหาดังแต่ตอนตื่นนอนไปตลอดจนเข้านอน ไม่ชอบให้กอด หรือปลอบโยน วิธีการที่จะทำให้หยุดร้องให้ได้ คือ จับให้ลงในนอนในรถเข็นแล้วไถไปมา หรือพาขึ้นรถที่เขย่าๆ หรือเคลื่อนไหวเร็วๆ แต่เมื่อไรที่หยุดทำก็จะกลับร้องขึ้นมาอีก

การสอนให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เป็นเรื่องยุ่งยากเพราะเด็กจะต่อต้านและไม่ยอมรับสิ่งที่เปลี่ยนไปจากเดิม เช่น อาหาร การแต่งตัว หรืออุ้มที่ไม่เหมือนเก่า ในขณะที่เด็กออกทีสติกอีกกลุ่มหนึ่งที่เงียบและเรียบง่าย ไม่มีความต้องการอะไรเลย สามารถนอนนิ่งๆ ในรถเข็นได้ทั้งวัน ไม่เคยร้องหิว ไม่เคยร้องจะเอาอะไร เป็นเด็กที่เลี้ยงง่าย ทำให้พ่อแม่ไม่ค่อยมีความกังวลอะไรเกี่ยวกับตัวเด็ก นอกจากบางครั้งที่ยอยากจะทำให้เด็กสนใจกับสิ่งต่างๆ รอบตัวขึ้นมาเรื่อยๆ แต่ลูกก็ไม่สนองตอบ คุณแม่บางคนสังเกตเห็นว่าเด็กไม่เคยส่งเสียงเมื่อที่จะให้อุ้ม หรือทำท่าทาง ส่งสายตา ส่งเสียงเรียกร้องให้อุ้มหรือเมื่ออุ้มแล้วก็ไม่มีสิ่งที่ทำให้จะชบกดแม่ ถ้าไม่เหนื่อยจริงๆ หรือเพลียมากจนหลับไปเอง ในทารกบางคนจะชอบให้เขย่าตัว บางคนผงกศีรษะซ้ำๆ กันอยู่อย่างนั้น และมักจะชอบมองสิ่งของที่ส่องแสงสะท้อนวาววับได้นานๆ เช่น ทีวี แสงไฟ เป็นต้น แต่ขณะเดียวกันก็จะไม่สนใจในของเล่นที่ทารกทั่วไปในวัยเดียวกัน สนใจเล่น ไม่สนใจผู้คน และสิ่งของรอบๆ ตัวที่ผ่านไปมารวมทั้งไม่สนใจที่เรียกร้องให้พ่อแม่หันมา สนใจและไม่เคยส่งเสียงเรียกหาผู้คนที่อยู่ใกล้เคียง การที่เด็กขาดความสนใจสิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างนี้ทำให้พ่อแม่เกิดความหวั่นวิตกว่าลูกจะมีภาวะปัญญาอ่อนหรือไม่ แต่เนื่องจากพัฒนาการด้านอื่นๆ ยังดีโดยเฉพาะด้านการเคลื่อนไหว ซึ่งเด็กจะมีการนั่ง คืบ คลาน เดินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี น้ำหนักขึ้น หน้าตาน่ารัก สิ่งเหล่านี้จะมาดบังทำให้พ่อแม่มองเห็นความผิดปกติไม่ชัดเจน คุณแม่บางคนสังเกตอย่างละเอียดได้ว่า ลูกของเธอจะยื้มเวลาเล่นจ๊ากจี้ กอดรัดแน่นๆ หรือจับตัวโยนไปโยนมา แต่ไม่ยอมมองหน้าหรือสบตา หรือบางรายเดินได้ ปีนป่ายได้ตามวัย แต่ไม่ยอมสำรวจสิ่งของ ไม่สนใจของเล่นใหม่ๆ ทั้งที่พี่น้องคนอื่นแย่งกันเล่น แต่จะสนใจสิ่งที่เคยทำเป็นประจำ โดยที่ถ้าใครสักคนไปเปลี่ยน สิ่งที่เขาเคยทำเคยวางหรือเอาออกไปจากที่เดิม เด็กๆ เหล่านี้จะโวยวายเป็นเรื่องราวใหญ่โต

ในด้านภาษาแม้จะเติบโตใกล้ 1 ขวบแล้วก็ตาม เด็กก็ยังไม่เปล่งเสียงอะไรบางคนอาจจะมีเสียงจ๊มจ่า แต่จับใจความไม่ได้ ไม่แสดงท่าทางที่จะเรียกร้องหาความสนใจ ไม่มีการเล่นน้ำลาย หรือส่งเสียงแสดงถึงการดีใจ หรือยื้มต้อนรับ

ช่วง 2 – 5 ปี

มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเบี่ยงเบนไปจากเด็กปกติอย่างมากพ่อแม่จะสังเกตถึงความแตกต่างจากเด็กปกติได้ชัดเจนขึ้น และทำให้เกิดความหวั่นวิตกในตัวเด็กเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกับการที่เด็กหน้าตาดี สมบูรณ์แข็งแรงแต่ไม่สบตาตรง ๆ ชอบแยกตัวโดดเดี่ยว ไม่สนใจใคร ไม่ได้ตอบกับคำพูด ไม่มีท่าทีที่จะสนใจต่อเสียงเรียกชื่อ จนบางครั้งพ่อแม่เริ่มไม่แน่ใจว่าลูกจะรู้จักชื่อของตัวเองด้วยหรือไม่ ความสนใจของเด็กเพ่งอยู่กับสิ่งของบางอย่าง เช่น กล้องเป่าหรือก้อนกรวดเล็ก ๆ ถ้าสิ่งของเหล่านี้หายไปหรือกิจวัตรประจำบ้านเปลี่ยนไป ก็เกิดการอาละวาด ร้องไห้คร่ำครวญ รวากับเป็นเรื่องราวใหญ่โต และบทจะหยุดก็สามารถหยุดได้ในทันทีโดยอัตโนมัติคล้ายกับการเปิดปิดก๊อกน้ำ ทั้งนี้เป็นการหยุดไปเองโดยไม่ขึ้นกับการปลอบโยน หรือการลงโทษใด ๆ พฤติกรรมเหล่านี้เชื่อว่าเป็นพฤติกรรมที่พบได้ตั้งแต่ในวันเด็กเล็ก ถ้าพ่อแม่เข้าใจและหาสาเหตุของปัญหา ร่วมกับมีวิธีการจัดการที่เหมาะสม ก็จะทำให้พฤติกรรมเหล่านี้เกิดได้น้อยและไม่รุนแรง

ช่วง 6 – 9 ปี

พ่อแม่ของเด็กออทิสติกจะมีความลำบากยุ่งยากมากในช่วง 5 ปีแรก ส่วนน้อยที่เด็กเติบโตขึ้นจะยังคงลักษณะที่ยุ่งยากอยู่ ไม่ค่อยพัฒนา แต่ส่วนใหญ่ถ้าให้ความเข้าใจและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เด็กจะเริ่มดีขึ้นบ้าง ในช่วง 6-9 ปี โดยเฉพาะในเรื่องของอารมณ์ ซึ่งดูจะดีขึ้น เข้าใจมากขึ้น และต่อต้านการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ น้อยลง ออกสังคมได้มากขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น

1.6 สิทธิและการปกป้องสิทธิของผู้ป่วย

ตามพระราชบัญญัติช่วยเหลือคนพิการในปี พ.ศ.2543 ถือว่าโรคออทิสซึมเป็นกลุ่มโรคที่มีปัญหาในการเรียนรู้บกพร่อง เด็กจะได้รับสิทธิในการจดทะเบียนให้เป็นคนพิการและจะได้รับความช่วยเหลือรักษาในเรื่องของความพิการทั้งทางการแพทย์และด้านการศึกษาได้ฟรี ตลอดชีวิตโดยแพทย์จะออกไปรับรองความพิการเพื่อให้พ่อแม่นำไปใช้ในการทำสมุดคนพิการที่กรมประชาสงเคราะห์ สะพานขาว หรือที่ประชาสงเคราะห์จังหวัด ทุกจังหวัด สมุดคนพิการจะสมารถนำไปทำบัตรสงเคราะห์ผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย (สปร.) ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งจะทำให้เด็กมีสิทธิรับการรักษาทางการแพทย์ในยามเจ็บป่วยได้ฟรีเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีบัตรก็ไม่มีสิทธิ และสิทธิที่ได้จะต้องอยู่ในข้อกำหนดของทางราชการเท่านั้น (วินัดดา ปิยะศิลป์. 2537 : Online)

2. ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่เนื่องจากมีความจำกัดของทรัพยากร จึงไม่มีประเทศใดในโลกที่จะมีทรัพยากรมากพอที่จะให้บริการแก่ประชาชนทั่วประเทศได้ทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา ความขาดแคลนและการจำกัดยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น หลักเศรษฐศาสตร์จึงมีความสำคัญในการช่วยตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากร ทุกสังคมย่อมมีเป้าหมายหลักที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานในการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และปัญหานี้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่สังคมทุกสังคมหรือทุกประเทศต้องเผชิญก็คือ ปัญหาความขาดแคลน (Scarcity) ของทรัพยากรที่จะใช้ผลิตสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อใช้ในการผลิตเป็นสินค้าและบริการ จึงเกิดปัญหาสำคัญว่าควรจัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคมอย่างไรจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในสังคมได้ดีที่สุด (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. 2541 : 13) ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจการศึกษาความขาดแคลนทรัพยากรจึงกลายเป็นแรงผลักดัน ให้มนุษย์แสวงหาวิธีการที่จะปรับปรุงหรือยกระดับศักยภาพความชำนาญและความรู้ความสามารถของตนให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้หาทางนำเอาทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดดังกล่าวมาผลิตสินค้าและบริการ แล้วจำหน่ายแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภค ในระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพขณะเดียวกันตัวเองก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุดด้วย (บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2531 : 28-29)

2.1 เศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education)

เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ในการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนามนุษย์ตามนัยทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาถึงวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในทุนมนุษย์โดยวิธีการให้การศึกษา การฝึกอบรม โดยการศึกษาในที่นี้หมายถึงการถ่ายทอดทักษะความรู้ในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพหรือเพื่อการตอบสนองซึ่งเป็นการสร้างความพึงพอใจตามความชอบและความถนัดของแต่ละบุคคล โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่ ด้านการบริโภคและด้านการลงทุน หากการศึกษานั้นทำให้เกิดประโยชน์และความพึงพอใจจะถือว่าเป็นการบริโภค แต่หากการศึกษาเป็นไปเพื่อให้มีอาชีพซึ่งจะนำมาซึ่งรายได้หรือได้รับผลตอบแทนในอนาคตจะถือว่าการศึกษาเป็นการลงทุน ซึ่งนับได้ว่าเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นเศรษฐศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีการศึกษากันอย่างต่อเนื่อง และนับเป็นสิ่งที่

ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ ซึ่งมีบุคคลได้ให้ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษาพอสรุปได้ ดังนี้

คอห์นและเกสก์ (Cohn; & Geske. 1990 : 2) ได้กล่าวว่า เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาถึงเรื่องมนุษย์และสังคมที่จะเลือกให้ทรัพยากรที่มีค่าและหามาได้ยากไปใช้ในการผลิตและฝึกอบรมชนิดต่างๆ และไปพัฒนาความรู้ ความชำนาญ จิตใจ อุปนิสัย บุคลิกภาพ และอื่นๆ โดยเฉพาะการศึกษาอย่างมีรูปแบบตลอดช่วงเวลา และการกระจายการศึกษาสู่คนในปัจจุบันและในอนาคต

อัมพร วิจิตรพันธ์และอัญชลี ค้อคงคา (2524 : 8) ได้ให้นิยามของเศรษฐศาสตร์การศึกษาไว้ว่า เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นศาสตร์หนึ่งหรือแขนงหนึ่งของวิชาเศรษฐศาสตร์ที่แตกย่อยออกจากปัจจัยแรงงานโดยมุ่งถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพของแรงงานหรือการพัฒนามนุษย์ให้มีฝีมือและมีสมรรถภาพในการทำงานที่สูงขึ้น เพื่อให้ประโยชน์จากแรงงานได้เต็มที่และมีงานทำ

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 2) ได้นิยามคำว่าเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่าหมายถึง วิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์แขนงหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการนำเอาทรัพยากรซึ่งมีจำกัดไปผลิตเป็นสินค้า และบริการทางการศึกษาในรูปต่างๆ อันจะส่งผลให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูงขึ้นทั้งทางด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา อารมณ์ ทักษะ ทศนคติ และอื่นๆ แล้วจำหน่ายแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภคในสังคมอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

อัครงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 3) กล่าวถึงเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นการศึกษาถึงวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อนำไปพัฒนาคน โดยการจัดการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนา โดยมองว่าเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อตัดสินใจกำหนดนโยบายการลงทุนทางการศึกษา รวมกระทั่งการตัดสินใจแก้ปัญหาการลงทุนทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มมูลค่าภายใน (Intrinsic value) และ มูลค่าภายนอก (Extrinsic value) กับประชากรของประเทศ

อภิชัย พันธเสน (2544 : 573) กล่าวถึงเศรษฐศาสตร์การศึกษาโดยเน้นในเรื่องผลตอบแทนทางการศึกษาว่า เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ที่พูดถึงเรื่องผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา ที่ส่วนหนึ่งจะตกอยู่กับตัวผู้ที่ได้รับการศึกษาเอง แต่อีกส่วนหนึ่งจะตกอยู่กับสังคมโดยรวม ลักษณะที่แตกต่างกันของผลตอบแทนจากการศึกษาเหล่านี้ สังคมจะมีวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การศึกษาให้ผลตอบแทนต่อการลงทุนในลักษณะที่แตกต่างกันสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

สรุปความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษาได้ว่า การศึกษาเป็นการลงทุนทางมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่ามนุษย์ที่ไม่ได้รับการศึกษา โดยที่

การศึกษาควรมีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต มีการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญ ที่จะนำไปสู่การได้ทำงานที่ดีและมีเกียรติยศในสังคม

2.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) คือ มนุษย์ผู้เป็นที่มาแห่งทรัพยากร โดยเฉพาะมนุษย์ที่มีทักษะซึ่งเป็นเครื่องมือ (Means) ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตให้กับสังคม โดยใช้ทุนมนุษย์ (Human Capital Formation) มากกว่าใช้ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Capital) หรือทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural Resources) ขณะที่การพัฒนามนุษย์เป็นจุดหมายปลายทาง (Ends) เป็นกระบวนการที่ให้และขยายโอกาสสำหรับประชาชนทุกคน เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิต โดยการลงทุนทางการศึกษา รวมทั้งสุขภาพ อนามัยและโภชนาการ (อรัญค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 43-44)

ฮาร์บิสัน และเมเยอร์ (Harbison; & Myers. 1964 : 2) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการเพิ่มความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Capacities) ของประชาชนในสังคม

กิลเล่ย์ และเอ็กแลนด์ (Gilly ;& Egglan. 1990 : 13) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีส่วนนำไปสู่การมีประสิทธิภาพขององค์กร โดยมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ การพัฒนาบุคคล (Individual Development) การพัฒนาสายอาชีพ (Career Development) และการพัฒนาองค์กร (Organization Development) ทั้ง 3 ประการนี้มีความสอดคล้องกันโดยมีการพัฒนาบุคคลเป็นหัวใจสำคัญ

เพส (Pace. 1991 : 2) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกิจกรรมที่จะนำไปใช้ปรับปรุง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ มีคุณภาพในการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและความเจริญก้าวหน้าขององค์กรในที่สุด

วิลสัน (Wilson. 1999 : Unpaged) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการศึกษา และการพัฒนาคนโดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้คนในสังคมและองค์กรประสบความสำเร็จเจริญก้าวหน้า

เราจะเห็นได้ว่า จากที่กล่าวมาข้างต้น สาระสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นไม่ใช่การทำให้รายได้สูงขึ้น แต่สาระหลักจะอยู่ที่ 3 ประการ คือ

1. มีสุขภาพที่ดีและมีชีวิตที่ยืนยาว
2. การครองชีพที่ดีขึ้นบนพื้นฐานของความจำกัดแห่งทรัพยากร

3.จะต้องมีเสรีภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และโอกาสทางสังคม เพื่อสร้างสรรค์และเพิ่มผลิตภาพเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง (Self-respect) และมีหลักประกันสิทธิมนุษยชนในฐานะที่เป็นมนุษย์โดยเท่าเทียมกัน

ไกรยท อรรถยาคินันท์ (2532 : 2-3) ได้สรุปเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อธิบายว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือการทำให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพ หรือการทำให้คนมีคุณภาพ เมื่อพิจารณาจากมิติในตัวคนแล้วสรุปได้ว่าคุณภาพคนน่าจะเกี่ยวข้องกับ

มิติด้านทักษะ (skill) เป็นมิติที่เกี่ยวกับการศึกษา ทั้งที่เป็นการศึกษาในรูปแบบ (Formal) และอรูปแบบ (Non formal) น่าจะเป็นที่ยอมรับกันได้ว่า คนที่ไม่มีทักษะและไม่สามารถทำอะไรได้เลยนั้น ย่อมเป็นคนที่ไม่มีความรู้ (อย่างน้อยที่สุดก็ในด้านทักษะ) และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีย่อมมีความรู้สูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถม (เมื่อคุณสมบัติอื่นๆ เสมอกันตลอด)

มิติด้านสุขภาพ (Health) เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับความสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งทางด้านกายภาพ (Physical) และจิตภาพ (Psychological) ภายในมิตินี้ด้านเดียว ก็น่าจะยอมรับกันได้เช่นกันว่า คนที่มีความไม่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย หรือด้านจิตใจ หรือทั้งสองด้าน ย่อมมีคุณภาพด้อยกว่าคนที่มีร่างกายแข็งแรง หรือจิตใจที่ถูกต้อง (Health) ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ ย่อมมีคุณภาพสูงกว่าคนที่มีร่างกายแข็งแรงแต่มีโรคประสาทหรือโรคจิตประจำตัวหรือจิตใจไม่สมบูรณ์

มิติด้านทัศนคติ (Attitude) เป็นมิติที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ซึ่งขาดความชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับมิติด้านทักษะ และด้านสุขภาพ คนที่มีความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าเรื่องใดก็ตามทั้งที่เกี่ยวกับตนเอง เกี่ยวกับผู้อื่น เกี่ยวกับกลุ่มบุคคล หรือเกี่ยวกับสังคมโดยส่วนรวมในลักษณะที่เป็นด้านลบ ย่อมเป็นคนที่มีคุณภาพที่ด้อยกว่าคนที่มีความรู้สึกนึกคิดในลักษณะที่เป็นบวกทั้งนี้ เพราะคนในลักษณะแรกย่อมไม่มีพฤติกรรมและ/หรือไม่ให้ความร่วมมือในกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทุกรูปแบบ ทำให้ไม่เกิดผลลัพธ์ที่คาดหวังในระดับที่ต้องการเมื่อเปรียบเทียบในลักษณะหลัง

โดยที่คุณภาพของคนประกอบด้วยสามมิติดังกล่าว การพิจารณาของคนแต่เพียงมิติเดียวย่อมที่จะไม่เหมาะสม จะต้องพิจารณาข้อสรุปสภาพความมีคุณภาพของคนจากทั้งสามมิติพร้อมๆ กัน ซึ่งมิติด้านทัศนคติเพิ่งได้รับความสนใจไม่นานมานี้ เมื่อเริ่มมีการตระหนักกันว่าคนที่มีการศึกษาดี และสุขภาพที่แข็งแรงทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ แต่เป็นบุคคลากรที่ไม่สามารถมีส่วนช่วยสร้างสรรค์สังคมได้น่าอยู่ยิ่งขึ้น หรือแม้แต่ประชาชน ที่มีการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น มีสุขภาพที่สมบูรณ์ขึ้น (และ

แม้กระทั่งมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มีระดับสูงขึ้น) แต่ประเทศหรือสังคมนั้นก็ไม่ได้ก้าวหน้ามากเท่าที่ควร จึงเริ่มมีความสนใจพัฒนาคุณภาพของคนจากมิติด้านทัศนคติ

ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือ

1. เพิ่มศักยภาพของมนุษย์ โดยการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยความรู้ความสามารถและทักษะ (Skills) ด้านต่างๆ

2. การใช้ศักยภาพเพื่อเพิ่มผลิตภาพด้านต่างๆ แก่สังคม การพักผ่อนและมีส่วนร่วมในการจรรโลงทางวัฒนธรรม สังคม และการเมือง (อามรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 44)

แนวทางการพัฒนามนุษย์ตามหลักพระธรรมปิฎก ปอ.ปยุตโต (2539 : 243-254) ได้กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ว่าการจะพัฒนาคนให้ได้ผลจะต้องพัฒนาทั้งทางพฤติกรรม จิตใจ และปัญญาไปพร้อมกัน โดยคนที่ได้รับการพัฒนาทั้ง 3 ด้านนี้จะเป็นปัจจัยตัวกระทำให้ความสัมพันธ์เป็นไปในทางที่ดีเกื้อกูลแก่การดำรงอยู่ด้วยดีของมนุษย์และด้วยดีต่อกัน โดยสรุปได้ดังนี้

1. ทางด้านพฤติกรรม ที่ทำให้จิตใจพัฒนา และช่วยให้ปัญญางอกงาม อย่างน้อยพึงพัฒนาพฤติกรรมที่ไม่เบียดเบียนแต่เป็นพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์เกื้อกูล

1.1 พฤติกรรมทั่วไปคือพฤติกรรมที่เคยชิน ที่ทำเป็นประจำทุกวันจะต้องทำให้มีวินัยและวัฒนธรรม โดยเฉพาะเด็ก ที่ต้องทำให้ได้ทั้งในบ้านและโรงเรียน

1.2 พฤติกรรมในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ให้เป็นสัมมาอาชีพ คือเป็นการหาเลี้ยงชีพที่สุจริต พร้อมทั้งใช้พฤติกรรมในการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาชีวิตของคนผู้นั้นเอง

1.3 พฤติกรรมเศรษฐกิจทั่วไป เช่น การกิน การใช้จ่ายซื้อหา ควรฝึกฝนพัฒนาให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและเกื้อกูลต่อสภาพแวดล้อม

1.4 พฤติกรรมในการหาความสุข ควรพัฒนาหาความสุขจากการให้ความสุขที่อิงธรรมชาติ

1.5 ส่งเสริมพฤติกรรมที่เกื้อหนุนในการพัฒนาคน โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกื้อหนุนการพัฒนาจิตใจและปัญญา

1.6 ฝึกคนให้มีการให้ ควบคู่ไปกับการได้รับ

2. ทางด้านจิตใจ เพราะจิตใจจะเป็นตัวชี้้นำกำหนดพฤติกรรม และสภาพจิตที่พอใจมีความสุข ก็ทำให้พฤติกรรมมีความมั่นคง ปัญญาจะทำงานได้ผลและพัฒนาไปได้เพราะสภาพของจิตใจที่เหมาะสม

2.1 พ่อแม่ ผู้ใหญ่ คนเลี้ยง ครูอาจารย์เป็นต้น ต้องนำเสนอโลกให้แก่เด็กในลักษณะที่สื่อ นำความรู้ความรู้สึกความรักชื่นชมปรารถนาดี พร้อมทั้งเร้าจิตสำนึกที่จะก้าวเข้าไปร่วมสร้างสรรค์

2.2 ควรตั้งจิตที่คิดจะให้ ซึ่งเป็นตัวนำจิตใจให้เกิดความสนใจทุกข์ของผู้อื่น พัฒนาเมตตา กรุณา มุทิตา โดยวิธีธรรมชาติ และด้วยการพัฒนาพฤติกรรมในการให้เข้ามาควบคุม ก็จะทำให้การให้ กลายเป็นมีความสุข

2.3 มีชีวิตที่ใกล้ชิดธรรมชาติ รู้จักมีความสุขในการอยู่กับธรรมชาติ จะเป็นผลดีแก่ชีวิต และจิตใจของคนต่อสิ่งแวดล้อม

2.4 รู้จักสันโดษอย่างถูกต้อง พอใจเป็นสุขได้ง่ายด้วยวัตถุทรัพย์สิน สิ่งบริโภคเท่าที่ตนได้ ตนมี

2.5 รักษาศักยภาพในการที่จะมีความสุข และอสิรภาพของชีวิตไว้ โดยมีสติไม่ปล่อยตัว ปล่อยใจให้ชีวิตและความสุขของตนต้องไปขึ้นต่อวัตถุมากเกินไป

2.6 มีอุดมคติและปณิธานในหน้าที่กิจการงาน เพื่อการสร้างสรรค์ทำสิ่งที่ดีงามและการ เข้าถึงจุดหมายแห่งชีวิตที่ดีงาม สมบูรณ์

3. ทางด้านปัญญา เพราะปัญญาเป็นตัวแก้ปัญหา จัดทุกอย่างทั้งพฤติกรรมและจิตใจให้ลงตัว พอดี เป็นตัวนำไปสู่จุดหมายแห่งอสิรภาพ สันติสุข ซึ่งจะต้องพัฒนาควบคู่ประสานกัน และอาศัยการ พัฒนาทั้งพฤติกรรมและจิตใจ

3.1 ชักนำเด็กตั้งแต่เล็กแต่น้อยให้รู้จักคิดในแนวทางของโยนิโสมนสิการ คืออะไรทำที่ไหน ใช้เพื่ออะไร ทำได้อย่างไร มีข้อดีข้อเสียอย่างไร เราจะปฏิบัติต่อมันอย่างไรจึงจะดี ไม่ใช่ห้ามเด็กให้ ตกอยู่ในวังวนแห่งค้นหา

3.2 พฤติกรรมต่างๆ ที่เด็กประพฤติปฏิบัติหรือสอนให้ทำด้วยความรู้ความเข้าใจ รู้เหตุผล รู้คุณค่า ซึ่งเป็นการพัฒนาปัญญา และทำให้เกิดความพอใจ

3.3 การเสพบริโภคสิ่งต่างๆ มี 2 ประเภท คือเสพบริโภคด้วยตัณหา เช่น กินอาหารเพื่อ อร่อยหรือตามสมัยนิยม ก็จะได้ผลเชิงคุณภาพ กับเสพบริโภคด้วยปัญญา คือคิดพิจารณาว่าเรา อาหารเพื่ออะไร และรู้ว่าความหมายคุณค่าประโยชน์ที่แท้ของอาหารจะทำให้เกิดการกินพอดี หรือการ บริโภคพอดี

3.4 ปัญญาถือว่า เวลา มีค่ากว่าเงินทอง ไม่ใช่แค่เวลาเป็นเงินเป็นทอง เพราะทุกขณะของ เวลา คือชีวิตและคุณค่าของชีวิต

3.5 ช่วยกันเปิดเผ้าความเชื่อถือและค่านิยม ตลอดจนแนวความคิดใดๆ แล้วมุ่งแต่แนวคิด เกี่ยวกับอสิรภาพและสันติสุขของมนุษย์ ที่เอื้อต่อสังคมและธรรมชาติไปพร้อมกันด้วย

3.6 พัฒนาปัญญาที่เข้าใจโลกและชีวิตตามเป็นจริง

แนตเลอร์ (Nadler. 1990 : 1) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่าควรเริ่มต้นจากการสร้างพื้นฐานความเข้าใจในการพัฒนาความรู้ทักษะ และทัศนคติ โดยการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1.การฝึกอบรม (Training) เป็นการเรียนรู้ เพิ่มทักษะเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ให้เป็นผลดียิ่งขึ้น

2.การศึกษา (Education) เป็นการเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวสำหรับงานที่จะต้องรับผิดชอบในอนาคต และการเตรียมความพร้อมสำหรับบุคคลที่ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง

3.การพัฒนา (Development) เป็นการเพิ่มความรู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่แต่มุ่งส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ตามแต่กำลังและสติปัญญา

อามรค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 53) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ว่ามี 4 รูปแบบในการพัฒนา นั่นคือ

1.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการพัฒนาตนเอง เพื่อให้มนุษย์เอาตัวรอด และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมของสังคม เป็นการพัฒนาศักยภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ หรือตามปรกตวิสัย จากการเลียนแบบ การลองผิดลองถูก และจากการศึกษาดูด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ที่สามารถจะหาได้

โดยวิธีการพัฒนาตนเอง ทำได้โดย

1.1วิธีการพัฒนาตนเองตามปรกตวิสัย เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ได้ผ่านตามสถาบันการศึกษา การพัฒนาตนเองตามปรกตวิสัย ครอบคลุมการเลียนแบบ การลองผิดลองถูกอยากลองทำในสิ่งแปลกใหม่ และความต้องการที่จะทำให้สิ่งที่มีอยู่แล้วดีขึ้น

1.2วิธีการพัฒนาตนเองด้วยการศึกษาจากแหล่งความรู้ โดยเฉพาะความรู้จากสถาบันศาสนา แหล่งวิทยากร และจากสื่อมวลชน

2.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการศึกษาเล่าเรียน เป็นการมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่เป็นระบบระเบียบ ได้เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่ตรงตามความต้องการ มีปริมาณและคุณภาพสูง และพัฒนาได้ในระยะเวลาที่กำหนด เกิดจากการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียน

2.1การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระบบโรงเรียน เป็นผลมาจากปัจจัยด้านการขยายตัวทางวิทยาการ การเพิ่มอาชีพ และความต้องการที่จะต้องพัฒนากำลังคนเป็นจำนวนมาก และความจำเป็นที่ต้องได้การศึกษาในเวลาอันสั้นอย่างเป็นระบบ โดยอาศัย วัด, โรงเรียน, มหาวิทยาลัย โดยได้รับการอบรมสั่งสอนจาก พระ,ครู-อาจารย์ และเรียนตามหลักสูตรตามที่สถาบันได้กำหนดไว้

2.2การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นอกระบบโรงเรียน เป็นการศึกษาที่ไม่ยึดรูปแบบรูปแบบวิธีการ และสื่อการถ่ายทอดอาจอยู่ในรูปกลุ่มความสนใจ และรวมตัวประกอบกิจกรรม

ส่วนวิธีการ และสื่อการถ่ายทอดอาจอยู่ในรูปของการอภิปราย สัมมนา การฝึกอบรม การประชุมทางวิชาการ การสื่อสารผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อิเลคทรอนิกส์ การประชุมทางไกล เป็นต้น การจัดที่บ้าน วัด หอสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ วนอุทยาน โรงพยาบาล โรงงาน อุตสาหกรรม โรงภาพยนตร์ และศูนย์กลางชุมชน (Civic Center)

3.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการฝึกอบรม จะเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อมุ่งให้เนื้อหาให้เนื้อหาสาระที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะในเวลาจำกัด และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ตรงตามความต้องการและรวดเร็ว โดยมุ่งวัตถุประสงค์ที่เพิ่มความรู้ ความสามารถให้แก่บุคลากรเฉพาะเรื่องโดยทำให้ได้ความรู้ใหม่และทันสมัยเพิ่มเติมความรู้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

โดยรูปแบบของการฝึกอบรมทำได้โดย

3.1การฝึกอบรมยึดวิทยาการเป็นศูนย์กลาง เช่น การฝึกอบรมแบบบรรยายแบบทีมโพเซียม แบบประชุมทางวิชาการ

3.2การฝึกอบรมที่ยึดสมาชิกเป็นศูนย์กลาง เช่น แบบสัมมนา แบบประชุมเชิงวิชาการ แบบโครงการแบบจำลองสถานการณ์ แบบกลุ่มสัมพันธ์ แบบแก้ปัญหา การฝึกอบรมแบบพัฒนาโครงการจากกรณีงาน

3.3การฝึกอบรมทางไกล ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมศึกษาด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่จากสื่อการฝึกอบรมทางไกลในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

การจัดการฝึกอบรมครอบคลุม (1)การเตรียมการ และบริหารด้านเทคนิค เช่น การจองและการเตรียมสถานที่ การติดต่อเชิญวิทยากร การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ การเบิกจ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยงที่พัก และค่าเดินทาง การจัดน้ำชากาแฟในช่วงเวลาพัก การจัดหาอาหาร การจัดสวัสดิการ การอำนวยความสะดวกในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร เช่น การส่งจดหมาย การโทรศัพท์ การไปรษณีย์ (2)การบริหารวิชาการ เช่น สื่อโทรทัศน์ การจัดตารางฝึกอบรม การประเมินความคิดเห็นของวิทยากร และผู้รับการฝึกอบรม เป็นต้น

4.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการพัฒนาสภาพแวดล้อม เพราะการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและจิตภาพ เพื่อจัดสถานการณ์การพัฒนาทรัพยากรที่จะเป็นเวทีจำลองสังคมสำหรับการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

บทบาทของสภาพแวดล้อมที่เป็นบรรทัดฐานการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และเป็นส่วนของกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกรูปแบบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (เครื่องจักรกล อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องประดับบ้าน ฯลฯ) สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ (กำลังใจ ความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ ความรับผิดชอบ ก็ดำเนินงานให้บรรลุ) และสภาพแวดล้อมทางสังคม (ขั้นตอน

วิธีการ กฎ ระเบียบ) เป็นต้น ในส่วนนี้สภาพแวดล้อมจึงเป็นส่วนรองรับผลของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

บทบาทของสภาพแวดล้อมในฐานะเป็นตัวบ่อนกลับเพื่อควบคุมการดำเนินงานของระบบการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย ได้แก่ การรักษาสมดุลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การรักษาสภาพทางจิตใจ และความสงบเรียบร้อยของสังคม ในส่วนนี้ สภาพแวดล้อมในรูปแบบต่างๆ จะสะท้อนระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

จากความคิดทั้งหมด เราสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือการทำให้มนุษย์มีคุณภาพทั้งทางด้านทักษะ ทักษะ คติ สุขภาพ ความรู้และความสามารถ เพื่อให้มนุษย์แต่ละคนสามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินกิจกรรมในส่วนของตน และในส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำสู่ความเจริญก้าวหน้าขององค์กร และสังคมได้ในที่สุด การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องพัฒนาทั้งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญาไปพร้อมกัน โดยแนวทางการพัฒนาทำได้หลายทางไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การฝึกอบรม การมีสุขภาพ ครอบครั และสิ่งแวดล้อมที่ดี

การพัฒนาเป็นการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของมนุษย์ เป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาก็คือความเจริญ หรือการที่ชีวิตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม กูเลต์ (D.Goulet. 1973 ; อ้างอิงจาก จำรัส นวลนิม. 2540 : 10) ได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นไว้ดังนี้

1.เพื่อการดำรงอยู่ของชีวิต ได้แก่ความสามารถในการได้มาซึ่งสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้

2.เพื่อควมมีเกียรติและศักดิ์ศรี ได้แก่ การได้รับการศึกษา การมีงานทำและมีสถานภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

3.เพื่อความเป็นอิสระและศักดิ์ศรี ได้แก่ ความสามารถที่จะกำหนดอนาคตของตนเอง ความสามารถในการเลือก ความสามารถในการปลดปล่อยชีวิตจากความทุกข์ยาก ความไม่รู้จัก

2.3 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาหลายท่าน ซึ่งแต่ละความหมายจะมีความใกล้เคียงกันและมีแนวคิดที่สอดคล้องกันอันได้แก่

คามเมท (Kamat. 1968 : 77) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย (Institutional Cost) และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่าย (Student Cost)

โคห์น (Cohn. 1972 : 78-94) กล่าวถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา นักเรียนหรือครอบครัว

เป็นผู้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) ซึ่งได้แก่ รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone) เนื่องจากใช้เวลาที่ควรทำงานมาศึกษาเล่าเรียนหรือเรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (Periman. 1973 : 13-15) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น

1.ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ซึ่งแยกออกได้เป็น

1.1ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล (Private Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนเป็นผู้จ่าย ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือเรียน ค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ ค่าเดินทาง ค่ากิจกรรม เป็นต้น

1.2ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม (Social Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่ชุมชนจ่ายให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าก่อสร้างอาคาร ค่าวัสดุอุปกรณ์ เงินเดือนครู อาจารย์ นักการภารโรง เป็นต้น

2.ค่าจ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) คือ ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ที่เกิดจากการที่บุคคลเอาเวลามาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ รายได้นี้เรียกว่า รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone)

ทบวงมหาวิทยาลัย (2530 : 10-12) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท มีดังนี้

1.ค่าใช้จ่ายในส่วนของรัฐบาล ตามประเภทของรายจ่าย แบ่งเป็น งบดำเนินการเช่น ค่าใช้จ่ายรูปของเงินเดือนค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน และงบลงทุน เช่น ค่าใช้จ่ายในหมวดครุภัณฑ์ หมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

2.ค่าใช้จ่ายส่วนของนักเรียน แบ่งเป็น ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหนังสือและตำรา และอุปกรณ์ทางการศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่างการเรียน ประกอบไปด้วย ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า เป็นต้น

3.ค่าเสียโอกาสหรือค่าใช้จ่ายทางอ้อมของนักศึกษา ได้แก่ รายได้ที่ต้องเสียไปในระหว่างการเรียนแทนการทำงาน

3. ประวัติความเป็นมาและการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

งานการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต(เดิมคือวิทยาลัยครูสวนดุสิต) เริ่มจัดตั้งขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2512 โดยจัดเป็นหน่วยงานทดลองโครงการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศเมื่อพุทธศักราช 2513 โดยรับเด็กปกติจากโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศมาเรียนร่วมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้เด็กทั้งสองกลุ่มได้รู้จักปรับตัวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถอยู่ในสังคมด้วยกันอย่างมีความสุข ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเมื่อได้รับการเตรียมความพร้อมแล้ว สามารถเรียนร่วมในโรงเรียนพญาไท สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติได้

พุทธศักราช 2512 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สาขาการศึกษาพิเศษ และเปิดสอนวิชาโทการศึกษาพิเศษ ในพุทธศักราช 2518

พุทธศักราช 2521 เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ เป็นหลักสูตร 4 ปี รวมทั้งเปิดสอนโครงการฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พุทธศักราช 2529 เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการศึกษาที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เข้ามาเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติในระดับปริญญาตรี วิชาเอกการศึกษาพิเศษ และเรียนร่วมในวิชาเอกอื่นๆ ในระยะเวลาต่อมา

พุทธศักราช 2531 เปิดสอนหลักสูตรฝึกอาชีพเยาวชนคนพิการ จัดตั้งศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว (ซึ่งต่อมาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในงานการให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษและในปีแรกของการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้ามาเรียนร่วมในวิชาเอกคหกรรมศาสตร์

พุทธศักราช 2538 โปรแกรมวิชาเริ่มรับนักศึกษาพิเศษเข้าเรียนร่วมในสาขาวิชาเอกการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 5 คน บกพร่องทางการมองเห็น 6 คน และบกพร่องทางร่างกาย 2 คน และยังคงรับนักศึกษาพิเศษเข้าเรียนร่วมในปีต่อๆ มาโดยจัดให้บริการสนับสนุนด้านหนังสืออักษรเบลล์ ล่ามภาษามือ แก่นักศึกษาเหล่านั้นด้วย ในปีการศึกษาดังกล่าว ยังรับนักศึกษาครูทายาทเข้าเรียนด้วยอีกจำนวนหนึ่ง

พุทธศักราช 2543 เริ่มปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี) สาขาการศึกษาพิเศษและรับนักศึกษาเข้าเรียนจำนวนมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา จำนวนนักศึกษาทั้งปกติและนักศึกษาพิเศษเรียนร่วมมี 158 คน ในปีนี้มีเด็กพิการและครอบครัวเข้ารับบริการจากฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม 83 ครอบครัว และนักเรียนพิการในชั้นสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) จำนวน 67 คน

พุทธศักราช 2544 สถิติการรับนักศึกษาปีที่ 1 เพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็น 102 คน โดยแบ่งได้เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 30 คน บกพร่องทางการมองเห็น 1 คน และบกพร่องทางร่างกาย 1 คน ในขณะที่มีเด็กพิการและครอบครัวเข้ารับบริการจากฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัวจำนวน 90 ครอบครัว และมีนักเรียนพิการชั้นสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) เพิ่มขึ้นเป็น 77 คน

พุทธศักราช 2545 สถิติการรับนักศึกษาปีที่ 1 เพิ่มจำนวนเป็น 114 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 47 คน บกพร่องทางการมองเห็น 3 คน และออทิสติก 1 คน ส่วนในฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัวให้บริการเด็กพิการและครอบครัว จำนวน 91 ครอบครัว ชั้นสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มีนักเรียนพิการ 88 คน และฝ่ายบริการ

สนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วมให้บริการนักศึกษาในโปรแกรม จำนวน 141 คน และบริการนักศึกษาโปรแกรมอื่นๆ จำนวน 47 คน

ปัจจุบัน บุคลากรของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 58 คน ประกอบด้วยข้าราชการ 13 คน ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 1 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 5 คน และอาจารย์ 7 คน นักการ 1 คน อาจารย์อัตราจ้าง 26 คน บุคลากรสนับสนุน 18 คน แบ่งได้เป็น เจ้าหน้าที่วิจัย 3 คน เจ้าหน้าที่บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการเรียนร่วม 6 คน เจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโท 1 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างประเทศ 1 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 2 คน และพี่เลี้ยง 5 คน

ศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ ตั้งอยู่ ณ อาคารศูนย์การศึกษาพิเศษกับบางส่วนของอาคาร 4 และอาคาร 7 ประกอบด้วย ห้องพักอาจารย์ ห้องบริการสนับสนุนนักศึกษาพิเศษเรียนร่วม ห้องบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว ชั้นเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) ห้องฝึกแก้ไขการพูด 4 ห้อง ห้องประชุมของโปรแกรม ศูนย์พัฒนาประสาทสัมผัสและห้องสมุด

3.1 ประมวลการสอนระดับชั้นเตรียมความพร้อม (ฝ่าย E.I.)

การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำแนะนำแก่พ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กพิการซึ่งมีอายุระหว่าง 0-7 ปี เพื่อให้เด็กได้พัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กปกติ ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษและครอบครัว (ฝ่าย E.I.) ได้เปิดให้บริการตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2533 เป็นต้นมา โดยเริ่มต้นจากการให้บริการเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น 7 คน ในปัจจุบันมีเด็กมารับบริการจำนวน 119 คน โดยมารับบริการประจำที่ศูนย์ทุกวันจำนวน 57 คน จำนวนที่เหลือฝ่าย E.I. ได้จัดบริการรูปแบบอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสมเฉพาะราย เด็กที่มารับบริการส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าที่ควรประมาณ 1-3 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กปกติในวัยเดียวกันเด็กพิการที่มารับบริการส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กออทิสติก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กที่มีความพิการซ้ำซ้อน ฝ่าย E.I. ได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและด้านการเงินจากสถาบัน ฮิลตัน/เปอร์กินส์ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงทำให้การบริการที่ได้จัดให้เด็กทุกคนได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เมื่อเด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทางฝ่าย E.I. จะประเมินและส่งต่อให้เด็กเข้าเรียนร่วมทั้งในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาต่อไป

เด็กทุกคนที่เข้ารับบริการจะต้องมีบิดา-มารดาหรือผู้ดูแลร่วมทำกิจกรรมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นการให้พ่อแม่มีโอกาสเรียนรู้วิธีการจัดกิจกรรมกระตุ้นพัฒนาการ เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่บ้านเป็นอย่างดี ครูจะจัดโปรแกรมการศึกษารายบุคคลให้แก่เด็กทุกคน ดังนั้นกิจกรรมที่ฝ่าย E.I. จัดบริการจึงสอดคล้อง

กับความต้องการของเด็กแต่ละคน ส่วนสำคัญอีกเรื่องหนึ่งในหลักสูตรคือการพิจารณาให้พ่อแม่ได้นำลูกออกสู่สังคมและมีกิจกรรมร่วมในชุมชน

ตาราง 3 ตารางกิจกรรมภาคเรียนที่ 1/2546 ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัวศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

วัน/เดือน/ปี	หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมพิเศษ
10-13 มิถุนายน	ปฐมนิเทศ	ทักทายเพื่อนของเรา
16-20 มิถุนายน	โรงเรียนของเรา	สำรวจรอบๆ โรงเรียน
23-27 มิถุนายน	ตัวเรา	รู้จักสัญลักษณ์ประจำตัว
30 มิถุนายน - 4 กรกฎาคม	เราและเพื่อน	เล่นเกมปิดตาหาเพื่อน
7-11 กรกฎาคม	ผลไม้ตามฤดูกาล	แบ่งกลุ่มทานผลไม้ตามฤดูกาล
14-18 กรกฎาคม	อาหารเนื้อสัตว์	ตลาดนัดเนื้อสัตว์
21-25 กรกฎาคม	อาหารแป้ง	ทำแพนเค้ก
28 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม	ผัก	ทำอาหารจากผัก
4-8 สิงหาคม	ไข่	ประดิษฐ์งานประดิษฐ์ด้วยเปลือกไข่
11-15 สิงหาคม	มาดื่มนมกันเถอะ	ทำนมเย็น
18-22 สิงหาคม	อาหารดีมีประโยชน์	ทำข้าวผัดกุ้ง
25-29 สิงหาคม	ต้นไม้	วันสีเขียวสดชื่น
1-5 กันยายน	ดอกไม้	ประดิษฐ์ดอกไม้กระดาษ
8-12 กันยายน	สัตว์เลื้อย	ทำหมวกสัตว์เลื้อย
15-19 กันยายน	สัตว์น้ำ	สำรวจสัตว์น้ำสวนสัตว์ดุสิต
22-26 กันยายน	สัตว์ป่า	ทัศนศึกษา
29 กันยายน-31 ตุลาคม	ทบทวน	ผู้ปกครองสอนลูก
3-7 พฤศจิกายน	น้ำ	ประดิษฐ์กระทง
10 พฤศจิกายน - 5 ธันวาคม	เครื่องแต่งกาย (เสื้อ)	แข่งแต่งตัว
	เครื่องแต่งกาย (กางเกง)	
	เครื่องแต่งกาย (ถุงเท้า)	
	เครื่องแต่งกาย (รองเท้า)	

ตาราง 3 (ต่อ)

วัน/เดือน/ปี	หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรมพิเศษ
8-19 ธันวาคม	การทำความสะอาดร่างกาย (แปรงฟัน และ ล้างหน้า) การทำความสะอาดร่างกาย (อาบน้ำ และ สระผม)	เล่นอาบนํ้าตุ๊กตา
22ธันวาคม-9มกราคม	รับรู้เสียงและคำ	จันรู้คำศัพท์ วันปีใหม่และวันเด็ก
12-30 มกราคม	เสียงดนตรี	ประดิษฐ์เครื่องดนตรี
2-20 กุมภาพันธ์	เครื่องใช้ในครัว	ของใช้คู่กัน
23 กุมภาพันธ์-6 มีนาคม	ทบทวน	กิจกรรมผู้ปกครอง

3.2 ประมวลการสอนระดับชั้นอนุบาล 1 – อนุบาล 3

ประมวลการสอนสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทางสติปัญญา และทางพฤติกรรม ได้แบ่งเนื้อหาโดยการจัดประสบการณ์แบบใยแมงมุม (WEB) และวางแผนการจัดกิจกรรมแยกตามตารางกิจกรรมประจำวัน เช่น กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมกลางแจ้ง และเกมการศึกษา โดยแยกกิจกรรมตามพัฒนาการแต่ละด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม

ตาราง 4 ตารางแสดงผลการประเมินการสอน โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

โปรแกรมวิชา/ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
<u>โรงเรียนของเรา</u>	<u>โรงเรียนของเรา</u>	<u>โรงเรียนของเรา</u>
1.ความหมายของโรงเรียน	1.ความหมายของโรงเรียน	1.ความหมายของโรงเรียน
2.ชื่อครูประจำชั้น	2.ชื่อครูประจำชั้น	2.ชื่อครูประจำชั้น
3.การปฏิบัติตนในโรงเรียน	3.ชื่อเพื่อนในห้องเรียน	3.ชื่อบุคคลที่ควรรู้จัก
-ปฏิบัติตนตามกฎข้อบังคับโรงเรียน		- ชื่อครูประจำชั้น
-มีมารยาทที่ดี		- ชื่อเพื่อนในห้องเรียน
		- ชื่อครูในโรงเรียน
		- ชื่อคนงาน
4.เราทำอะไรที่โรงเรียน	4.การปฏิบัติตนในโรงเรียน	4.การปฏิบัติตนในโรงเรียน
- เรียน เล่น กิน นอน ว่ายน้ำ	-ปฏิบัติตนตามกฎข้อบังคับโรงเรียน	-ปฏิบัติตนตามกฎข้อบังคับโรงเรียน
	- มีมารยาทที่ดี	- รู้จักใช้คำพูดที่สุภาพ
		- มีมารยาทที่ดี
	5.เราทำอะไรที่โรงเรียน	4.เราทำอะไรที่โรงเรียน
	- เรียน เล่น กิน นอน ว่ายน้ำ	- เรียน เล่น กิน นอน ว่ายน้ำ
		- ช่วยเหลือครูและเพื่อน
	6.รู้จักสิ่งของในโรงเรียน	6.รู้จักสิ่งของในโรงเรียน
	- เครื่องเรียน	- เครื่องเรียน
	- เครื่องใช้ในห้องเรียน	- เครื่องใช้ในห้องเรียน
<u>ตัวของเรา</u>	<u>ตัวของเรา</u>	<u>ตัวของเรา</u>
1.ชื่อตัวเองและเพื่อน	1.ชื่อตัวเองและเพื่อน	1.ชื่อจริงและนามสกุลของตัวเองรวม ทั้งชื่อจริงของเพื่อน
2.การช่วยเหลือตนเอง	2.การช่วยเหลือตนเอง	2.การช่วยเหลือตนเอง
2.1แต่งตัวเองได้	2.1แต่งตัวเองได้	2.1แต่งตัวเองได้
- สวมและถอดเสื้อ กระโปรง กางเกง	- สวมและถอดเสื้อ กระโปรง กางเกง	- สวมและถอดเสื้อ กระโปรง กางเกง
- รูดซิป	- รูดซิป	- รูดซิป
- ตัดกระดาษ	- ตัดกระดาษ	- ตัดกระดาษ

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
ตัวของเรา (ต่อ)	ตัวของเรา (ต่อ)	ตัวของเรา (ต่อ)
- สวมถุงเท้า รองเท้า	- สวมถุงเท้า รองเท้า	- สวมถุงเท้า รองเท้า - เก็บรักษาและรู้วิธีทำความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย
2.2 รับประทานอาหารเองได้	2.2 รับประทานอาหารเองได้	2.2 รับประทานอาหารเองได้
- จับช้อน ส้อมได้	- จับช้อน ส้อมได้	- จับช้อน ส้อมได้และไม่ทำอาหารหก
- ไม่ทำอาหารหก	- ไม่ทำอาหารหก	- เรียกชื่ออาหารที่รับประทานได้ - บอกรส กลิ่น สี ของอาหารได้ - มีส่วนร่วมในการประกอบอาหารง่ายๆ
2.3 การขับถ่าย	2.3 การขับถ่าย	2.3 การขับถ่าย
- บอกได้เมื่อต้องการไปห้องน้ำ	- บอกได้เมื่อต้องการไปห้องน้ำ	- บอกได้เมื่อต้องการไปห้องน้ำ
- ราดน้ำหลังการใช้ส้วมแล้ว	- ราดน้ำหลังการใช้ส้วมแล้ว	- ราดน้ำหลังการใช้ส้วมแล้ว - ทำความสะอาดหลังการขับถ่ายได้
2.4 การรักษาความสะอาดร่างกาย	2.4 การรักษาความสะอาดร่างกาย	2.4 การรักษาความสะอาดร่างกาย
- ล้างมือได้เอง	- ล้างมือได้เอง	- ล้างมือได้เอง
- แปรงฟันได้เอง	- แปรงฟันได้เอง	- แปรงฟันได้เอง
	- ใส่ปลอกหมอน ปลอกที่นอนเองได้	- ใส่ปลอกหมอน ปลอกที่นอนเองได้
	- อาบน้ำเองได้	- อาบน้ำเองได้
3. รู้จักส่วนต่างๆ ของร่างกาย (ตา หู จมูก ปาก มือ เท้า ขา แขน พัน ล้น ผม)	3. รู้จักส่วนต่างๆ ของร่างกาย (เพิ่ม นิ้ว เล็บ คอ หัว คิ้ว คาง)	3. รู้จักส่วนต่างๆ ของร่างกาย (เพิ่ม ไหล่ ศอก ออก นม ท้อง สะโพก)
4. รู้จักระวังตนเองให้พ้นจากอันตราย	4. รู้จักระวังตนเองให้พ้นจากอันตราย	4. รู้จักระวังตนเองให้พ้นจากอันตราย
- ไม่ปีนและกระโดดจากที่สูง	- ไม่ปีนและกระโดดจากที่สูง	- ไม่เล่นของที่เป็นอันตราย
- ไม่ขวางของใส่กัน	- ไม่ขวางของใส่กัน	- รู้จักข้ามถนนที่ถูกต้อง
- ไม่ใช้สิ่งของทุบตีเพื่อน	- ไม่ใช้สิ่งของทุบตีเพื่อน	- รู้จักสถานที่ที่ไม่ควรไปเล่น
- ไม่เล่นของมีคม	- ไม่เล่นของมีคม	- รู้จักรักษาตัวในโอกาสต่างๆ เช่น เวลาฝนตก
	5. รู้จักระวังตัวในการเล่น	5. รู้จักระวังตัวในการเล่น

ตาราง 4(ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
<u>บ้านของเรา</u>	<u>บ้านของเรา</u>	<u>บ้านของเรา</u>
1.ความหมายชนิดของบ้าน (เป็นที่อยู่อาศัย)	1.ความหมายชนิดของบ้าน (เป็นที่อยู่อาศัย)	1.ความหมายชนิดของบ้าน (ตึก ห้องแถว กระห่อม ฯลฯ)
2.บุคคลในบ้าน (พ่อ แม่ พี่ น้อง)	2.บุคคลในบ้าน (พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย และตัวเรา)	2.บุคคลในบ้าน (พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อาและตัวเรา)
	3. สัตว์เลี้ยง (แมว หมา นก ปลา ฯลฯ)	3.สัตว์เลี้ยง (หมู เป็ด ไก่ กระต่าย)
	4. เราช่วยทำอะไรที่บ้าน (รดน้ำต้นไม้ เก็บของเล่น)	4.ที่อยู่อาศัยของสัตว์ (คอก เล้า รัง)
		5.สิ่งของเครื่องใช้ในบ้าน (โต๊ะ เก้าอี้ เติ่ง วิทยุ พัดลม โทรทัศน์ เต้า ถู)
		6.เราช่วยทำอะไรที่บ้าน (เช็ดโต๊ะ ถูบ้าน กวาดบ้าน เช็ดเก้าอี้ รดน้ำต้นไม้ เก็บของ)
		6.บ้านของเราอยู่ที่ไหน สถานที่ตั้ง
		7.สถานที่ใกล้เคียงในชุมชน เช่น วัด โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ตลาด
		8.บุคคลที่ควรรู้จักในชุมชน เช่น ตำรวจ ทหาร หมอ พยาบาล พ่อค้า แม่ค้า
<u>พืช</u>	<u>พืช</u>	<u>พืช</u>
1.ผลไม้ที่ควรรู้จัก	1.ผลไม้ที่ควรรู้จัก	1.ผลไม้ที่ควรรู้จัก
- ชื่อ ส้ม กล้วย เงาะ	- ชื่อ เงาะ มะม่วง องุ่น ส้ม ฝรั่ง	- ชื่อเพิ่มเติมให้มากขึ้น ทุเรียน ชมพู่
- รส กลิ่น สี	แตงโม มะละกอ กล้วย	แอปเปิ้ล มังคุด สับปะรด
- รูปร่าง ขนาด ลักษณะ	- รส กลิ่น สี	- รส กลิ่น สี
- ประโยชน์	- รูปร่าง ขนาด ลักษณะ	- รูปร่าง ขนาด ลักษณะ
	- ประโยชน์	- ประโยชน์
2.ผักที่ควรรู้จัก	2.ผักที่ควรรู้จัก	2.ผักที่ควรรู้จัก
- ชื่อผักกาดขาว ผักคะน้า มะเขือเทศ	- ชื่อเพิ่มเติม ต้นหอม ผักชี ถั่วงอก	- ชื่อเพิ่มเติม กะหล่ำปลี พริก ผักบุ้ง
- สี กลิ่น	ผัก แตงกวา	ถั่วงอก ผักกาดหอม
- รูปร่าง ประโยชน์ ลักษณะ	- สี กลิ่น รูปร่าง ประโยชน์ ลักษณะ	- สี กลิ่น รูปร่าง ประโยชน์ ลักษณะ

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
พืช (ต่อ)	พืช (ต่อ)	พืช (ต่อ)
3.ดอกไม้ที่ควรรู้จัก	3.ดอกไม้ที่ควรรู้จัก	3.ดอกไม้ที่ควรรู้จัก
- ชื่อ กุหลาบ มะลิ	- ชื่อ เพิ่มเติม ดอกบัว จำปี จำปา	- ชื่อ เพิ่มเติม ลั่นทม ดอกกรัก ดอกเข็ม
- สี กลิ่น	- สี กลิ่น	- สี กลิ่น
- รูปร่าง ลักษณะ	- รูปร่าง ลักษณะ	- รูปร่าง ลักษณะ
- ประโยชน์	- ประโยชน์	- ประโยชน์
		4.ส่วนต่างๆ ของพืช
		- ลำต้น ราก ใบ ดอก ผล เมล็ด เปลือก
		ผลไม้
สัตว์	สัตว์	สัตว์
1. สัตว์บกที่ควรรู้จัก	1. สัตว์บกที่ควรรู้จัก	1. สัตว์บกที่ควรรู้จัก
แมว หมา นก กระต่าย กบ ไก่ หมู วัว	แมว หมา นก กระต่าย กบ ช้าง จิ้งจก	- สัตว์ที่เลี้ยงไว้ดูเล่น
ช้าง เสือ หมี ยีราฟ ลิง จระเข้ งู	ผึ้ง ผีเสื้อ มด หนอน ม้า ควาย ม้าลาย	- สัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นอาหาร
	กวาง แมลงวัน แมงมุม	- สัตว์ป่า
2. สัตว์น้ำจืดที่ควรรู้จัก	2. สัตว์น้ำจืดที่ควรรู้จัก	2. สัตว์น้ำจืดที่ควรรู้จัก
ปลา ปู กุ้ง หอย	ปลาหมึก ปลาดาว ม้าน้ำ	- สัตว์น้ำที่เลี้ยงไว้ดูเล่น
		- สัตว์น้ำที่ใช้เป็นอาหาร
		- สัตว์น้ำอื่นๆ ปลาโลมา ปลิง ปลาวาฬ
		แมงกะพรุน
		3. สัตว์ปีก
		นก เป็ด ไก่ ห่าน นกยูง นกกระเจียวเทศ
		4. แมลง
		ยุง แมลงวัน ผีเสื้อ ผึ้ง ตั๊กแตน แมลงปอ
		5. สัตว์เลื้อยคลาน
		งู เต่า จระเข้
ชาติไทย	ชาติไทย	ชาติไทย
1. เราเป็นคนไทย	1. เราเป็นคนไทย	1. เราเป็นคนไทย
- ลักษณะ - การแต่งกาย - การพูด	- ลักษณะ - การแต่งกาย - การพูด	- ลักษณะ - การแต่งกาย - การพูด
	- ดวัหนังสือ	- ดวัหนังสือ - มารยาท

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
ชาติไทย (ต่อ)	ชาติไทย (ต่อ)	ชาติไทย (ต่อ)
2.เรามีพระมหากษัตริย์	2.เรามีพระมหากษัตริย์	2.เรามีพระมหากษัตริย์
- ในหลวงของเรา	- ในหลวงของเรา	- ในหลวงของเรา
	- การถวายความเคารพ	- พระราชกรณียกิจ
		- การถวายความเคารพ
3.แผ่นดินของเรา	3.แผ่นดินของเรา	3.แผ่นดินของเรา
- ช่วยกันรักษาความสะอาด	- ช่วยกันรักษาความสะอาด	- ลักษณะประเทศไทย
- ช่วยกันรักษาสาธารณสมบัติ	- ช่วยกันรักษาสาธารณสมบัติ, การประหยัด	- ช่วยรักษาแผ่นดินไทย
ศาสนาพุทธ	ศาสนาพุทธ	ศาสนาพุทธ
1. สถานที่ และสัญลักษณ์สำคัญของศาสนา	1. สถานที่ และสัญลักษณ์สำคัญของศาสนา	1. สถานที่ และสัญลักษณ์สำคัญของศาสนา
- วัด - พระ	- วัด - พระพุทธรูป พระสงฆ์	- วัด - เณร
	- เณร	- พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์
2.วันสำคัญทางศาสนา	2.วันสำคัญทางศาสนา	2.วันสำคัญทางศาสนา
- วันพระและวันสำคัญตามเหตุการณ์	- วันพระและวันสำคัญตามเหตุการณ์	- วันพระและวันสำคัญตามเหตุการณ์
3.สิ่งที่ควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา	3.สิ่งที่ควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา	3.สิ่งที่ควรปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา
- การทำบุญ - การใส่บาตร	- การทำบุญ - การใส่บาตร	- การทำบุญ - การใส่บาตร
		- การเวียนเทียน - การปล่อยนก,ปลา
4.การปฏิบัติตนต่อสัญลักษณ์ทางศาสนา	4.การปฏิบัติตนต่อสัญลักษณ์ทางศาสนา	4.การปฏิบัติตนต่อสัญลักษณ์ทางศาสนา
- การไหว้ และการกราบพระ	- การไหว้ และการกราบพระ	- การไหว้ และการกราบพระ
- สำนวณกาย วาจา ใจ เมื่ออยู่ในวัด	- สำนวณกาย วาจา ใจ เมื่ออยู่ในวัด	- สำนวณกาย วาจา ใจ เมื่ออยู่ในวัด
		- ไม่ทำลายสมบัติของวัด (ไม่เด็ดดอกไม้ ไม่ขว้างปาสิ่งของ)
		- รักษาความสะอาดของวัด (ไม่ทิ้งขยะ ไม่ขีดเขียน)

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
<u>ศาสนาพุทธ (ต่อ)</u>	<u>ศาสนาพุทธ (ต่อ)</u>	<u>ศาสนาพุทธ (ต่อ)</u>
5.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา	5.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา	5.การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
- ขยันหมั่นเพียร	- ขยันหมั่นเพียร	- ขยันหมั่นเพียร
- ซื่อสัตย์สุจริต	- ซื่อสัตย์สุจริต	- ซื่อสัตย์สุจริต
	- เมตตากรุณา	- เมตตากรุณา
		- เชื้อเพื่อเชื้อแม่
<u>การคมนาคม</u>	<u>การคมนาคม</u>	<u>การคมนาคม</u>
1. การคมนาคมทางบก	1. การคมนาคมทางบก	1. การคมนาคมทางบก
- รถยนต์ รถไฟ รถจักรยาน	- รถยนต์ รถไฟ รถจักรยาน 2 ล้อ 3 ล้อ รถเมล์	- รถบรรทุก รถจักรยานยนต์ 2 ล้อ 3 ล้อ (รถตุ๊กตุ๊ก) รถแท็กซี่
2.การคมนาคมทางน้ำ	2.การคมนาคมทางน้ำ	2.การคมนาคมทางน้ำ
- เรือรบ เรือ	- เรือรบ เรือ เรือพาย	- เรือยนต์ เรือบรรทุก
3.การคมนาคมทางอากาศ	3.การคมนาคมทางอากาศ	3.การคมนาคมทางอากาศ
- เครื่องบิน	- เครื่องบิน	- เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์
<u>ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ</u>	<u>ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ</u>	<u>ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ</u>
1.น้ำ	1.น้ำ	1.น้ำ
- ลักษณะ สี กลิ่น รส ประโยชน์	- ลักษณะ สี กลิ่น รส ประโยชน์	- ลักษณะ สี กลิ่น รส ประโยชน์
2.ทราย	2.ทราย	2.ทราย (ทรายหยาบ ทรายละเอียด)
- ลักษณะ ชนิด ประโยชน์	- ลักษณะ ชนิด ประโยชน์	- ลักษณะ ชนิด ประโยชน์
3.ลม	3.ดิน	3.ดิน
- ลักษณะ ประเภท ประโยชน์	- ลักษณะ ชนิด ประโยชน์	- ลักษณะ ชนิด ประโยชน์
	4.หิน	4.หิน
	- ลักษณะ ประโยชน์	- ลักษณะ ประโยชน์
	5.ลม	5.ป่า
	- ลักษณะ ประเภท ประโยชน์	- ลักษณะ ประโยชน์
	6.ภูเขา	6.ภูเขา
	- ลักษณะ ประโยชน์	- ลักษณะ ประโยชน์
	7.ท้องฟ้า	7.กลางวัน กลางคืน
		- ดวงอาทิตย์ ท้องฟ้า ดวงจันทร์

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
	ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ต่อ)	ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ต่อ)
	8.เมฆ	- ดาวหาง ดวงดาว เมฆ 8. ฤดู - ร้อน ฝน หนาว 9. ทะเล
<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาไทย</u>
<u>ฝึกการฟัง</u>	<u>ฝึกการฟัง</u>	<u>ฝึกการฟัง</u>
1. รู้จักฟังเสียงต่างๆ - เสียงเครื่องดนตรี - เสียงที่ทำขึ้น - เสียงธรรมชาติ - เสียงเพลง - เสียงคน - คำที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน	1. รู้จักฟังเสียงต่างๆ - เสียงเครื่องดนตรี - เสียงที่ทำขึ้น - เสียงธรรมชาติ - เสียงเพลง - เสียงคน - คำที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน	1. รู้จักฟังเสียงต่างๆ ที่มีความละเอียดมากขึ้น
และคำตามหน่วยที่เรียน	และคำตามหน่วยที่เรียน	
2. สามารถแยกเสียงในข้อหนึ่งได้	2. สามารถแยกเสียงในข้อหนึ่งได้	2. สามารถแยกเสียงในข้อหนึ่งได้
3. รู้ว่ามีเสียงหรือไม่มี	3. รู้ว่ามีเสียงหรือไม่มี	3. รู้ว่าเสียงดัง-ค่อย ลั่น-ยาว สูง-ต่ำ ช้า-เร็ว
	4. รู้ว่าเสียงดัง-ค่อย ลั่น-ยาว สูง-ต่ำ ช้า-เร็ว	4. รู้ทิศทางของเสียง
	5. รู้ทิศทางของเสียง	5. ฟังคำและประโยคง่ายๆ 6. ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ ได้ 7. มีมารยาทในการฟัง
<u>ความพร้อมในการพูด</u>	<u>ความพร้อมในการพูด</u>	<u>ความพร้อมในการพูด</u>
1. ฝึกให้มีนิสัยในการมองหน้าผู้พูด	1. ฝึกให้มีนิสัยในการมองหน้าผู้พูด	1. ฝึกกล่อมเนื้อริมฝีปากและลิ้น
2. ฝึกการเล่นเสียงโดยอิสระ	2. ฝึกการเล่นเสียงโดยอิสระ	2. ฝึกการออกเสียงตามครู ฝึกเสียงสระ พยัญชนะ
3. ฝึกกล่อมเนื้อริมฝีปากและลิ้น	3. ฝึกกล่อมเนื้อริมฝีปากและลิ้น	3. ฝึกตอบคำถาม ใคร อะไร ทำอะไร ใคร ทำ เท่าไร ที่ไหน เมื่อไร ไปไหน

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
<u>ความพร้อมในการพูด (ต่อ)</u>	<u>ความพร้อมในการพูด (ต่อ)</u>	<u>ความพร้อมในการพูด (ต่อ)</u>
4.ฝึกการออกเสียงตามครู (ฝึกออก) เสียงสระ พยัญชนะ เสียง สั้น-ยาว ดัง-ค่อย รวมทั้งคำที่สอนในชั้นเรียน)	4.ฝึกการออกเสียงตามครู (ฝึกออก) เสียงสระ พยัญชนะ เสียง สั้น-ยาว ดัง-ค่อย รวมทั้งคำที่สอนในชั้นเรียน)	4.ฝึกตั้งคำถาม ใคร อะไร ทำอะไร เท่าไร ที่ไหน
5.ออกเสียงได้เองตามครูสั่ง	5.ออกเสียงได้เองตามครูสั่ง	5.ฝึกพูดเป็นประโยค
6.ฝึกตอบคำถาม ชื่ออะไร ใคร อะไร เท่าไร มีหรือไม่มี เอาหรือไม่เอา ไปไหน	6.ฝึกตอบคำถาม ชื่ออะไร ใคร อะไร เท่าไร มีหรือไม่มี เอาหรือไม่เอา ไปไหน	6.สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
<u>ฝึกความพร้อมด้านการอ่าน</u>	<u>ฝึกความพร้อมด้านการอ่าน</u>	<u>ฝึกความพร้อมด้านการอ่าน</u>
1.ฝึกความพร้อมทางสายตา - Finger Play - เรียงของเล่นจากซ้ายไปขวา - เปรียบเทียบของจริง ของเล่นภาพ - ฝึกดูภาพจากหนังสือ และวิธีจับ หนังสือที่ถูกต้อง - ฝึกการพลิก และดูภาพจากซ้ายไป ขวา	1.ฝึกความพร้อมทางสายตา - จับคู่ภาพ - จับคู่ภาพและคำ - ฝึกสังเกตและเปรียบเทียบคำ	1.จัดกิจกรรมการเล่นเพื่อส่งเสริม การอ่าน (เกมการศึกษา)
2.หัดอ่าน (อ่านด้วยสายตา) - จับคู่ภาพ - จับคู่ภาพและคำ	2.หัดอ่านออกเสียง - หัดอ่านออกเสียงคำพยางค์เดียว - หัดอ่านออกเสียงคำ 2-3 พยางค์	2.หัดอ่านออกเสียง - หัดอ่านออกเสียงคำหลายพยางค์ใน หลักสูตร - หัดอ่านประโยคที่มีส่วนขยาย - อ่านหนังสือประกอบ
3.หัดอ่านออกเสียง - ดูภาพและหัดอ่านตามภาพ - หัดอ่านออกเสียงคำพยางค์เดียว - หัดอ่านออกเสียงคำ 2 พยางค์	3.อ่านหนังสือที่มีภาพประกอบ	3.อ่านหนังสือที่มีภาพประกอบ

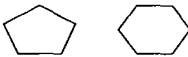
ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
<u>ฝึกความพร้อมในการเขียน</u>	<u>ฝึกความพร้อมในการเขียน</u>	<u>ฝึกความพร้อมในการเขียน</u>
1.การเล่นด้วยมือโดยใช้อุปกรณ์ช่วย	1.การเล่นด้วยมือโดยใช้อุปกรณ์ช่วย	1.การเล่นด้วยมือโดยใช้อุปกรณ์ช่วย
- การเล่น	- การเล่น	- การเล่น
- ปั่นแป้ง	- ปั่นแป้ง	- ปั่นแป้ง
- เล่นนิ้วมือ	- เล่นนิ้วมือ	- เล่นนิ้วมือ
- เล่นเครื่องตอก	- เล่นเครื่องตอก	- เล่นเครื่องตอก
- เล่นเครื่องต่อสร้างสรรค์	- เล่นเครื่องต่อสร้างสรรค์	- เล่นเครื่องต่อสร้างสรรค์
- ร้อยลูกปัด หลอดด้าย	- ร้อยลูกปัด หลอดด้าย	- ร้อยลูกปัด หลอดด้าย
2.ลากเส้นเสรี	2.ลากเส้นเสรี	2.ลากเส้นเสรี
- ลากเส้นเสรี	- ลากเส้นเสรี	- ลากเส้นเสรี
- ลากด้วยดินสอ	- ลากด้วยดินสอ	- ลากด้วยดินสอ
3.ลากเส้นตามรอย	3.ลากเส้นตามรอย	3.ลากเส้นตามรอย
- ลากเส้นบังคับ	- ลากเส้นบังคับ	- ลากเส้นบังคับ
- ลากตามเส้นประจุด	- ลากตามเส้นประจุด	- ลากตามเส้นประจุด
	4.ฝึกการขีดเขียนเส้นลักษณะต่างๆ	4.ฝึกการขีดเขียนเส้นลักษณะต่างๆ
	เช่น เส้นตรง โค้ง หยัก ฯลฯ	เช่น เส้นตรง โค้ง หยัก ฯลฯ
	5.ลากเส้นตามแบบอย่าง	5.ลากเส้นตามแบบอย่าง
		6.ฝึกการเขียนตัวเลข พยัญชนะ สระ
		ให้ถูกต้องตามหลัก
<u>คณิตศาสตร์</u>	<u>คณิตศาสตร์</u>	<u>คณิตศาสตร์</u>
1.การสังเกต	1.การสังเกต	1.การสังเกต
- ความเหมือน	- ความเหมือน	- ความเหมือน
- ความแตกต่าง	- ความแตกต่าง	- ความแตกต่าง
	- สิ่งที่คล้ายกัน	- สิ่งที่คล้ายกัน
		- สิ่งของประเภทเดียวกัน

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
คณิตศาสตร์ (ต่อ)	คณิตศาสตร์ (ต่อ)	คณิตศาสตร์ (ต่อ)
2.การเปรียบเทียบ	2.การเปรียบเทียบ	2.การเปรียบเทียบ
2.1ขนาดและรูปร่าง	2.1ขนาดและรูปร่าง	2.1ขนาดและรูปร่าง
-ใหญ่ เล็ก	-ใหญ่ เล็ก - อ้วน ผอม	-ใหญ่ เล็ก - สั้น ยาว
- สูง ต่ำ (เตี้ย)	- สูง ต่ำ (เตี้ย) - สั้น ยาว	- สูง ต่ำ (เตี้ย) - หนา บาง
		- อ้วน ผอม - กว้าง แคบ
2.2จำนวน	2.2จำนวน	2.2จำนวน
- มากกว่า	- มากกว่า	- มากกว่า - รวมกัน
- น้อยกว่า	- น้อยกว่า	- น้อยกว่า - หักออก
	- เท่ากัน	- เท่ากัน
2.3น้ำหนัก	2.3น้ำหนัก	2.3น้ำหนัก
- หนัก เบา	- หนัก เบา	- หนัก เบา
- หนักกว่า เบากว่า	- หนักกว่า เบากว่า	- หนักกว่า เบากว่า
2.4 อุณหภูมิ	2.4 อุณหภูมิ	2.4 อุณหภูมิ
- ร้อน เย็น	- ร้อน เย็น	- ร้อน เย็น
		- ชื้น
	2.5ระยะทาง	2.5ระยะทาง
	- ใกล้ ไกล	- ใกล้ ไกล
	2.6 ทิศทาง	2.6 ทิศทาง
	- ใน นอก บน ล่าง	- ใน นอก บน ล่าง
		- ซ้าย ขวา หน้า หลัง
	2.7 เวลา	2.7 เวลา
	- กลางวัน กลางคืน	- กลางวัน กลางคืน
		- วันนี้ พรุ่งนี้ เมื่อวานนี้
		- วัน เดือน ปี พ.ศ.

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
คณิตศาสตร์ (ต่อ)	คณิตศาสตร์ (ต่อ)	คณิตศาสตร์ (ต่อ)
3.รูปทรงเรขาคณิต 	3.รูปทรงเรขาคณิต 	3.รูปทรงเรขาคณิต
4.การนับปากเปล่า - นับปากเปล่า 1-10 - นับจำนวน 1-10	4.การนับปากเปล่า - นับปากเปล่า 1-20 - นับจำนวน 1-20	4.การนับปากเปล่า - นับปากเปล่า 1-30 - นับจำนวน 1-30 - นับจำนวนและจัดลำดับที่ 1-10
5.การอ่านตัวเลข - รู้จักและจำตัวเลข 1-5 - เข้าใจค่าตัวเลข 1-5	5.การอ่านตัวเลข - รู้จักและจำตัวเลข 1-10 - เข้าใจค่าตัวเลข 1-10 - แทนค่าจำนวนด้วยตัวเลข 1-5	5.การอ่านตัวเลข - รู้จักและจำตัวเลข 1-20 - เข้าใจค่าตัวเลข 1-20 - แทนค่าจำนวนด้วยตัวเลข 1-10
		6.การแบ่งตามลักษณะและหมวดหมู่ - คน ตัว อัน หลัง ค้น ผล
		7.การเขียนตัวเลข - เพิ่มตัวเลขที่ขาดหายไป - เขียนตัวเลขที่ขาดหายไป
		8.การบวกลบ - เข้าใจความหมายของการรวมตัว กันและเอาออกด้วยสิ่งของและรูปภาพ - รู้จักสัญลักษณ์การบวกและลบ (+, -) - ตั้งโจทย์ บวก ลบ จากภาพ - แทนค่าการบวกภายในจำนวน 1-30 - การลบภายในจำนวน 1-30 - แทนค่าการบวกเลขหลักเดียวผลลัพธ์ ไม่เกิน 10 - ลบเลขหลักเดียวตัวตั้งไม่เกิน 9

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
ศิลปศึกษา	ศิลปศึกษา	ศิลปศึกษา
- รูปภาพที่สวยงาม	- รูปภาพที่สวยงาม	- รูปภาพที่สวยงาม
- จัดมุมห้องให้สวยงาม	- จัดมุมห้องให้สวยงาม	- จัดมุมห้องให้สวยงาม
- จัดวัสดุต่างๆ ที่มีสีเดียวกัน แต่ รูปร่างลักษณะต่างกัน	- สังเกตรูปทรงต่างๆ รอบตัว (ใบไม้ ดอกไม้ ผลไม้)	- สังเกตรูปทรงต่างๆ รอบตัว (ใบไม้ ดอกไม้ ผลไม้)
- ทับสี	- สัมผัสและเล่นสิ่งต่างๆ ที่มีรูปทรง เหมือนกันและต่างกัน	- สัมผัสและเล่นสิ่งต่างๆ ที่มีรูปทรง เหมือนกันและต่างกัน
- ละเลงสีด้วยนิ้วมือ	- ทับสี	- สัมผัสพื้นผิว (ใบไม้ ดอกไม้) ของสิ่ง ต่างๆ
- พิมพ์ภาพ	- ละเลงสีด้วยนิ้วมือ	- แตะสี
- วาดภาพด้วยสีเทียน สีน้ำ	- หยดสี	- เทสี
- ปั้นดินน้ำมัน แบ่ง	- พิมพ์ภาพ	- เล่นผสมสี
- ใช้แม่พิมพ์กดแบ่งหรือดิน	- เป่าสี	- เป่าสี
- งานกระดาษ (ฉีก ปะ)	- บอกชื่อสีเพิ่ม คือน้ำเงิน ดำชมพู	- พิมพ์ภาพ
	- วาดภาพด้วยสีเทียน สีน้ำ	- บอกชื่อสีเพิ่มเติม จากดาวเขียวและ ดาวเหลือง คือ สีม่วง สีส้ม
	- ปั้นดินน้ำมัน แบ่ง	- ปั้นแบ่ง ปั้นดินน้ำมัน
	- การประดิษฐ์ภาพด้วยเศษวัสดุ	- ใช้พิมพ์กดบนดิน แบ่ง
	- ประดิษฐ์สิ่งของจากเศษวัสดุ	- การประดิษฐ์ภาพด้วยเศษวัสดุ
	- ร้อยดอกไม้	- ประดิษฐ์สิ่งของจากเศษวัสดุ
	- งานกระดาษ (ฉีก ปะ พับ)	- งานกระดาษ (ฉีก ปะ พับ)
		- ทำสมุดภาพ

ตาราง 4 ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
เพลงดนตรีและการเคลื่อนไหว	เพลงดนตรีและการเคลื่อนไหว	เพลงดนตรีและการเคลื่อนไหว
ประกอบจังหวะ	ประกอบจังหวะ	ประกอบจังหวะ
- เคาะจังหวะตามผู้นำ	- เคาะจังหวะตามผู้นำ	- เคาะจังหวะตามผู้นำ
- ทำท่าตามจังหวะ (เดิน กระโดด วิ่ง คลาน)	- ทำท่าตามจังหวะ (เดิน กระโดด วิ่ง คลาน)	- ทำท่าตามจังหวะ (เดิน กระโดด วิ่ง คลาน)
- เคาะจังหวะโดยการเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรี (โยกตัว ย่ำเท้า วิ่ง เดิน โบกมือ)	- เคาะจังหวะโดยการเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรี (โยกตัว ย่ำเท้า วิ่ง เดิน โบกมือ)	- เคาะจังหวะโดยการเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรี (โยกตัว ย่ำเท้า วิ่ง เดิน โบกมือ)
- ทำเป็นจังหวะโดยไม่มีเสียง (พยักหน้า กระดิกนิ้ว)	- ทำเป็นจังหวะโดยไม่มีเสียง (พยักหน้า กระดิกนิ้ว)	- ทำเป็นจังหวะโดยไม่มีเสียง (พยักหน้า กระดิกนิ้ว)
	- เคลื่อนไหวได้ตามจังหวะดนตรี (เดิน วิ่ง กระโดด คลาน)	- เคลื่อนไหวได้ตามจังหวะดนตรี (เดิน วิ่ง กระโดด คลาน)
	- เคลื่อนไหวเลียนท่าทางของสิ่งต่างๆ (คน สัตว์ รถยนต์ รถไฟ เรือ)	- เคลื่อนไหวเลียนท่าทางของสิ่งต่างๆ (คน สัตว์ รถยนต์ รถไฟ เรือ)
	- ฟังเพลงง่ายๆ	- เคลื่อนไหวโดยอิสระตามความคิดสร้างสรรค์
		- เคลื่อนไหวตามการเล่นสมมติ
		- เพลง 1. ฟังเพลงง่ายๆ
		2. ร้องเพลงง่ายๆ
การเล่นและเกม	การเล่นและเกม	การเล่นและเกม
1. รู้มารยาทในการเล่น	1. รู้มารยาทในการเล่น	1. รู้มารยาทในการเล่น
- สามารถเล่นเครื่องเล่นสนามได้ถูกวิธี	- สามารถเล่นเครื่องเล่นสนามได้ถูกวิธี	- สามารถเล่นเครื่องเล่นสนามได้ถูกวิธี
- สามารถผลัดเปลี่ยนและรอคอย	- สามารถผลัดเปลี่ยนและรอคอย	- สามารถผลัดเปลี่ยนและรอคอย
- ไม่เล่นรุนแรง และแกล้งเพื่อน	- ไม่เล่นรุนแรง และแกล้งเพื่อน	- ไม่เล่นรุนแรง และแกล้งเพื่อน

ตาราง 4 (ต่อ)

อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
การเล่นและเกม (ต่อ)	การเล่นและเกม (ต่อ)	การเล่นและเกม (ต่อ)
2. เล่นลูกบอล	2. เล่นลูกบอล	2. เล่นลูกบอล
3. วิ่งแข่ง	3. เดิน	3. เดิน
	- เดินเป็นเส้นตรง	- เดินเป็นเส้นตรง
	- เดินต่อเท้า	- เดินต่อเท้า
	- เดินไปข้างหน้าและถอยหลัง	- เดินไปข้างหน้าและถอยหลัง
	- เดินบนกระดานทรงตัวโดยมีของวางบนศีรษะ	- เดินบนกระดานทรงตัวโดยมีของวางบนศีรษะ
4. เล่นเกม	4. วิ่ง	4. วิ่ง
- เก็บของ	- วิ่งแข่ง	- วิ่งแข่ง
	- วิ่งเปรี๊ยะ	- วิ่งเปรี๊ยะ
5. กิจกรรมเสรี	5. เล่นเกม	5. เล่นเกม
- เล่นบล็อก	- เก็บของ	- เก็บของ
- เล่นน้ำ	- มอญซ่อนผ้า	- มอญซ่อนผ้า
- เล่นทราย	- รีรีข้าวสาร	- รีรีข้าวสาร
- เล่นตามมุม		- โพงพาง
		- แมวจับหนู
		- ชักกะเย่อ
	6. กิจกรรมเสรี	6. กิจกรรมเสรี
	- เล่นบล็อก	- เล่นบล็อก
	- เล่นน้ำ	- เล่นน้ำ
	- เล่นทราย	- เล่นทราย
	- เล่นตามมุม	- เล่นตามมุม

4. แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ

4.1 ความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ

แพงเกอร์ และฮานเซน (Panker; & Hansen. 1981 : 3) ได้ให้ความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ว่า คือการเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถด้านต่างๆ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนการปรับตัวด้านสังคม ให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีขึ้นเพื่อสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

คง สุวรรณรัตน์ (2530 : 37) กล่าวว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพ หมายถึง การทำการรักษาและทำการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจพร้อมทั้งให้การศึกษาและการฝึกอาชีพที่เหมาะสมให้กลับคืนสู่สภาพทางร่างกายและจิตใจที่เป็นอิสระ สามารถประกอบอาชีพช่วยเหลือตัวเองได้ไม่เป็นการระต่อผู้อื่นหรือสังคม

พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 มาตรา 4 วรรค 2 ให้ความหมายว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพ คือ การเสริมสร้างสมรรถภาพ หรือการเสริมสร้างความสามารถให้มีสภาพดีขึ้น โดยอาศัยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมทัดเทียมคนปกติ

การฟื้นฟูสมรรถภาพมี 2 กรณี คือ

- 1.การสร้างสมรรถภาพ(Habilitation) หมายถึง ไม่มีสมรรถภาพแล้วทำให้มีสมรรถภาพ
- 2.การฟื้นฟูสมรรถภาพ(Rehabilitation)หมายถึงฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์

ตามหลักความคิดสากลและความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพสรุปได้ว่า เด็กออทิสติกซึ่งรัฐจัดอยู่ในกลุ่มของผู้พิการประเภทที่ 4 นั้นต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิที่พึงจะได้รับกับมีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการศึกษาฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจด้วยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และทางการฝึกอาชีพ เพื่อเป็นการเสริมสร้าง ความสามารถของคนพิการให้มีสภาพดีขึ้นหรือกลับสู่สภาพปกติ หรือใกล้เคียงกับความปกติทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา อาชีพ และสังคม จนคนพิการคนนั้นสามารถช่วยเหลือตนเองได้ไม่เป็นการระของผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในครอบครัว ชุมชน ได้อย่างมีความสุข

4.2 ประเภทของการฟื้นฟูสมรรถภาพ

จะเห็นได้ว่าความหมายต่างๆ ที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นมีความหมายใกล้เคียงกล่าวคือเพื่อให้กลับสู่สภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่ดีขึ้นสามารถอยู่ร่วมกับคนปกติได้พึ่งพาตนเองได้ และจะสำเร็จได้ด้วยวิธีการทางการแพทย์ การศึกษา การอาชีพ และสังคม เป็นประการสำคัญ จึงอาจกล่าวสรุปตามหลักสากลที่ใช้กันโดยทั่วไปว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ เป็นการบำบัดการรักษาทางการแพทย์และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยการรักษา การป้องกัน การปรับสภาพและการแก้ไขสภาพความพิการที่เกิดจากผลของโรคต่างๆ อุบัติเหตุ หรือการที่สภาพพิการมาแต่กำเนิด เพื่อช่วยให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างคนทั่วไปหรือใกล้เคียงให้มากที่สุด ซึ่งการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์นี้จำเป็นต้องอาศัยวิธีการด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู ได้แก่ การผ่าตัดแก้ไขความพิการ การรักษาทางกายภาพบำบัด

ในการปฏิบัติงานด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ ตามหลักด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูนั้น เป็นงานที่จะต้องร่วมกันทำเป็นคณะที่ประกอบด้วยนักวิชาการผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาการต่างๆ (คง สุวรรณรัตน์. 2530 : 8) คือ

- (1) แพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู (Physiatrist)
- (2) นักกายภาพบำบัด (Physio -therapist)
- (3) นักกิจกรรมบำบัดหรือนักอาชีพบำบัด (Occupational Therapist)
- (4) นักจิตวิทยา (Clinical Psychologist)
- (5) นักอรรถบำบัด (Speech Therapist)
- (6) พยาบาลเวชศาสตร์ฟื้นฟู (Rehabilitation Nurse)
- (7) นักสังคมสงเคราะห์ (Social Worker)
- (8) ที่ปรึกษามายจัดหาอาชีพ (Vocational Counselor)
- (9) นักกายอุปกรณ์เสริมและเทียม (Prosthetist & Orthotist)

2. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา หมายถึง การให้บริการแก่คนพิการประเภทต่างๆ ในเรื่อง "การศึกษาพิเศษ" เพื่อเสริมสร้างความสามารถแก่คนพิการ เสริมสร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่จำเป็นแก่คนพิการโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คนพิการสามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีสัมมาชีพ และดำรงชีวิตอย่างผาสุก (สถาพร สุวรรณสุสัย. 2537 : 33) กรมสามัญศึกษาได้จำกัดความของ "การศึกษาพิเศษ" ไว้ว่า เป็นการศึกษาและบริการพิเศษ ซึ่งรัฐหรือเอกชนจัดขึ้น หรือร่วมมือกันจัดให้แก่ "เด็กนอกระดับหรือเด็กที่มีความต้องการที่จำเป็นด้านการศึกษาพิเศษ" เพราะไม่สามารถได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการศึกษาแบบปกติได้ ซึ่งคำว่าเด็กนอกระดับนั้น บางคนเรียกว่าเด็กพิเศษ

ซึ่งเป็นเด็กด้อยโอกาสทางกายทางด้านสติปัญญาและเด็กที่มีปัญหาอื่นๆ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดบริการศึกษาพิเศษให้กับเด็กเหล่านี้โดยจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดรวมในโรงเรียน

ปรัชญาการศึกษาพิเศษ (พัฒน์ ภาสบุตร. 2531 : 3) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษาพิเศษ เราเชื่อว่า

1.ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ

2.ในสังคมมนุษย์เราไม่สามารถแยกคนพิการออกจากสังคมได้ เพราะคนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เราต้องการให้การยอมรับเป็นสมาชิกคนหนึ่ง เมื่อต้องการให้เขาดำรงชีพในสังคมปกติได้อย่างสงบสุข การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้ไม่ควรแยกออกต่างหากจึงควรให้เด็กเหล่านี้ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติเพราะสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ไม่อำนวยจึงให้เด็กพิเศษนั้นแยกเรียนออกจากเด็กปกติ แต่ก็ควรให้สัมผัสกับสังคมของเด็กทั่วไปบ้าง

3.ในการจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษนั้น ควรมุ่งเน้นที่ความสามารถ ความสำเร็จดีเด่นของเด็กพิเศษมากกว่าที่จะพุ่งเป้าไปที่ความพิการของเด็กแต่ละประเภทเด็กพิการหรือเด็กพิเศษนั้นใช้ว่าจะมีอะไร ไม่ดีไปเสียหมด ถึงแม้ว่าจะบางอย่างเขาบกพร่องไป แต่ด้านอื่นๆ ของเขายังปกติหรืออาจจะดีกว่าคนปกติในบางด้าน จึงควรที่จะเน้นถึงความสามารถของเขาเพราะจะเป็นส่วนช่วยให้เขาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีขึ้น

4.เด็กพิการควรได้รับการศึกษาโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนร่วมได้ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ความบกพร่องนั้นเลวร้ายลงไปกว่าเดิม และเพื่อจะได้หาทางฟื้นฟูสมรรถภาพ บำบัดรักษา และให้ความช่วยเหลืออื่นๆ ให้เด็กสามารถปรับตัวได้ อันเป็นผลให้เขาสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

5.การศึกษาพิเศษควรจัดตั้งขึ้น เพื่อสนองความต้องการของเด็กพิการ แต่ละประเภท เนื่องจากความพิการมีน้อยมากไม่เท่ากัน

6.การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กเป็นตัวของตัวเองยอมรับตนเองมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสัจจะแห่งตน มีการควบคุมตนเอง และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

7.การจัดการศึกษาพิเศษควรมีการฝึกอาชีพด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เด็กพิการสามารถออกไปประกอบสัมมาชีพเลี้ยงตนเองได้

การให้การศึกษาศิลปะควรได้รับการพิจารณาควบคู่ไปกับการเรียนร่วมกับเด็กปกติด้วย โดยพิจารณาตามสภาพและระดับของความพิการ กล่าวคือ ถ้าสภาพและระดับความพิการมีมากย่อมไม่เหมาะที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติ แต่การใช้ความพยายามให้เด็กพิการได้เรียนร่วมกับคนปกติ มีความสำคัญมากเพราะจะช่วยให้ทั้ง 2 ฝ่ายเรียนรู้ซึ่งกันและกันมีการปรับตัวและยอมรับซึ่งกันและกัน

การเรียนรู้ร่วมกันเกิดขึ้นได้เร็วเท่าใดย่อมทำให้เกิดผลดีมากขึ้นเท่านั้น ในประเทศญี่ปุ่นได้มีการศึกษาการเรียนรู้ร่วมกับเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน พบว่า เด็กอายุ 6 ปี มีการปรับตัวได้ดีที่สุด

3.การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านสังคม การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ และชี้แนวทางแก้ไข ปัญหาต่างๆ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหา ซึ่งอาจจะเป็นด้านอารมณ์และจิตใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับ สภาพความเป็นจริงที่จะนำไปสู่การปรับตัวปรับใจ เพื่อเป็นการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ และให้สังคมยอมรับความสามารถของบุคคลเหล่านี้ และให้สิทธิใน การอยู่ร่วมเป็นสังคมเดียวกัน ยกย่องยอมรับให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านี้เพื่อที่จะใช้ชีวิต ทำกิจกรรม ใน สังคม โดยไม่เกิดการดูถูกเหยียดหยาม

4.การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ เป็นการเสริมสร้างในด้านการประกอบอาชีพ โดยการ ให้บริการด้านการฝึกอบรมวิชาชีพตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกายและความสามารถของแต่ละ คน โดยมีขั้นตอนที่ละเอียดอ่อนมาก ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ควบคู่ไปกับการทดลองและตัดสินใจฝึกวิชาชีพที่แต่ละคนสนใจและถนัด เพื่อไม่ให้เกิด ความล้มเหลวขึ้นกลางคัน

5.แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

5.1 ความหมายของประสิทธิผล

ในแง่ของนักวิชาการทางการบริหาร ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล ไว้ดังนี้

เอทซियोนิ (Etzioni. 1964 : 8) ได้ให้ความหมายของคำว่าประสิทธิผลว่า ประสิทธิผล หมายถึง ขนาดของความสามารถขององค์การในการที่จะสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่กำหนดไว้

เจมส์.แอล.ไพรซ์ (James L.Price. 1968 : 1) มีแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลว่าเป็นการ จำกัดเพียงว่าเป็นความสามารถในการบรรลุถึงเป้าหมาย (Degree of Goal Achievement) ที่กำหนด ไว้เท่านั้น

สเตียร์ส (Steers. 1977 : 5) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่าเป็นความสามารถของ องค์การในการที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรที่มีค่า และหายากและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้บรรลุ เป้าหมายในการปฏิบัติงานขององค์การ

อีโรโน ฮีโรยิกิ (2537 : 50 อ้างอิงจาก สุรัชย์ ธรรมทวีกุล; และ วิเชียร เบญจวัฒนาผล. 2537 : 16) ให้ความหมายไว้ 2 แห่งว่า

แง่ที่ 1 ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จ ผลที่เกิดขึ้นโดยบรรลุตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ กำหนดหรือวางเอาไว้

แง่ที่ 2 ประสิทธิภาพ หมายถึง ขอบเขตที่การจัดการที่สามารถทำงานให้ได้ผลงานตามกำหนดไว้ในงานดำเนินงานนั้นๆ

นิศา ชูโต (2538 : 74) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่บรรลุอย่างไร และได้ผลอะไรบ้าง

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2529 : 41-42) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ เป็นเรื่องของการเน้นความสัมพันธ์ที่ส่งออกแทนที่จะส่งป้อนเข้าสู่จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผล จึงได้แก่การศึกษาผลลัพธ์ที่ปรากฏตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด โดยสนใจว่าโครงการดำเนินไปตามกระบวนการที่วางไว้หรือไม่ แต่มุ่งที่การวัดผลลัพธ์ที่ปรากฏในสภาพแวดล้อม

ธงชัย สันติวงษ์ (2533 : 341) มีความเห็นว่าประสิทธิภาพขององค์การจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่า องค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แต่สิ่งที่เล็กที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิภาพก็คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึงว่า การมีสมรรถนะสูง สามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูงสุด โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535 : 118) กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นสภาพการดำเนินงานที่ได้ผลตามวัตถุประสงค์

มัฆวาท สุวรรณเรือง(2536 : 7) ให้ความหมายของ ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงานและองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัวและพัฒนา เพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่เกิดขึ้น และสามารถสรุปถึงการวัดประสิทธิภาพได้เป็น 2 แนวทางคือ

1.การวัดประสิทธิภาพจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้ก้าวล่วงไป พิจารณาถึงการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2.การวัดประสิทธิภาพในแง่ของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการโดยพิจารณาทั้งในแง่เชิงปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วย

5.2 ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก

หมายถึง ผลที่ได้รับจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาและการศึกษาของเด็กออทิสติกจากการเข้ารับการศึกษานี้ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยมีเกณฑ์การวัดประสิทธิผล 9 ทักษะ คือ ทักษะด้านความสนใจ ทักษะด้านการเลียนแบบ ทักษะด้านการรับรู้ ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง ทักษะด้านสังคม ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ และทักษะด้านการสื่อสาร (ศูนย์การศึกษาพิเศษ. 2546?) โดยมีเกณฑ์การประเมินผลนั้นคือ กิจกรรมใดที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดที่เด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ถึง 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 1 หรือ 2 ครั้งอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยเป็นแบบประเมินความสามารถเบื้องต้นของเด็กออทิสติก เพื่อนำไปกำหนดเป้าหมายในการวางแผนฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กต่อไป เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา

6. แนวคิดเกี่ยวกับความคุ้มค่า

ความคุ้มค่า เป็นการวัดที่เกี่ยวข้องกับราคาและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (ค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผล) หรือราคาที่เหมาะสมคุณภาพ

ศิลปชัย เจริญเชาว์เจริญรัตน์ (การใช้จ่ายอย่างเป็นประโยชน์คุ้มค่า. 2546?. Online) ได้กล่าวเกี่ยวกับการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าไว้ว่า

1. ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและสิ่งที่ดี สิ่งที่ดีที่เราควรใช้จ่าย คือ ใช้จ่ายเพื่อตนเองและครอบครัว
2. ใช้จ่ายตามกรอบงบประมาณที่กำหนดไว้ ในตอนต้นเราทราบแล้วว่า การจะประสบความสำเร็จทางการเงิน เราควรมีการวางแผนการเงิน และต้องทำงบประมาณรายรับและรายจ่าย ฉะนั้นเมื่อเรากำหนดงบประมาณรายจ่ายไว้แล้ว เราก็ควรใช้จ่ายให้อยู่ในกรอบงบประมาณที่วางไว้ด้วย มิฉะนั้น เราอาจมีเงินไม่พอใช้จ่ายสำหรับเรื่องอื่น ๆ
3. ใช้จ่ายโดยพิจารณาถึงอย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย เราควรใช้จ่ายโดยคำนึงถึงความจำเป็นและความคุ้มค่า
4. ลดรายจ่ายเท่าที่จะทำได้ การลดรายจ่ายมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการหารายได้ เพราะหาก เราลดรายจ่าย ก็เท่ากับว่าเราเพิ่มรายได้ด้วย
5. ใช้จ่ายในสิ่งที่สามารถสร้างรายได้หรือกำไรกลับมาในอนาคต การใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จะทำให้เรามีความสามารถในการหารายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต

นั่นคือ ความคุ้มค่ามักจะเป็นตัววัดในแง่ของความคิดเห็นที่ว่า ราคานี้เหมาะสมกับคุณภาพที่เกิดขึ้นหรือไม่ตามความคิดของแต่ละคน

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534) จากรายงานการวิจัย การศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา ผลการวิจัยพบว่า เด็กพิการประเภทปัญญาอ่อนในกรุงเทพมหานคร ได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าภาคอื่นๆ โอกาสทางการศึกษาของเด็กประเภทนี้มีร้อยละ 1 เท่านั้น ในขณะที่โอกาสทางการศึกษาของเด็กทั่วไปร้อยละ 95 เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ปกครองที่บุตรพิการอยู่ใน โรงเรียนการศึกษาพิเศษ พบว่าผู้ปกครองที่มีบุตรอยู่ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดการศึกษาให้คนพิการประเด็นที่ผู้ปกครองของกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยแน่ใจและมีแนวโน้มไปในทางไม่เห็นด้วยมากนัก คือ การให้เด็กพิการเข้าเรียนในโรงเรียนเดียวกับเด็กปกติ ส่วนประเด็นที่ยังไม่ค่อยแน่ใจ แต่มีแนวโน้มไปในทางที่เห็นด้วย คือ เรื่องเกี่ยวกับการให้เด็กพิการเข้าไปเรียนในศูนย์เด็กประจำหมู่บ้าน และเด็กพิการควรเรียนในโรงเรียนพิเศษที่จัดขึ้นสำหรับเด็กประเภทนี้โดยเฉพาะ และเป็นโรงเรียนไปกลับ ประเด็นอื่นๆ นอกจากนี้ผู้ปกครองเห็นด้วยมากส่วนการใช้ทรัพยากรและต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ ต้นทุนต่อหัวนักเรียนเฉลี่ย 38,304 บาท ต่อไปเป็นสัดส่วนต้นทุนของรัฐต่อหัวนักเรียน ร้อยละ 95.44 ในขณะที่ต้นทุนส่วนตัวต่อหัวของนักเรียนมีเพียงร้อยละ 4.56 การลงทุนจัดการศึกษาพิเศษประเภทเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ต้นทุนต่อหัวนักเรียนต่อปีละ 689 บาท

วิชชุดา งานปลอด (2540) ได้ศึกษาถึงความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาในระดับอนุบาล โดย (1) ด้านการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน คาดหวังให้เน้นการเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนต่อในระดับประถมศึกษาโดยเสริมให้กล้าแสดงออกและมีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่น การให้การบ้าน ควรให้ทุกวัน เป็นการคิดตัวเลข คัดพยัญชนะเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ เน้นคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (2) ด้านครูผู้สอน คาดหวังให้ครูเอาใจใส่ต่อเด็ก มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก กรณีที่เด็กมีปัญหาทางการเรียน ครูควรเชิญผู้ปกครองมาพบ เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนระดับการศึกษาของครูไม่จำเป็นต้องจบสาขาอนุบาล แต่มีความสามารถสอนได้หรือผ่านการอบรมด้านอนุบาล และเมื่อเด็กเลื่อนชั้นควรให้ครูคนใหม่ประจำชั้น (3) ด้านสื่อการเรียนการสอน คาดหวังให้ใช้สื่อประเภทความพร้อมทางคณิตศาสตร์และกิจกรรมอื่นโรงเรียนควรจัดหาสื่อเองมากกว่าที่จะให้ผู้ปกครองช่วยเหลือ และสื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อที่

ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียน (4)ด้านการจัดสภาพแวดล้อม คาดหวังให้มีห้องเรียนที่สะอาดถูกสุขลักษณะ อากาศถ่ายเทสะดวก มีเครื่องเล่นสนามไว้ในที่ที่เหมาะสม (5) ด้านการอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ คาดหวังให้มีการจัดบริการอาหารว่างและอาหารกลางวันให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ อาคารเรียนอนุบาลควรเป็นเอกเทศแยกจากอาคารอื่น โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน (6)ด้านการประเมินผล คาดหวังให้ทำการประเมินผลเดือนละครั้ง โดยใช้วิธีการตรวจผลงานเด็กและการสังเกตและการนำเอาผลการประเมินไปพัฒนาเด็กให้ดีขึ้น

กรณีการ คลังวิเชียร (2541) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูอนุบาลในการจัดประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อม กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ พบว่า พฤติกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อมของครูอนุบาลโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ร้อยละ 100 ไม่วางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า ร้อยละ 53.5 ครูเป็นผู้กำหนดกิจกรรมและออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติ แต่ครูจัดกิจกรรมครบทุกกิจกรรมตามแผน ร้อยละ 46.5 ครูเปิดโอกาสให้เด็กเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองโดยเปิดโอกาสให้เด็กเล่นตามมุม ร้อยละ 5.8 ครูใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและร้อยละ 100 ครูไม่วัดและประเมินพัฒนาการของเด็กไปพร้อมๆกับการจัดกิจกรรม และครูร้อยละ 90 เห็นด้วยกับบทบาทหน้าที่ของครูที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อมว่า ควรเป็นไปตามหลักการ แนวคิด และทฤษฎี

นฤมล ขวัญศิริ (2541) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มแรกแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานครจำนวน 150 คน พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแทบทุกเรื่อง ปัญหาพฤติกรรมที่พบ ได้แก่ อารมณ์รุนแรง กรีดร้อง ทำพฤติกรรมทำเดช ทำร้ายตัวเอง เคลื่อนไหวร่างกายผิดปกติ รับประทานอาหารยาก ก้าวร้าว และทำลายของ

อัญชลี ศาลากิจ (2542) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนปกติที่มีโครงการสอนเด็กออทิสติก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นประมวลได้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกโรงเรียนปกติ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ในด้านรูปแบบการจัดบริการทางการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการจัดให้เด็กออทิสติกเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนประถมศึกษา โดยพิจารณาจากความพร้อมในการเรียนร่วมกับเด็กปกติของเด็กออทิสติกเป็นสำคัญ ในด้านหลักสูตรและการสอน ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การจัดให้เด็กปกติมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กพิการเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุด นอกจากนี้ ยังเห็นว่าการจัดกิจกรรมให้เด็กออทิสติกรู้จักการปรับตัว และจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้กับเด็กออทิสติกเป็นเรื่องสำคัญ และควรกระทำสำหรับหลักสูตรของเด็กปกติ ที่นำมาใช้กับเด็กออทิสติกในกรณีเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยพิจารณาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กนั้น

ผู้ปกครองมีความเห็นด้วย ส่วนการวัดผลและการประเมินผลให้พิจารณาจากความสามารถของเด็กแต่ละคน ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าความเต็มใจของครูประจำชั้นปกติในการรับเด็กออทิสติกเข้าเรียนร่วมมีผลต่อการเรียนของเด็กมาก และสุดท้ายในด้านการบริหารงานของโรงเรียนที่มีเด็กออทิสติกเรียนร่วม พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับผู้บริหารว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีเจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติกอยู่ในระดับมากที่สุด

ไพวรรณ สดสรค์,สร้อยสุตา วิทยากร และมยุรี เพชรอักษร (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ส่วนของร่างกายกับการทำงานประสานกันของร่างกายทั้ง 2 ข้างในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีระดับสติปัญญา 50-89 อายุ 5-15 ปี จำนวน 60 คน พบว่ามีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงระดับสูง ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่าการรับรู้ส่วนของร่างกายและการทำงานประสานกันของร่างกายทั้งสองข้างทำงานร่วมกันโดยเป็นพื้นฐานของการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึกเพื่อการทำงานของสมองในระดับที่สูงขึ้น

6.2 งานวิจัยจากต่างประเทศ

กาลวิน (Galvin. 2001) กล่าวว่า การมีเด็กออทิสติกจะทำให้เกิดความเครียดขึ้นในครอบครัวเป็นเวลานาน ซึ่งขึ้นกับความรุนแรงของอาการ อารมณ์ของเด็ก เพศ และอายุของเด็ก ครอบครัวที่ปรับตัวได้ดีต้องมีความยืดหยุ่น สมาชิกในครอบครัวต้องมีจุดมุ่งหมาย มีเจตคติ และความเชื่อที่เหมือนกัน รู้จักบทบาทตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ พ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการ ดูแลเด็กออทิสติกโดยต้องพยายามหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของเด็กออทิสติก พยายามหาผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยเหลือและบริการด้านต่างๆ แต่อาจพบว่าผู้เชี่ยวชาญไม่มีหรือไม่มีโอกาสให้เลือก ผู้ปกครอง

โมส์ (Moes. 1996) กล่าวว่า การให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวโดยการสอนทักษะต่างๆ ให้กับผู้ปกครองเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันทั้งที่บ้านและที่ชุมชนจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการมากขึ้นและช่วยลดความเครียดของครอบครัวได้

แฮริส (Harris. 1994) กล่าวว่า รูปแบบหนึ่งของการช่วยเหลือครอบครัว คือ การสอนให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกรู้วิธีในการดูแลจัดการกับพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งทำให้ผู้ปกครองสามารถควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้และมีความสามารถในการฝึกทักษะใหม่ให้กับเด็กมากขึ้น มีงานวิจัยพบว่า เมื่อฝึกสอนทักษะต่างๆ ให้กับผู้ปกครอง ผู้ปกครองสามารถเรียนรู้ได้และเป็นผู้ที่ดีสำหรับเด็กของตน ผู้ปกครองมีความพอใจกับผลที่ได้รับ จึงควรมีโปรแกรมฝึกสำหรับผู้ปกครองให้กับครอบครัวเด็กออทิสติกทุกคน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก : โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

1.ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ส่งเด็กออทิสติกเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (Early Intervention : E.I.) ระดับชั้นอนุบาล 1 - อนุบาล 3 จำนวน 54 คน โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม	จำนวน 19 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 1	จำนวน 11 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 2	จำนวน 15 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 3	จำนวน 9 คน

2.ครูผู้สอนเด็กนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 8 คน

การเก็บข้อมูลเก็บเฉพาะผู้ปกครองและครูผู้สอนที่มีทัศนคติที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเด็กออทิสติกเท่านั้น สามารถเก็บกลุ่มประชากรเป้าหมายในส่วนของผู้ปกครองได้จำนวน 44 คน และครูผู้สอนได้จำนวน 8 คน โดยเก็บในช่วงเดือนเมษายนและเดือนกรกฎาคม 2547

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมี 2 ชุด แบ่งเป็น

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

ตอนที่2 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเด็ก

ตอนที่3 สอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ตอนที่4 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลที่ได้จากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก, ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา

ชุดที่ 2 จะเป็นแบบสอบถามเพื่อถามครูผู้สอนเด็กออทิสติก โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้กรอกแบบสอบถาม

ตอนที่2 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลที่ได้จากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา

โดยแบบสอบถามการวัดประสิทธิผลในตอนที่2 ของครูผู้สอนนั้นจะเหมือนกับการวัดประสิทธิผล ตอนที่4 ของผู้ปกครองทั้งนี้เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบประสิทธิผลตามความคิดเห็นระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอน โดยลักษณะของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด จะมีลักษณะ คือ

1.แบบสอบถามปลายปิด (Closed form) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถามตามข้อมูลที่กำหนดมา

1.1 Check List เป็นแบบสอบถามที่กำหนดตัวเลือกให้ตอบ

1.2 Rating Scale หรือแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สำหรับในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบมาตราวัดของลิเคอร์ท (R.A. Likert) เป็นแบบประเมินค่า 5 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537 : 160-161)

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่ได้เลย	ให้	1	คะแนน

เมื่อได้คะแนนคำตอบจากแบบสอบถามแล้ว จะนำคะแนนที่ได้หาค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถาม และจัดลงอยู่ตามช่วงชั้นเพื่อแปลความหมาย (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 75)

ก่อนเข้ารับการศึกษ

ระดับค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์มาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 0.00–1.50 หมายถึง ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

ขณะกำลังศึกษาอยู่

ระดับค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ณ วันที่เก็บสำรวจเด็กอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ณ วันที่เก็บสำรวจเด็กอยู่ในเกณฑ์มาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ณ วันที่เก็บสำรวจเด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ณ วันที่เก็บสำรวจเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 0.00–1.50 หมายถึง ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ณ วันที่เก็บสำรวจเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

2.แบบสอบถามปลายเปิด (Opened Form) เป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้แน่นอน แต่จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบอย่างอิสระ จะมีในตอนี่4ของแบบสอบถามชุดผู้ปกครอง และตอนที่2 ของแบบสอบถามชุดครูผู้สอน เพื่อให้เห็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย คำถามวิจัย และตัวแปรทุกตัวตามกรอบและแนวทางที่ระบุ

3.เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ

4.ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ

5.ตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองและครูผู้สอนของเด็กออทิสติกที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ จำนวน 10 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

6.วิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

7.ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือกระทำโดยอาศัยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125-126) จากการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรครอนบัคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนเข้ารับการศึกษาค่า 0.814 และขณะที่เด็กกำลังศึกษาที่ 0.947

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.ขอหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และถือหนังสือตอบรับการอนุมัติการศึกษาวิจัยไปยังโรงเรียนสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตด้วยตนเอง เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2.ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในช่วงเดือนเมษายน และกรกฎาคม 2547 โดยขอความร่วมมือจากครู และผู้ปกครองของเด็กออทิสติก

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายดังเียด ดังต่อไปนี้

- 1.ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไว้วิเคราะห์ข้อมูล
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเด็กออทิสติก อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา และลักษณะอาการของเด็กออทิสติก วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
- 3.วิเคราะห์ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก จะนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยคิดเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อระดับปีการศึกษาของเด็กในแต่ละระดับชั้น
- 4.วิเคราะห์ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติกโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลผลลงในช่วงชั้น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยเด็กที่มีทักษะดีขึ้น คือ ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่มีผลพัฒนาการดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเข้ารับการศึกษา
- 5.เปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอนเด็กออทิสติกแต่ละระดับชั้น โดยอาศัยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)
- 6.ศึกษาความคุ้มค่าของผู้ปกครองระหว่างค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นโดยใช้ค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

- 1.ค่าร้อยละ (Percentage) (ล้วน; และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$P = f \times \frac{100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย(Mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากรเป้าหมาย

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สำหรับวัดค่าการกระจายของข้อมูล (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 73)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประชากรเป้าหมาย
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน ขนาดของประชากรเป้าหมาย

4.สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้แก่ สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

5. สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation) ใช้วัดการกระจายของข้อมูล ใช้ในการเปรียบเทียบการกระจายของข้อมูลตั้งแต่ 2 ชุดขึ้นไป (มยุรี ศรีชัย. 2536 : 138)

$$C.V. = \frac{S}{\bar{X}}$$

เมื่อ C.V. แทน สัมประสิทธิ์การกระจาย
 S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดผลความเข้าใจที่ตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

และในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า โดยนำเสนอผลดังกล่าว แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของเด็กออทิสติก

ตอนที่2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กออทิสติก

ตอนที่3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาและการเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก

ตอนที่4 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าของผู้ปกครองระหว่างค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลที่เกิดขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 54 ชุดจากผู้ปกครองและครูผู้สอนพบว่าได้แบบสอบถามกลับคืนจากผู้ปกครองจำนวน 44 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82% และได้แบบสอบถามกลับคืนจากครูผู้สอนทั้งหมดหรือคิดเป็น 100% ซึ่งนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของเด็กออทิสติก

ตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของเด็กออทิสติก จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

หน่วย : คน(ร้อยละ)

สถานภาพส่วนบุคคล	เตรียมความพร้อม (E.I.)	อนุบาล1	อนุบาล2	อนุบาล3	รวม
เพศของเด็ก					
ชาย	6 (13.6)	7 (15.9)	11 (25)	7 (15.9)	31 (70.5)
หญิง	8 (18.2)	4 (9.1)	1 (2.3)	0 (0)	13 (29.5)
รวม	14 (31.8)	11 (25)	12 (27.3)	7 (15.9)	44 (100)
อายุของเด็ก (ปี)					
ต่ำกว่า 2 ปี	-	-	-	-	0 (0)
ช่วง 2 - 3 ปี	9 (20.5)	-	-	-	9 (20.5)
ช่วง 3 - 4 ปี	2 (4.5)	-	-	-	2 (4.5)
ช่วง 4 - 5 ปี	2 (4.5)	5 (11.4)	2 (4.5)	-	9 (20.5)
5 ปีขึ้นไป	1 (2.3)	6 (13.6)	10 (22.7)	7 (15.9)	24 (54.5)
รวม	14 (31.8)	11 (25)	12 (27.3)	7 (15.9)	44 (100)

ตาราง 5 (ต่อ)

หน่วย :คน(ร้อยละ)

สถานภาพส่วนบุคคล	เตรียมความพร้อม (E.I.)	อนุบาล1	อนุบาล2	อนุบาล3	รวม
อาการอื่นนอกจากออทิสติก					
ไม่มี	14 (31.8)	9 (20.5)	8 (18.2)	5 (11.4)	36 (81.8)
มี ระบุ					
• สมาธิสั้น	-	1 (2.3)	-	1 (2.3)	2 (4.6)
• พัฒนาการช้า	-	1 (2.3)	4 (9.1)	-	5 (11.4)
• Hyper	-	-	-	1 (2.3)	1 (2.3)
รวม	14 (31.8)	11 (25)	12 (27.3)	7 (15.9)	44 (100)

จากตาราง 5 พบว่า สถานภาพของเด็กออทิสติกจากผู้กรอกแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (31 คน ร้อยละ 70.5) ส่วนใหญ่อายุ 5 ปีขึ้นไป (24 คน ร้อยละ 54.5) รองลงมาคือในช่วงอายุ 2-3 ปี และ 4-5 ปี (9 คน ร้อยละ 20.5) ส่วนใหญ่ศึกษาในระดับอนุบาล2 (12 คน ร้อยละ 27.3) รองลงมาคือระดับชั้นเตรียมความพร้อม (14 คน แยกเป็นภาคเช้า 11 คน ร้อยละ 25 และภาคบ่าย 3 คน ร้อยละ 6.8) โดยส่วนใหญ่ไม่มีอาการอื่นใดนอกจากออทิสติก (36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กออทิสติก

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง ศึกษาจากประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เรื่องการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

ตาราง 6 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรงในระดับชั้นต่างๆ

หน่วย : บาท/คน	
ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาโดยตรง	จำนวนเงิน (บาท)
ระดับชั้นเตรียมความพร้อม (E.I.)	
- เตรียมความพร้อม (รอบเช้า)	
ค่าอาหาร	2,000 / รายภาคเรียน
ค่าว่ายน้ำ	400 / รายภาคเรียน
- เตรียมความพร้อม (รอบบ่าย)	400 / รายภาคเรียน
ระดับชั้นอนุบาล 1 - อนุบาล 3	
- ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียวเมื่อแรกเข้า	
ค่าทะเบียนนักเรียนใหม่	100
ค่าเครื่องนอน ที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน	1,300
- ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นรายภาคเรียน	
ค่าบำรุงการศึกษา	1,000
ค่าวัสดุ	500
ค่ากิจกรรม	50
ค่าเรียนว่ายน้ำ	2,000
ค่าพี่เลี้ยง	400
- ค่ากิจกรรมเรียกเก็บเป็นรายปี	
ค่าสมาชิกชมรม	100

จากตาราง 6 พบว่า ในระดับชั้นเตรียมความพร้อมจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรงที่ทางสถาบันฯ เรียกเก็บคือ ระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้า 2,400บาท/รายภาคเรียน หรือ 4,800 บาท/ปีการศึกษา ภาคบ่าย 400 บาท/รายภาคเรียนหรือ 800 บาท/ปีการศึกษา ระดับชั้นอนุบาล 1 – อนุบาล 3 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรงจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียวเมื่อแรกเข้าตั้งแต่ในระดับอนุบาล1 1,400 บาท ส่วนที่สองค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นรายภาคเรียน 3,950 บาท/รายภาคเรียน หรือ 7,900 บาท/ปีการศึกษา และส่วนที่ 3 เป็นค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นรายปีการศึกษา 100 บาท/ปีการศึกษา

สรุปคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้า 4,800 บาท/คน/ปีการศึกษา ภาคบ่าย 800 บาท/คน/ปีการศึกษา อนุบาล1 9,400 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นอนุบาล 2 และอนุบาล3 เท่ากับ 8,000 บาท/คน/ปีการศึกษา

2.ข้อมูลค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ประกอบด้วย ค่าเครื่องแบบเครื่องแต่งกาย ค่าเดินทางในการมาเรียน และค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็ก แสดงผลในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

หน่วย : บาท/คน/ปีการศึกษา

ระดับชั้น ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	เตรียมความพร้อม(E.I.)		อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3
	ภาคเช้า	ภาคบ่าย			
ค่าเครื่องแบบเครื่องแต่งกาย	2,020	2,332	3,000	3,050	3,170
ค่าเดินทางในการมาเรียน	6,761	4,800	11,347	12,066	18,173
ค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็ก	916	800	4,365	3,480	5,828
รวม	9,697	7,932	18,712	18,596	27,171

จากตาราง 7 พบว่า ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อคนต่อปีการศึกษา พบว่า ชั้นเตรียมความพร้อมภาคเช้า 9,697 บาท ภาคบ่าย 7,932 บาท ชั้นอนุบาล1 18,712 บาท ชั้นอนุบาล 2 18,596 บาท และในชั้นอนุบาล3 27,171 บาท

ตารางที่ 8 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

หน่วย : บาท/คน/ปีการศึกษา

ค่าใช้จ่าย	ระดับชั้น	เตรียมความพร้อม (E.I)		อนุบาล1	อนุบาล2	อนุบาล3
		ภาคเช้า	ภาคบ่าย			
1.ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา โดยตรง		4,800	800	9,400	8,000	8,000
2.ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษา		9,697	7,932	18,712	18,596	27,171
ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา รวม		14,497	8,732	28,112	26,596	35,171

ซึ่งจากผลตาราง 8 พบว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อคนต่อปีการศึกษา ระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้า 14,497 บาท ภาคบ่าย 8,732 บาท ชั้นอนุบาล1 28,112 บาท ชั้นอนุบาล2 26,596 บาท และชั้นอนุบาล3 35,171 บาท

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาและการเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก

วิเคราะห์โดยแยกเป็นระดับชั้นต่างๆ ตามความคิดเห็นของครูและตามความคิดเห็นของผู้ปกครองโดยวิเคราะห์ทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาระดับชั้นอนุบาลและขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษิตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นเตรียม
ความพร้อม (Early intervention : E.I.)

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.607	0.621	ปานกลาง	3.202	0.687	ปานกลาง
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.586	1.266	ปานกลาง	3.043	1.313	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	2.702	0.893	ปานกลาง	3.107	1.061	ปานกลาง
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.508	1	ปานกลาง	3	0.983	ปานกลาง
ทักษะด้านสังคม	2.878	0.971	ปานกลาง	3.214	0.91	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	2.036	1.259	น้อย	2.35	1.173	น้อย
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	2.714	1.073	ปานกลาง	3.471	0.946	ปานกลาง
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	2.198	1.252	น้อย	2.643	1.249	ปานกลาง
ทักษะด้านการสื่อสาร	2.373	1.205	น้อย	2.921	1.061	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.511	1.06	ปานกลาง	2.994	1.042	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า เด็กในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านสังคมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.878$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.036$) ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.471$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.35$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและในขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร

ตาราง 10 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นเตรียม
ความพร้อม (Early intervention : E.I.)

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.368	0.715	น้อย	3.14	0.639	ปานกลาง
ทักษะด้านการเลียนแบบ	1.705	0.778	น้อย	2.632	0.986	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	2.632	0.841	ปานกลาง	3.465	0.811	ปานกลาง
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.298	0.963	น้อย	3.006	1.066	ปานกลาง
ทักษะด้านสังคม	1.947	0.765	น้อย	2.737	0.826	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อเล็ก	1.758	1.008	น้อย	2.332	1.161	น้อย
ทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่	2.253	1.003	น้อย	3.253	0.967	ปานกลาง
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	1.743	1.259	น้อย	2.427	1.486	น้อย
ทักษะด้านการสื่อสาร	1.953	0.958	น้อย	2.702	1.001	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.073	0.921	น้อย	2.855	0.994	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า เด็กในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านการรับรู้มากที่สุด ($\bar{X} = 2.632$) มีทักษะทางด้านการเลียนแบบ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.705$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านการรับรู้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.465$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.332$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและใน ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านความสนใจ, ทักษะด้านการเลียนแบบ, ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง, ทักษะด้านสังคม, ทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่และทักษะด้านการสื่อสาร

ตาราง 11 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่าง
ผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (Early intervention : E.I.)

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษ		แปลผล	C.V.	ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		แปลผล	C.V.
	$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
ผู้ปกครอง	2.511	1.06	ปานกลาง	0.422	2.994	1.042	ปานกลาง	0.348
ครูผู้สอน	2.073	0.921	น้อย	0.444	2.855	0.994	ปานกลาง	0.348

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่างกัน คือ ก่อนเข้ารับการศึกษ
ผู้ปกครองมองว่าเด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.511$) ขณะที่ครูผู้สอนมองว่าเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อย
($\bar{X} = 2.073$)

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความเห็นเหมือนกันพบว่าใน
ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าเหมือนกัน (C.V. ผู้ปกครอง = 0.348, C.V. ครู = 0.348)
แสดงว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน

ตาราง 12 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นอนุบาล 1

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษ			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.667	0.956	ปานกลาง	3.409	0.925	ปานกลาง
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.382	1.103	น้อย	3.091	1.178	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	2.606	0.82	ปานกลาง	3.303	0.869	ปานกลาง
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.364	0.932	น้อย	3	0.952	ปานกลาง
ทักษะด้านสังคม	2.468	1.107	น้อย	3.026	1.027	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	1.809	0.883	น้อย	2.509	1.106	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	2.691	1.201	ปานกลาง	3.491	1.014	ปานกลาง
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	2	1.129	น้อย	2.929	1.358	ปานกลาง
ทักษะด้านการสื่อสาร	1.838	1.064	น้อย	2.556	1.389	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.313	1.022	น้อย	3.035	1.091	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล 1 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด ($\bar{X} = 2.691$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.809$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.491$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.509$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและในขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านการเลียนแบบ, ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง, ทักษะด้านสังคม, ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก, ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร

ตาราง 13 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล 1

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	3.303	0.935	ปานกลาง	4.121	0.607	มาก
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.727	0.772	ปานกลาง	3.491	0.758	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	3.197	0.972	ปานกลาง	3.758	0.724	มาก
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.606	0.664	ปานกลาง	3.232	0.507	ปานกลาง
ทักษะด้านสังคม	2.922	0.898	ปานกลาง	3.442	0.686	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	2.218	0.575	น้อย	2.809	0.574	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.018	0.613	ปานกลาง	3.909	0.432	มาก
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	2.293	0.814	น้อย	3.222	0.8	ปานกลาง
ทักษะด้านการสื่อสาร	2.374	0.801	น้อย	3.192	0.777	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.739	0.782	ปานกลาง	3.464	0.652	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านความสนใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.303$) และมีทักษะทางด้านการเลียนแบบน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.705$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านความสนใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.421$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.332$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและใน

ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านความสนใจ, ทักษะด้านการรับรู้, ทักษะด้านกล่อมเนื้อมัดเล็ก, ทักษะด้านกล่อมเนื้อมัดใหญ่, ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร

ตาราง 14 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล 1

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา		แปลผล	C.V.	ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		แปลผล	C.V.
	$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
ผู้ปกครอง	2.313	1.022	น้อย	0.442	3.035	1.091	ปานกลาง	0.359
ครูผู้สอน	2.739	0.782	ปานกลาง	0.286	3.464	0.652	ปานกลาง	0.189

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่างกัน คือ ก่อนเข้ารับการศึกษา ผู้ปกครองมองว่าเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.313$) ขณะที่ครูผู้สอนมองว่าเด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.739$)

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความเห็นเหมือนกันพบว่าใน ขณะที่เด็กศึกษาอยู่ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าแตกต่างกัน (C.V. ผู้ปกครอง = 0.359, C.V. ครู = 0.189) แสดงว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ตาราง 15 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นอนุบาล 2

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.569	1.101	ปานกลาง	3.819	0.814	มาก
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.433	1.174	น้อย	3.433	1.047	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	2.694	1.028	ปานกลาง	3.944	0.823	มาก
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.231	0.966	น้อย	3.704	0.825	มาก
ทักษะด้านสังคม	2.476	0.867	น้อย	3.798	0.821	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	1.767	0.887	น้อย	2.858	1.002	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	2.567	1.275	ปานกลาง	3.667	0.862	ปานกลาง
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	2.139	1.184	น้อย	3.278	1.32	ปานกลาง
ทักษะด้านการสื่อสาร	1.991	0.92	น้อย	2.843	1.192	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.319	1.045	น้อย	3.483	0.967	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล2 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านการรับรู้มากที่สุด ($\bar{X} = 2.694$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.767$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านการรับรู้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.944$) และมีทักษะทางด้านการสื่อสารน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.843$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและในขณะที่ยังเด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่ดีขึ้น คือ ทักษะด้านความสนใจ, ทักษะด้านการเลียนแบบ, ทักษะด้านการรับรู้, ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง, ทักษะด้านสังคม, ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก, ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร

ตาราง 16 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล2

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.678	0.694	ปานกลาง	3.697	0.581	มาก
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.187	0.828	น้อย	3.293	0.632	ปานกลาง
ทักษะด้านการรับรู้	2.356	0.764	น้อย	3.878	0.729	มาก
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.378	0.804	น้อย	3.504	0.786	มาก
ทักษะด้านสังคม	2.21	0.779	น้อย	3.914	0.758	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษ			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	1.533	0.59	น้อย	2.753	0.75	ปานกลาง
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	2.053	0.809	น้อย	3.747	0.841	มาก
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	1.6	0.628	น้อย	2.8	0.958	ปานกลาง
ทักษะด้านการสื่อสาร	1.6	0.554	น้อย	2.748	0.763	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.066	0.717	น้อย	3.370	0.755	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล2 ตามความคิดเห็นของครู พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษามีทักษะด้านความสนใจมากที่สุด($\bar{X}=2.678$) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด($\bar{X}=1.533$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านสังคมมากที่สุด($\bar{X}=3.914$) และมีทักษะทางการสื่อสารน้อยที่สุด($\bar{X}=2.748$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษและในขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ทักษะที่ดีขึ้นทั้ง 9 ทักษะ

ตาราง 17 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่าง
ผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล2

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษ		แปลผล	C.V.	ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		แปลผล	C.V.
	$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
ผู้ปกครอง	2.319	1.045	น้อย	0.451	3.483	0.967	ปานกลาง	0.278
ครูผู้สอน	2.066	0.717	น้อย	0.347	3.370	0.755	ปานกลาง	0.224

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน คือ ก่อนเข้ารับการศึกษเด็กอยู่ในเกณฑ์น้อย($\bar{X}$ ผู้ปกครอง=2.319, $\bar{X}$ ครู=2.066) และขณะที่เด็กศึกษาอยู่ เด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง($\bar{X}$ ผู้ปกครอง=3.483, $\bar{X}$ ครู=3.37)

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความเห็นเหมือนกันพบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าแตกต่างกัน(C.V.ผู้ปกครอง=0.451,C.V.ครู

=0.347) แสดงว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่างกันและขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าใกล้เคียงกัน(C.V.ผู้ปกครอง=0.278,C.V.ครู=0.224) แสดงว่าผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน

ตาราง 18 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษิตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นอนุบาล3

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	2.714	1.329	ปานกลาง	4.048	0.731	มาก
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.457	1.316	น้อย	4.257	0.725	มาก
ทักษะด้านการรับรู้	2.571	1.197	ปานกลาง	3.69	0.821	มาก
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	2.857	1.16	ปานกลาง	3.857	0.862	มาก
ทักษะด้านสังคม	2.633	1.208	ปานกลาง	3.776	0.964	มาก
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	2.425	1.315	น้อย	3.6	0.984	มาก
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.371	1.507	ปานกลาง	4.486	0.702	มาก
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	3	1.338	ปานกลาง	4.27	0.794	มาก
ทักษะด้านการสื่อสาร	2.286	1.273	น้อย	3.937	1.201	มาก
เฉลี่ย	2.702	1.294	ปานกลาง	3.991	0.865	มาก

จากตาราง 18 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล3 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด($\bar{X}$ =3.371) และมีทักษะทางด้านการสื่อสารน้อยที่สุด($\bar{X}$ =2.286) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด($\bar{X}$ =4.486) และมีทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยที่สุด($\bar{X}$ =3.6) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและในขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่ดีขึ้น ทั้ง 9 ทักษะ

ตาราง 19 ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษิตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล3

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา			ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านความสนใจ	3.259	0.8	ปานกลาง	4.074	0.68	มาก
ทักษะด้านการเลียนแบบ	2.578	0.942	ปานกลาง	3.711	0.733	มาก
ทักษะด้านการรับรู้	2.13	0.785	น้อย	3.519	0.878	มาก
ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง	3.432	0.91	ปานกลาง	4.099	0.643	มาก
ทักษะด้านสังคม	3.19	1.044	ปานกลาง	3.987	0.779	มาก
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	2.489	0.957	น้อย	3.533	0.741	มาก
ทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.489	0.837	ปานกลาง	4.378	0.623	มาก
ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ	2.864	1.153	ปานกลาง	3.864	0.894	มาก
ทักษะด้านการสื่อสาร	2.79	0.964	ปานกลาง	3.667	0.786	มาก
เฉลี่ย	2.913	0.932	ปานกลาง	3.870	0.751	มาก

จากตาราง 19 พบว่า เด็กในระดับชั้นอนุบาล3 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน พบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษาเด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.489$) และมีทักษะทางด้านการรับรู้ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.13$) ขณะที่เด็กศึกษาอยู่เด็กมีทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่มากที่สุด ($\bar{X} = 4.378$) และมีทักษะทางด้านการรับรู้ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.519$) เมื่อพิจารณาทั้งก่อนเข้ารับการศึกษาและใน ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่เด็กมีทักษะที่ดีขึ้นทั้ง 9 ทักษะ

ตาราง 20 การเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่าง ผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาล3

รายการประเมิน	ก่อนเข้ารับการศึกษา		แปลผล	C.V.	ขณะที่กำลังศึกษาอยู่		แปลผล	C.V.
	$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
ผู้ปกครอง	2.702	1.294	ปานกลาง	0.479	3.991	0.865	มาก	0.217
ครูผู้สอน	2.913	0.932	ปานกลาง	0.320	3.870	0.751	มาก	0.194

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน คือ ก่อนเข้ารับการศึกษา เด็กอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X}$ ผู้ปกครอง=2.702, $\bar{X}$ ครู=2.913) และขณะที่เด็กศึกษาอยู่ เด็กอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X}$ ผู้ปกครอง=3.991, $\bar{X}$ ครู=3.870)

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความเห็นเหมือนกันพบว่า ก่อนเข้ารับการศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าแตกต่างกัน ($C.V.$ ผู้ปกครอง=1.294, $C.V.$ ครู=0.932) แสดงว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่างกันและขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าใกล้เคียงกัน ($C.V.$ ผู้ปกครอง=0.217, $C.V.$ ครู=0.194) แสดงว่าผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลตามความคิดของผู้ปกครอง

ตาราง 21 ข้อมูลด้านความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

หน่วย :คน		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียกับความคุ้มค่าผลพัฒนาการเด็ก		
คุ้มค่า	44	100
ไม่คุ้มค่า เพราะ	0	0
รวม	44	100

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ปกครองทั้งหมด (จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 100) คิดว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษามีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ตาราง 22 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก เกี่ยวกับการศึกษาของเด็กออทิสติก

หน่วย :คน	
ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.อยากให้มีหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สถานที่และอื่นๆ เพราะนอกจากการศึกษาในโรงเรียนแล้วยังมีค่ารักษาทางการแพทย์อีกด้วย	3
2.ผู้ปกครองและครูควรดูแลเด็กออทิสติกเด็กด้วยความรักและความเอาใจใส่เด็กให้มากเป็นพิเศษจะต้องสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด	3
3.ทางโรงเรียนควรเน้นการพูด การมองและการฝึกสมาธิในการเรียนให้มากขึ้น	2
4.ทางโรงเรียนควรเน้นการฝึกกิจวัตรประจำวัน กิจกรรมที่เพิ่มขึ้น	2
5.การเรียนการสอนควรที่จะเน้นจุดบกพร่องของเด็กเป็นรายๆเพื่อแก้ไขส่วนที่เด็กคนนั้นบกพร่องไป	2
6.อยากให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำ,ความเข้าใจกับผู้ปกครองเพื่อนำไปปฏิบัติที่บ้าน	1
7.อยากให้จัดบริการเสริมแก่เด็กทั้งในและนอกเวลาเรียนให้ครอบคลุมมากขึ้น	1
8.อยากให้รัฐช่วยจัดโรงเรียนเฉพาะทางสำหรับออทิสติก	1
9.อยากให้โรงเรียนอื่นทั่วไปยอมรับเด็กออทิสติกเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติมากขึ้น เพราะหลายโรงเรียนปฏิเสธไม่ยอมรับทำให้หาโรงเรียนเข้าศึกษาต่ออยากมาก	1

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ปกครองและครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สถานที่และอื่นๆ และอยากให้ผู้ปกครองและเอาใจใส่และเลี้ยงดูแบบให้ความรักเด็กออทิสติกอย่างเป็นพิเศษ มีการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด โดยมีความถี่เท่ากับ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาในแต่ละทักษะตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก
3. เพื่อเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นระหว่างความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอน
4. เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเมื่อเทียบกับประสิทธิผลที่เกิดขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัยค้นคว้า

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ส่งเด็กออทิสติกเข้ารับการศึกษารวมในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม(Early Intervention : E.I.) และ ระดับชั้นอนุบาล 1-ระดับชั้นอนุบาล 3 จำนวน 54 คน โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม	จำนวน 19 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 1	จำนวน 11 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 2	จำนวน 15 คน
ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 3	จำนวน 9 คน

2. ครูผู้สอนเด็กนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 8 คน

การเก็บข้อมูลเก็บเฉพาะผู้ปกครองและครูผู้สอนที่มีทัศนคติที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเด็กออทิสติกเท่านั้น สามารถเก็บกลุ่มประชากรเป้าหมายในส่วนของผู้ปกครองได้จำนวน 44 คน และครูผู้สอนได้จำนวน 8 คน ช่วงเวลาที่เก็บคือ เดือนเมษายน และเดือนกรกฎาคม 2547

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

ตอนที่2 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเด็ก

ตอนที่3 สอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ตอนที่4 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลที่ได้จากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก,ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา

ชุดที่ 2 จะเป็นแบบสอบถามเพื่อถามครูผู้สอนเด็กออทิสติก โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้กรอกแบบสอบถาม

ตอนที่2 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลที่ได้จากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของเด็กออทิสติก วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2.ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก จะนำมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษาของเด็กในแต่ละระดับชั้น

3.วิเคราะห์ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติกโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จัดลงในช่วงชั้น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยเด็กที่มีทักษะดีขึ้นคือ ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่มีพัฒนาการดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเข้ารับการศึกษา

4.เปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ย ระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอนเด็กออทิสติกแต่ละระดับชั้น โดยอาศัยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)

5.ศึกษาความคุ้มค่าของผู้ปกครองระหว่างค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นโดยใช้ค่าร้อยละ

สำหรับในส่วนของการเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาของเด็กออทิสติก จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 54 ชุดจากผู้ปกครองและครูผู้สอนพบว่าได้แบบสอบถามกลับคืนจากผู้ปกครองจำนวน 44 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82% และได้แบบสอบถามกลับคืนจากครูผู้สอนทั้งหมดหรือคิดเป็น 100% หลังจากนำมาวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.สถานภาพของเด็กออทิสติกจากผู้กรอกแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (31 คน ร้อยละ 70.5) ส่วนใหญ่อายุ 5 ปีขึ้นไป (24 คน ร้อยละ 54.5) รองลงมาคือในช่วงอายุ 2-3 ปี และ 4-5 ปี (9 คน ร้อยละ 20.5) ส่วนใหญ่ศึกษาในระดับอนุบาล2 (12 คน ร้อยละ 27.3) รองลงมาคือระดับชั้นเตรียมความพร้อม (14 คน แยกเป็นภาคเช้า 11 คน ร้อยละ 25 และภาคบ่าย 3 คน ร้อยละ 6.8) โดยส่วนใหญ่ไม่มีอาการอื่นใดนอกจากออทิสติก (36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8)

2.ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ปกครองของเด็กออทิสติก พบว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อคนต่อปีการศึกษา ระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้า 14,497 บาท ภาคบ่าย 8,732 บาท ชั้นอนุบาล1 28,112 บาท ชั้นอนุบาล2 26,596 บาท และชั้นอนุบาล3 35,171 บาท

3.ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กออทิสติก

ระดับชั้นเตรียมความพร้อม พบว่า ทักษะที่เพิ่มขึ้นของเด็กตามความคิดของผู้ปกครอง คือ ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะที่เพิ่มขึ้นตามความคิดของครูผู้สอน คือ ทักษะด้านความสนใจ,ทักษะด้านการเลียนแบบ,ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง,ทักษะด้านสังคม,ทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่และทักษะด้านการสื่อสาร

ระดับชั้นอนุบาล1 พบว่า ทักษะที่เพิ่มขึ้นของเด็กตามความคิดของผู้ปกครองคือทักษะด้านการเลียนแบบ,ทักษะด้านการช่วยเหลือตนเอง,ทักษะด้านสังคม,ทักษะด้านกล้ามเนื้อเล็ก, ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะที่เพิ่มขึ้นของเด็กตามความคิดของครูผู้สอนคือทักษะด้านความสนใจ,ทักษะด้านการรับรู้,ทักษะด้านกล้ามเนื้อเล็ก,ทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่,ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสาร

ระดับชั้นอนุบาล2 พบว่า ทักษะที่เพิ่มขึ้นของเด็กตามความคิดของผู้ปกครองคือทุกทักษะ ยกเว้นทักษะด้านกล้ามเนื้อใหญ่ ทักษะที่เพิ่มขึ้นของเด็กตามความคิดของครูผู้สอนคือดีขึ้นทั้ง 9 ทักษะ

ระดับชั้นอนุบาล3 พบว่า ผู้ปกครองและครูมีความคิดว่าเด็กดีขึ้นทั้ง 9 ทักษะ และทุกทักษะอยู่ในเกณฑ์มากแสดงว่าเด็กมีความพร้อมในการเข้าสู่ประถมศึกษาต่อไป

4.เปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นผู้ปกครองกับครูผู้สอนในแต่ละระดับ

ก่อนเข้ารับการศึกษ ผู้ปกครองและครูผู้สอนทุกระดับชั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ขณะที่เด็กกำลังศึกษาอยู่ ผู้ปกครองและครูผู้สอนในระดับชั้นเตรียมความพร้อม อนุบาล1 และอนุบาล 3 มีความคิดเห็นเหมือนกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สำหรับชั้นอนุบาล 2 ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.ด้านความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับประสิทธิผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองทั้งหมด (จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 100) คิดว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีความคุ้มค่าตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้คือ

1.ผลการศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษา (ตาราง6-8) พบว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเช้าและบ่าย ภาคเช้าจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าภาคบ่ายในเรื่องของค่าอาหารที่ภาคเช้าต้องเสียเพิ่มขึ้น 4,000 บาท/คน/ปีการศึกษา และในระดับชั้นอนุบาล 1- อนุบาล3 พบว่าค่าใช้จ่ายในระดับชั้นอนุบาล1 จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มในส่วนของการธรรมเนียมเรียกครั้งแรกเมื่อแรกเข้า 1,400 บาท/คน

สำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาแตกต่างกันในแต่ละระดับ เนื่องจาก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในการมาเรียน อาจเป็นเพราะ ระยะทางในการเดินทางมาโรงเรียนเป็นระยะทางไกล ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่สูง รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็กในการมาเรียน ซึ่งในระดับชั้นอนุบาล3 จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าในทุกๆ ระดับชั้น อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองไว้วางใจในเรื่องของการใช้จ่ายเงินของเด็กเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องของวุฒิภาวะ จึงให้เงินเด็กไปโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น

2.ผลการศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกตามแนวความคิดของผู้ปกครองและตามแนวความคิดของครูผู้สอน เมื่อพิจารณารูปแบบของการเรียนในระดับเตรียมความพร้อม เป็น ระบบการเรียนที่ผู้ปกครองจะมาพร้อมกับเด็กออทิสติกในวันอังคารและ

วันหยุดพิเศษ โดยมี 2 ช่วง คือ รอบเช้า เวลา 8.30-11.30 นาฬิกา และรอบบ่ายเวลา 13.00-14.30 นาฬิกา แล้วผู้ปกครองจะนำไปฝึกปฏิบัติกับเด็กที่บ้าน ดังนั้น การที่ผู้ปกครองเห็นพฤติกรรมของเด็กทุกๆ วัน จึงทำให้ผู้ปกครองจึงทำให้เกิดความคุ้นเคย จึงมองเสมือนว่าเด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเล็กน้อย จึงทำให้ในสายตาของผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าเด็กดีขึ้นในทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสารเท่านั้น และจากรูปแบบการเรียนนี้เอง ทำให้เห็นว่าครูผู้สอนมีบทบาทน้อยกว่าผู้ปกครองในระดับชั้นอนุบาล1-อนุบาล3 ก็เช่นเดียวกันการที่ผู้ปกครองเห็นว่าเด็กมีผลของประสิทธิผลน้อยกว่าครูผู้สอนนั้น เพราะก่อนเข้ารับการศึกษา ผู้ปกครองเป็นผู้ดูแลเด็กและรู้จักพฤติกรรมของเด็ก อาจมีการช่วยเหลือหรือเป็นครูให้แก่เด็กออกทิสติกด้วยตนเอง จึงทำให้มองเห็นพัฒนาการของเด็กก่อนเข้ารับการศึกษา และเมื่อทางโรงเรียนมีการสอนในเรื่องของพฤติกรรมนั้นๆ ที่เด็กทำได้อยู่แล้วจึงทำให้ผู้ปกครองเห็นผลของพัฒนาการเด็กค่อนข้างน้อย สอดคล้องกับ นฤมล ขวัญศิริ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือเด็กตั้งแต่แรกเริ่มในระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแทบทุกเรื่อง

และเมื่อพิจารณาจากแผนการสอนในระดับชั้นเตรียมความพร้อม(ตาราง 3) และ แบบพฤติกรรมพัฒนาการของเด็ก(ตาราง2) จะมีความสอดคล้องกับผลของงานวิจัย เพราะจะเห็นได้ว่าเด็กมีพัฒนาการเป็นไปตามวัยและตามแผนการสอน ซึ่งในบางทักษะเด็กจะต่ำกว่าวัย ทั้งนี้อาจเพราะ เด็กออทิสติกมีอาการอื่นร่วมด้วยเช่น สมาธิสั้น หรือเด็กที่พัฒนาการช้า โดยเฉพาะเด็กในระดับชั้นอนุบาล 2 ที่มีเด็กพัฒนาการช้า 4 คน รวมทั้งจากอาการของโรคออทิสติกเองที่เด็กส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่องของภาษา การสบตา การลอกเลียนแบบ การควบคุมการเคลื่อนไหว ดังนั้นจึงทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ต่ำกว่าวัยได้ (วินัดดา ปิยะศิลป์ 2537. Online)

3.ผลการเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอน พบว่า ผู้ปกครองและครูผู้สอน จะมีความคิดแตกต่างกัน ในเรื่องของเด็กก่อนเข้ารับการศึกษา ซึ่งอาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองจะรู้พฤติกรรมของเด็กก่อนเข้ารับการศึกษาเป็นอย่างดีมากกว่าครูผู้สอน เพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่จะทำการสอนโดยคิดว่าเด็กทุกคนไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ จึงทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่ประเมินผลเด็กก่อนเข้ารับการศึกษาของเด็กต่ำกว่าของผู้ปกครอง ดังนั้นผู้ปกครองจึงจำเป็นต้องให้ข้อมูลเด็กออทิสติกแก่ครูผู้สอนในตอนแรก สอดคล้องกับ ชูศักดิ์ จันทยานนท์(2546? : Online) ที่กล่าวว่า การส่งบุตรหลานเข้าเรียนแรกๆเป็นหน้าที่ของพ่อแม่และผู้ปกครอง ที่จะต้องสร้างความเข้าใจกับครูประจำชั้น ในการทำความเข้าใจเชิงบวกต่อกัน เพราะมองดูเผินๆ เด็กเหล่านี้จะเหมือนเด็กปกติ แต่จะมีปัญหาในด้านพฤติกรรม สมาธิและอารมณ์ หรือ ในบทความตอนหนึ่งของการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(2546?. Online) พ่อแม่ซึ่งเป็นผู้ที่รู้จักเด็กดีที่สุด มีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลกับครู เกี่ยวกับการพัฒนาการของนักเรียนและเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่พ่อแม่ใช้ได้ผลมาแล้ว

สำหรับ ความคิดเห็นที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกันนั้น เมื่อพิจารณาถึงการกระจายข้อมูล พบว่า ในส่วนที่ผู้ปกครองและครูผู้สอนแตกต่างกัน โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่จะพิจารณาว่าเด็กในชั้นอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน อาจจะเป็นเพราะ ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบในการสอนเด็กหลายคนต่อครูผู้สอนหนึ่งคน ดังนั้นการประเมินผลส่วนใหญ่จึงมองเด็กเป็นภาพรวมก่อนที่จะทำการสอนว่าเด็กอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับ กรรณิการ์ คลังวิเชียร (2541 : 110) ที่ว่า จำนวนนักเรียนที่มีมากใน 1 ห้องเรียนต่อครู 1 คน ส่งผลให้ครูต้องแสดงบทบาทเป็นผู้กำหนดกิจกรรมนั้นด้วยตนเองมากกว่าให้เด็กเป็นผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมและทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบสนองต่อความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างของเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสมอีกทั้งทำให้ครูไม่สามารถสังเกตและประเมินเด็กอย่างต่อเนื่องเป็นรายบุคคลได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งเด็กออกทัศนคติคิดว่าตนเป็นเด็กที่มีความผิดปกติในเรื่องของพฤติกรรม ในการสอนให้เด็กปฏิบัติ ณ ขณะนั้น เด็กอาจจะทำได้ แต่เมื่อผู้ปกครองให้เด็กลองทำที่บ้าน เมื่อเวลาผ่านไป เด็กอาจจะทำไม่ได้แล้ว

4. ผลการศึกษาความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองทั้งหมดเห็นว่าการศึกษาค่าใช้จ่ายคุ้มค่า อาจจะเป็นเพราะ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่มีบุตรหลานเป็นเด็กออทิสติกมักจะเกิดความเครียดในครอบครัวเกิดขึ้น และด้วยความรักของผู้ปกครอง การที่บุตรหลานซึ่งเป็นเด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองจึงเกิดความรู้สึกว่า คุ้มค่า เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไป สอดคล้องกับ กาลวิน (Galvin. 2001 : 45-47,51) ได้กล่าวว่า การที่ครอบครัวมีเด็กออทิสติกจะทำให้เกิดความเครียดขึ้นในครอบครัวเป็นเวลานาน ซึ่งขึ้นอยู่กับความรุนแรงและอาการ อารมณ์ของเด็ก เพศ และอายุของเด็ก การให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวโดยการสอนทักษะต่างๆ ให้กับผู้ปกครองเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันทั้งที่บ้านและที่ชุมชนจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการมากขึ้นและช่วยลดความเครียดของครอบครัวได้โมส์ (Moes. 1996)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเด็กต่อปี การศึกษาค่อนข้างสูง เพื่อลดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาลง

รัฐบาล ควรสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ถูกลง หรือ ควรให้กระทรวงศึกษาธิการ สร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้บริหาร

สถานศึกษา และออกกฎระเบียบข้อบังคับ ให้ทุกสถานศึกษาในทุกสังกัดรับเด็กออทิสติกเข้าเรียนในเขตพื้นที่ของตนอย่างไม่มีเงื่อนไข ซึ่งจะทำให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้

ในส่วนของทางโรงเรียน ควรที่จะลดค่าใช้จ่ายทางการเดินทางของเด็กลง โดยการจัดทำรถรับ-ส่งนักเรียน โดยคิดค่าบริการเป็นรายภาคเรียนในอัตราค่าบริการที่ถูกลง ก็จะทำให้ลดภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ได้

2. จากผลการศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกนั้น เพื่อให้เด็กมีประสิทธิผลที่เพิ่มมากขึ้น ผู้ปกครองและครูผู้สอนควรที่จะให้ความสำคัญกับเด็กโดยผู้ปกครองต้องฝึกปฏิบัติกับเด็กที่บ้านควบคู่ไปกับทางโรงเรียนเพราะจะทำให้พัฒนาการของเด็กดีขึ้น และครูผู้สอนต้องเอาใจใส่เด็กออทิสติกที่ตนเองรับผิดชอบอย่างทั่วถึง มีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนเพื่อที่จะได้แก้ไขจุดบกพร่องของเด็กนั้นๆ เป็นรายๆ ไป โดยอาศัยแบบสมุดบันทึกพฤติกรรมของเด็กควบคู่ไปด้วย เพื่อปรับพัฒนาการของเด็กให้เหมาะสมกับช่วงอายุ

ในส่วนของรัฐบาล ก็ควรที่จะส่งเสริมในเรื่องของงบประมาณในการบริหารงานของหน่วยงานการศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น และทางหน่วยงานของทางโรงเรียนก็ควรนำงบประมาณที่ได้รับไปเพิ่มบุคลากรทางการศึกษา โดยเพิ่มครูผู้สอนให้มากขึ้น เพื่อให้รับผิดชอบจำนวนเด็กที่ตนดูแลลดลง จะทำให้ครูดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง และปรับพฤติกรรมของเด็กได้ง่ายยิ่งขึ้น

ในส่วนของหน่วยงานที่รับผิดชอบในโรงเรียน อาจจะใช้นักกิจกรรมบำบัด แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาช่วยฝึกสอนให้คำแนะนำผู้ปกครองหรือสอนควบคู่ไปกับครูผู้สอน การที่มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาแนะนำและฝึกปฏิบัติจะทำให้ทักษะของเด็กดีขึ้นได้

3. ผลการศึกษากการเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นระหว่างผู้ปกครองและครูผู้สอน สะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนกับผู้ปกครองบางหัวข้อจะมีความเข้าใจแตกต่างกัน ถึงภาพสะท้อนของเด็ก เช่นครูผู้สอนมองว่าเด็กที่สอนผลที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน แต่จากความคิดเห็นของผู้ปกครองกลับสะท้อนออกมาว่าพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน จากผลการวิจัย ครูผู้สอนควรที่จะมองพฤติกรรมของเด็กแต่ละรายแล้วแก้ไขจุดที่เด็กบกพร่อง และครูผู้สอนควรที่จะให้เด็กฝึกปฏิบัติในแต่ละหัวข้อ ก่อนที่จะสอนเพื่อเป็นการประเมินว่าก่อนที่สอนเด็กอยู่ในเกณฑ์ใด และผู้ปกครองก็ควรที่จะประเมินผลการสอนของเด็กในแต่ละวันโดยศึกษาว่าวันนี้เด็กเรียนอะไร และลองให้เด็กปฏิบัติในสิ่งที่ได้รับมาจะเป็นการปรับความเข้าใจของผู้ปกครองและครูผู้สอนได้ทางหนึ่ง หรือทางสถาบันศึกษาควรที่จะออกสมุดประเมินพฤติกรรมของเด็กก่อนและหลังศึกษา โดยให้ครูผู้สอน 1 เล่ม และผู้ปกครอง 1 เล่ม โดยที่ครูผู้สอนสอนและทำการประเมินเด็กในแต่ละหัวข้อของแต่ละวัน และในแต่ละวันผู้ปกครองก็ทำการประเมินผลของเด็กที่ทาง

โรงเรียนสอนมา แล้วส่งคืนให้กับครูผู้สอนในวันรุ่งขึ้น จะทำให้ครูผู้สอนปรับพฤติกรรมของเด็กได้ตรงกับผู้ปกครองง่ายขึ้น

4. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะทางการศึกษาของผู้ปกครองและครูผู้สอน จะเห็นได้ว่า ทางรัฐบาลควรที่จะให้ความสำคัญในเรื่องของงบประมาณ บุคลากร สถานที่ และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ภาครัฐบาลควรที่จะทำให้โรงเรียนในระดับประถมศึกษาอมรับเด็กออทิสติกเข้าศึกษาพร้อมกับเด็กปกติ โดยออกกฎระเบียบบังคับ เพื่อให้เด็กออทิสติกได้เรียนต่อในระดับสูงต่อไป

ในส่วนของผู้ปกครองและครูผู้สอน ก็ควรที่จะดูแลเด็กออทิสติกด้วยความรักและความเอาใจใส่เด็กให้มากเป็นพิเศษ ต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด

ในส่วนของทางโรงเรียนเอง ก็ควรที่จะ ให้ครูผู้สอน เน้นการพูด การมอง การฝึกสมาธิในการเรียนให้มากขึ้น เน้นการฝึกกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมให้เพิ่มขึ้น และเน้นจุดบกพร่องของเด็กเป็นรายๆ เพื่อแก้ไขส่วนที่บกพร่องไป มีการจัดบริการเสริมแก่เด็กทั้งในและนอกเวลาเรียน มีแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำ ให้ความเข้าใจกับผู้ปกครองเพื่อนำไปปฏิบัติต่อที่บ้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรที่จะศึกษาถึงประสิทธิผลในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกแห่งอื่นๆ ทั้งของภาครัฐบาลและของภาคเอกชน

2. ควรที่จะมีการศึกษาติดตามในระยะยาวต่อไป คือในระดับประถมศึกษา, มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา เกี่ยวกับประสิทธิผลในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็ก หรือถ้าเด็กไม่ได้ศึกษาต่อก็ควรที่จะติดตามประสิทธิผลในด้านการใช้ชีวิตในสังคมและประสิทธิผลทางอาชีพต่อไป

3. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงประสิทธิผลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับทางการศึกษาเพียงอย่างเดียว ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรที่จะศึกษาถึงประสิทธิผลและค่าใช้จ่ายในด้านอื่นๆ เช่น ทางการแพทย์ เป็นต้น

4. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงประสิทธิผลโดยใช้ทักษะในการสอบถามถึง 9 ทักษะ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ถ้ามีการแยกทักษะในแต่ละทักษะ แล้วศึกษาโดยเจาะลึกถึงประสิทธิผลในทักษะด้านนั้นๆ จะทำให้เราเห็นผลของเด็กเกี่ยวกับประสิทธิผลของแต่ละทักษะได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ คลังวิเชียร. (2541). *การศึกษาพฤติกรรมของครูอนุบาลในการจัดประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อม กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่*. ปรินทิพพาน์การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2546?)
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน โรงพยาบาลและผู้ปกครอง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
http://www.kus.ku.ac.th/autism/information/autistic_in_satitkaset/autistic_in_satitkaset_007.htm. วันที่สืบค้น: กันยายน 10, 2547.
- การจัดการศึกษาเด็กออทิสติก. (2545, 13 สิงหาคม). *คมชัดลึก*. หน้าการศึกษา.
- การใช้จ่ายอย่างเป็นประโยชน์และคุ้มค่า. (2546?). *การใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์และคุ้มค่า*.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.2how.com/html/boat_lagoon.html. วันที่สืบค้น กันยายน 10, 2547.
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม. (2541). *การคลัง: ว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไกรยุทธ ธีรยาคินันท์. (2532). *แนวคิดพระราชดำริด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ: ธนาคารไทยพาณิชย์.
- คง สุวรรณรัตน์. (2530, กรกฎาคม-สิงหาคม). *เหลียวหน้าแลหลังทศวรรษคนพิการ*. นิตยสาร *การประชาสัมพันธ์*. (3014): 8.
- คนไทยป่วย"ออทิสติก" กว่า 2 แสน สธ.แนะระวังทารกวัยขวบปีแรก. (2546, 3 กรกฎาคม).
คมชัดลึก. หน้าการศึกษา.
- จงรักษ์ ไกรนาม, จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2539, กันยายน-ธันวาคม). *การศึกษาพิเศษสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. *วารสารยุวประสาทฯ*. 4(3) : 7-13.
- จำรัส นวลนิม. (2540). *การศึกษากับการพัฒนาประเทศ: แนวความคิดและวิธีปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จิระพันธุ์ ตันมณี. (2546). *การพัฒนาแบบคู่ขนานเพื่อบุคคลออทิสติก*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.academic.com/academic012.html>. วันที่สืบค้น: กรกฎาคม 23, 2546..
- ชูศักดิ์ จันทยานนท์. (2542). *การเรียนรู้ของเด็กออทิสติก*. (เอกสารประชาสัมพันธ์ลำดับที่ 06).
กรุงเทพฯ: โรงเรียนอนุบาลจันทยานนท์.

- (2546). หัวอก...เด็กออทิสติก. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.forfriend2000.com/highlight/autism.htm>. วันที่สืบค้น: กันยายน 10, 2547
- ชูศักดิ์-ฐิติรัตน์ จันทยานนท์. (2545). ออทิสติก. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.academic.com>. วันที่สืบค้น: กรกฎาคม 23, 2546.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตรการพิมพ์
- เด็กออทิสติก. (2545, 29 เมษายน). คมชัดลึก. หน้าการศึกษา.
- ดนุช ตันมณี. (2544). เมื่อลูกเป็นออทิสติก. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2530). ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตนักศึกษาในส่วนที่เป็นงบดำเนินการ ปีงบประมาณ 2528. กรุงเทพฯ: ทบวงฯ.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2533). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัครงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2543). จิตวิทยาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์. (เอกสารประกอบการเรียน) กรุงเทพฯ: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา คชภักดี. (2543). ขั้นตอนการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- นฤมล ขวัญศิริ. (2541). การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะเริ่มแรก แก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- นิตา ชูโต. (2538). การประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พีเอ็นการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ปิ&บี พับลิชชิง
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2529). การวิจัยประเมินผล : หลักการและกระบวนการ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผดุง อารยวิญญู. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2532). การศึกษาเด็กออทิสติกในโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. บทความทางวิชาการในการประชุมวิชาการประจำปีของสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. หน้า 5. กรุงเทพฯ: มปป.
- (2541). รวมเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับออทิสซึม. สมุทรปราการ: ช.แสงงามการพิมพ์.

- พัฒน ภาสบุตร. (2531). *การดูแลบุคคลพิการ*. (เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พระธรรมปิฎก (ปอ.ปยุต.โต). (2539ก). *การศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- . (2539 ข). *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. (2534). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 108. ตอนที่ 205. กรุงเทพฯ: มปป.
- . (2534). *กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2537) ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 111. ตอนที่ 34ก. กรุงเทพฯ: มปป.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพวรรณ สุตสรณ์, สร้อยสุดา วิทยากร และมยุรี เพชรอักษร. (2543,ฉบับเสริมกันยายน). "ความสัมพันธ์ระหว่าง Body Awareness กับ Bilateral Motor Co-ordination ในเด็กที่มี IQ 50-89". *เชียงใหม่วารสาร*. 39(3) : 33
- มข.เปิดศูนย์เด็กออทิสติกแบบประจำ. (2545, 5 เมษายน). ผู้จัดการรายวัน. หน้าการศึกษา.
- มัฆวฬ สุวรรณเรือง. (2536). *ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันปราบปรามทุจริตเลือกตั้งของโครงการ ทมก.ไปปฏิบัติ กรณีวิจัยปฏิบัติการในเขตเลือกตั้งค.จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ หลักสูตร พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- มยุรี ศรีชัย. (2536). *สถิติพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: วิ.เจ.พรินต์
- รจนา ทรรทรานนท์. (2529). *เด็กออทิสติก*. กรุงเทพฯ: เลเซอร์กราฟฟิกส์การพิมพ์.
- ล้วนและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีร์ สาส์น.
- วิชุดา งามปลอด. (2540). *การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียน อนุบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์. กศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มศว. อุดลำนเา.
- วิจิตร ระวิวงศ์. (2530). *ค่านิยมทางสังคมศาสตร์ในงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการพ.ศ.2527-2530*. กรุงเทพฯ: สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2537). *คู่มือสำหรับพ่อแม่เด็กออทิสติก*. กรุงเทพฯ: แปลนการพิมพ์

- (2537). ปัญหาที่พบในเด็ก. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.doodaedeek.com/problem2/autism.htm>. วันที่สืบค้น: กรกฎาคม 23, 2546.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ. (2546?). เอกสารแบบประเมินความสามารถเบื้องต้นของบุคคลออทิสติก. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษาฯ
- ศูนย์จิตวิทยาเด็ก กระทรวงสาธารณสุข. (2539). คู่มือผู้ปกครองเด็กออทิสติก. กรุงเทพฯ: สวีชาญการพิมพ์.
- ศิลาปัย เชาว์เจริญรัตน์. (2546?). การใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.cedthai.org/assay1.php>. วันที่สืบค้น: มีนาคม 14, 2547.
- สถาพร สุวันณสุส. (2537). การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยเกษม.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ สำนักงานฯ. ถ่ายเอกสาร.
- (2541). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- (2542). แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). รายงานการวิจัยทางการศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. (2530, 3 ตุลาคม). หนังสือที่ระลึกงานวันคนพิการครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ: พิมพ์.
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2535). รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ ธรรมทวีกุล และวิเชียร เบญจวัฒน์กุล. (2537). ระบบการผลิตแบบทันเวลาจากหลักการสู่ภาคปฏิบัติจริง. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- หทัยพร คลังกำแพงเดช. (2542, 1-5 กุมภาพันธ์). สรุปการบรรยายครั้งทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก. ณ โรงแรมโกลเดนทาวเวอร์ จ.ราชบุรี.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). สมุดบันทึกพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ปสพ.
- อัญชลี ศาลากิจ. (2542). ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนปกติที่มีโครงการสอนเด็กออทิสติก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- อภิชัย พันธเสน. (2544). *พุทธเศรษฐศาสตร์ วิวัฒนาการ ทฤษฎีและการประยุกต์กับเศรษฐศาสตร์*
สาขาต่างๆ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- อัมพร วิจิตรพันธ์, ัญชลี ค้อคงคา. (2524). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*.
กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2545). *ช่วยลูกออทิสติก*. กรุงเทพฯ : ชันดำการพิมพ์
- อรอนงค์ สงเจริญ. (2546). *จิตวิทยาในการทำงานกับคนพิการและครอบครัว*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.academic.com/academic018.htm>. วันที่สืบค้น: กรกฎาคม 23, 2546.
- ออทิสติก. (2545, 19 เมษายน). *กรุงเทพธุรกิจ*. หน้าจุดประกาย.
- Blaug, Mark. (1971). *The Rate of Return to Investment in Education in Thailand*. Bangkok:
The national Education Council.
- Cohn, Elchanan & Geske, Terru G. (1972). *The Economics of Education*. Oxford: Pergamon
Press.
- Etzioni, Amitai. (1964). *Modern Organizations*. Englewood Cliffs: NJ Prentice-Hall.
- Galvin, D. (2001). "The Family of a Child With Autism," in *Autism : A Comprehensive
Occupational Therapy Approach*. Edited by H. Miller-Kuhaneck. p. 43-53,
Bethesda : The American Occupational Therapy Association.
- Gilly, Jerry W & Eggland, Steren A. (1990). *Principles of Human Resource Development*.
New York: Addison-Wesley.
- Harbison, Frederick & Harris, Myers Charles Andrew. (1964). *Education Manpower and
economic growth: Strategies of human resource development*. New York: MC
Graw-Hill.
- Harris, S.L. (1994). "Treatment of Family Problems in Autism," in *Behavioral Issues in Autism*.
Edited by E. schopler & G.B. Mesibov. p.161-175. New York : Gaithersburg : Aspen
Publishers.
- Jame, L. Price. (1968). *Organizational Effectiveness : An Inventory of Propositions*. Richard
D. Irvin Inc: Homewood.
- Kamat, A.R. (1968). *Two Studies in Education India* Grohple Institute of Politics and
Economics. np.

- Moes,D. (1996). "Parent Education and Parenting Stress, " *In teaching children With Autism : Strategies for Indicating Positive Interaction and Improving Learning Opportunities*. Edited by R.L. Koegel & L.K.Koegel. p. 79-93. Baltimore : Paul H. Brooks.
- Nadler,Leonard & Nadler,Zeace. (1990). *The Handbook of human resource development*. New York: Wiley.
- Pace,R.W., Smith,PC & Mills,G.E. (1991). *Human Resource Development Field*. New Jersey: Prentice Hall.
- Parker,Rendall M & Hansen,Earl E. (1981). *Rehabilitation Counseling*. Messachusede: Allen and Bacon.
- Periman,Richard. (1973). *The Economics of Education : Conceptual Problems and Policy Issues*. New York: Mc Grew-Hill Book Company.
- Siamhealth. (2002). *Autism*. (Online). Available : <http://www.siamhealth.net>. Retrieved : July 3, 2002.
- Steers,R.M. (1977). *Organization Effectiveness : Behavioral View Santa Monica*. California: Goodyear Publishing Company.Inc.
- Wilson,P.John. (1999). *Human Resource Development*. London: Kogan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

อาจารย์จรรยา ชื่นเกษม
พิเศษ

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาและหัวหน้าโปรแกรมวิชาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

นพ.เวทิส ประทุมศรี

นายแพทย์ 7

โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา

พญ.รุจิรัตน์ บุญยลิขิต

นายแพทย์ 7

โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/44/19

=

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษานักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จรรยา ชื่นเกษม ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษานักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6418466 ต่อ 306

ที่ ศธ 0519.12/49/8

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

=

๑๔ เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลละหานทราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศาของเด็กรอการศึกษาศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละหานทราย (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทคนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายแพทย์เวชสิทธิ์ ประทุมศรี นายแพทย์ 7 และ แพทย์หญิงรุจิรัตน์ บุญยลิจิต นายแพทย์ 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศาของเด็กรอการศึกษาศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละหานทราย (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัทพ์ 02-6418466 ต่อ 306

ที่ ศร 0519.12/4856

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ เมษายน 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (อี.ไอ.) ระดับชั้นอนุบาล 1-3 จำนวน 10 คน และ ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ตอบแบบสอบถามค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ในระหว่างเดือนเมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6418466 ต่อ 306

ที่ ศธ 0519.12/4 ๔๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ เมษายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ส่งเด็กเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม (อี.ไอ.) ระดับชั้นอนุบาล 1-3 จำนวน 54 คน และ ครูผู้สอนเด็กออทิสติกในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) จำนวน 4 คน ตอบแบบสอบถามค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ในระหว่างเดือนเมษายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6418466 ต่อ 306

ภาคผนวก ค.
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองเด็กออทิสติก

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก :
กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา เรื่อง "ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต โดยข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปแปลผลและสรุป ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับส่วนราชการในการจัดการศึกษาต่อไป
- ขอความกรุณากรอกแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความเห็นของท่านให้มากที่สุด คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย

นักศึกษาคณะบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) และกรอกคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง โดยข้อมูลนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

1. เพศของผู้กรอกแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุของผู้กรอกแบบสอบถาม ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี	☐ สูงกว่าปริญญาตรี

รายการประเมิน	ประเมินผล									
	ก่อนเข้ารับการศึกษา					ขณะที่กำลังศึกษาอยู่				
	ทำได้ ดีมาก	ทำได้ ดี	ปาน กลาง	ทำได้ น้อย	ทำไม่ ได้เลย	ทำได้ ดีมาก	ทำได้ ดี	ปาน กลาง	ทำได้ น้อย	ทำไม่ ได้เลย
ทักษะด้านการสื่อสาร (ต่อ)										
3. พูดตามครูหรือผู้ปกครอง										
4. บอกชื่อตนเองได้										
5. บอกชื่อวัตถุได้										
6. เล่าเหตุการณ์ตามภาพอย่างง่ายได้										
7. บอกการใช้งานของวัตถุ เช่น หมอนใช้นอน										
8. บอกอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายได้										
9. ตอบคำถามใช่หรือไม่ใช่ได้อย่างเหมาะสม										

ท่านคิดว่า ค่าใช้จ่ายที่สูงสูญเสียไปกับการศึกษาคู่ค่างกับผลกับพัฒนาการของเด็กหรือไม่

☐ ค่ะ

☐ ไม่ค่ะ เพราะ

ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนเด็กออทิสติก

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก :
กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ)สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

คำชี้แจง

• แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา เรื่อง "ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก : กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) สถาบันราชภัฏสวนดุสิต โดยข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปแปลผลและสรุป ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับส่วนราชการในการจัดการศึกษาต่อไป

• ขอความกรุณากรอกแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความเห็นของท่านให้มากที่สุด คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย

นักศึกษาคณะบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) และกรอกคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง โดยข้อมูลนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

1.เพศของผู้กรอกแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง

2.อายุของผู้กรอกแบบสอบถาม ปี

3.ท่านสอนในระดับ ☐ เตรียมความพร้อม(อี.ไอ.) ☐ อนุบาล 1☐ อนุบาล 2 ☐ อนุบาล 3

รายการประเมิน	ประเมินผล									
	ก่อนเข้ารับการศึกษ					ขณะที่กำลังศึกษาอยู่				
	ทำได้ ดีมาก	ทำได้ ดี	ปาน กลาง	ทำได้ น้อย	ทำไม่ ได้เลย	ทำได้ ดีมาก	ทำได้ ดี	ปาน กลาง	ทำได้ น้อย	ทำไม่ ได้เลย
ทักษะด้านการสื่อสาร (ต่อ)										
3.พูดตามครูหรือผู้ปกครอง										
4.บอกชื่อตนเองได้										
5.บอกชื่อวัตถุได้										
6.เล่าเหตุการณ์ตามภาพอย่างง่ายได้										
7.บอกการใช้งานของวัตถุ เช่น หมอนใช้นอน										
8.บอกอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายได้										
9.ตอบคำถามใช่หรือไม่ใช่ได้อย่างเหมาะสม										

ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง.

ปรัชญาของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ
อัตราค่าเล่าเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ

ปรัชญาของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ
“การศึกษาพัฒนาคนพิการ คนพิการพัฒนาตนเองและสังคม”

วิสัยทัศน์ของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

1. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สูงสุด

2. เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศในสาขาการศึกษาพิเศษ
3. มีสัดส่วนผลงานการวิจัยต่ออาจารย์เป็น 1 : 3 ต่อปี
4. นักศึกษามีเจตคติต่อบุคคลพิการ มีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ
5. มีคุณภาพทางวิชาการที่สามารถทำตลาดได้

พันธกิจของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

1. ผลิตครูการศึกษาพิเศษที่มีจริยธรรม คุณธรรม และศรัทธาในความเป็นครูของเด็กพิการ หรือที่มีความบกพร่อง และมีความสามารถในด้านการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. จัดหาและพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร
4. สนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานผลิตผลงานวิจัย
5. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

กลยุทธ์ของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

1. กลยุทธ์การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการให้ความรู้และความถนัดเฉพาะด้านและให้มีจิตสำนึกในการประกอบวิชาชีพ
2. กลยุทธ์การพัฒนาบุคลากร
3. กลยุทธ์การเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลงานวิจัย
4. กลยุทธ์การให้บริการวิชาการแก่สังคม

วัตถุประสงค์ของศูนย์/โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

1. เพื่อให้มีคุณธรรมและศรัทธาในความเป็นครูการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อให้สามารถประมวลความรู้ นำทักษะและเทคโนโลยีสมัยใหม่ไปใช้จัดประสบการณ์การเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในโรงเรียนพิเศษและเรียนรวมได้จริง

3.เพื่อให้ศึกษาลักษณะปัญหาและสภาพแวดล้อมของเด็กที่มีความบกพร่อง แนะนำ
แก้ปัญหา ตลอดจนปรึกษาและร่วมมือกับผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความ
บกพร่อง

4.เพื่อให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ พัฒนาตนเอง และพัฒนางานการศึกษาพิเศษ
อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนชีวิตความเป็นครู

5.เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปพัฒนางานการศึกษาพิเศษในชุมชน

คุณลักษณะบัณฑิต

1.เพื่อให้บัณฑิตมีคุณธรรมและศรัทธาในความเป็นครูการศึกษาพิเศษ

2.บัณฑิตสามารถประมวลความรู้ นำทักษะและเทคโนโลยีสมัยใหม่ไปใช้จัดประสบการณ์
การเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในสภาพโรงเรียนพิเศษและเรียนรวมได้จริง

3.บัณฑิตสามารถศึกษาลักษณะ ปัญหาและสภาพแวดล้อมของเด็กที่มีความบกพร่อง
 แนะนำแก้ปัญหา ตลอดจนปรึกษาและร่วมมือกับผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเด็กที่
มีความบกพร่อง

4.เพื่อให้บัณฑิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ พัฒนาตนเอง และพัฒนางานการศึกษา
พิเศษอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนชีวิตความเป็นครู

5.บัณฑิตสามารถนำความรู้ไปพัฒนางานการศึกษาพิเศษในชุมชน

การให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษ

การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำแนะนำแก่พ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กพิการซึ่งมีอายุระหว่าง 0-7 ปี เพื่อให้เด็กได้พัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กปกติ ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิเศษและครอบครัว (ฝ่าย อี.ไอ) ได้เปิดให้บริการตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2533 เป็นต้นมา โดยเริ่มต้นจากการให้บริการเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น 7 คน ในปัจจุบันมีเด็กมารับบริการจำนวน 119 คน โดยมารับบริการประจำที่ศูนย์ทุกวันจำนวน 57 คน จำนวนที่เหลือฝ่าย อี.ไอ ได้จัดบริการรูปแบบอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสมเฉพาะราย เด็กที่มารับบริการส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าที่ควรประมาณ 1-3 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กปกติในวัยเดียวกันเด็กพิการที่มารับบริการส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กออทิสติก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กที่มีความพิการซ้อน ฝ่ายอี.ไอ.ได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและการเงินจากสถาบัน ฮิลตัน/เปอร์กินส์ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงทำให้การบริการที่ได้จัดให้เด็กทุกคนได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เมื่อเด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทางฝ่ายอี.ไอ จะประเมินและส่งต่อให้เด็กเข้าเรียนร่วมทั้งในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาต่อไป

เด็กทุกคนที่เข้ารับบริการจะต้องมีบิดา-มารดาหรือผู้ดูแลร่วมทำกิจกรรมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นการให้พ่อแม่มีโอกาสเรียนรู้วิธีการจัดกิจกรรมกระตุ้นพัฒนาการ เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่บ้านเป็นอย่างดี ครูจะจัดโปรแกรมการศึกษารายบุคคลให้แก่เด็กทุกคน ดังนั้นกิจกรรมที่ฝ่าย อี.ไอ จัดบริการจึงสอดคล้องกับความต้องการของเด็กแต่ละคน ส่วนสำคัญอีกเรื่องหนึ่งในหลักสูตรคือการพิจารณาให้พ่อแม่ได้นำลูกออกสู่สังคมและมีกิจกรรมร่วมในชุมชน

ทางฝ่ายอี.ไอ.จัดโปรแกรมบริการช่วยเหลือให้แก่เด็กพิการทุกประเภทที่บ้าน ในกรณีที่บางครอบครัวไม่สามารถพาลูกมารับบริการที่ผ่านอี.ไอ.ได้ ซึ่งขณะนี้มีเด็กมารับบริการประเภทนี้อยู่ประมาณ 40 ครอบครัว ในระหว่างภาคฤดูร้อนทางฝ่ายอี.ไอ.ได้จัดโปรแกรมการเยี่ยมบ้านในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นอกจากนี้ยังจัดการบริการช่วยเหลือ และให้คำแนะนำต่างๆ โดยการติดต่อทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ตลอดจนจัดหา จัดทำสื่อ อุปกรณ์ และคู่มือ ในการเลี้ยงดูเด็กพิการไว้บริการด้วย การให้บริการหลายรูปแบบนี้ได้จัดให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กพิเศษและครอบครัว

ทางศูนย์โปรแกรมวิชาได้จัดทำหนังสือ คู่มือการเลี้ยงลูกตามอดได้อย่างไรซึ่งแปลและเรียบเรียงจากหนังสือ "How to Raise a Blind Child" และได้จัดทำคู่มือการเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นสำหรับผู้ปกครอง

เมื่อผู้ปกครองนำเด็กพิเศษมาขอรับบริการ ทางฝ่ายอี.ไอ. จะประเมินพัฒนาการและขอข้อมูลจากผู้ปกครองถ้าจำเป็นจะต้องส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ทางฝ่ายอี.ไอ. จะบริการส่งต่อเด็กไปยังหน่วยงานนั้น ซึ่งในปัจจุบันทางฝ่ายอี.ไอ. ได้ดำเนินการส่งต่อเด็กเรียนรวมจำนวน 26 คน ในโรงเรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา

ฝ่ายบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการและครอบครัว

ให้บริการแก่เด็กทุกประเภท อายุ 0-7 ปี โดยทางศูนย์ฯ จะให้บริการ 4 รูปแบบ

- 1.รับบริการที่ศูนย์
- 2.บริการทางโทรศัพท์
- 3.บริการทางไปรษณีย์
- 4.บริการเยี่ยมบ้าน

รูปแบบที่ 1 รับบริการที่ศูนย์

จัดให้บริการ 2 ช่วง คือ รอบเช้าเวลา 8.30 น.-11.30 น. รอบบ่ายเวลา 13.00 น.-14.30 น.

โดยแบ่งประเภทเด็กที่มาใช้บริการดังนี้

วันจันทร์ เข้า บ่าย และวันพุธเช้าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นและเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ วันพุธบ่ายให้บริการเด็กที่มาใช้บริการรายเดือนซึ่งมีอายุตั้งแต่แรกเกิด- 2 ขวบครึ่ง

วันอังคาร เข้า บ่ายและวันพฤหัสบดี เข้าให้บริการเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กออทิสติก วันพฤหัสบดีบ่ายเด็กที่มาใช้บริการในรอบบ่ายว่างน้ำ และจัดรับบริการเด็กที่มาสมัครใหม่พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง

วันศุกร์ เข้าเด็กที่มาใช้บริการรอบเช้าทุกวันว่างน้ำ และจัดกิจกรรมพิเศษประจำสัปดาห์ วันศุกร์บ่าย ประชุมครูและผลิตสื่อ/อุปกรณ์

รูปแบบที่ 2 บริการทางโทรศัพท์

ให้คำแนะนำและให้ข้อมูลทางการศึกษาแก่ผู้ปกครองทางโทรศัพท์

รูปแบบที่ 3 บริการทางไปรษณีย์

จัดส่งเอกสารให้แก่ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบที่ 4 บริการเยี่ยมบ้าน

จัดโครงการเยี่ยมบ้านในภาคฤดูร้อนช่วงเดือนเมษายน-ต้นเดือนพฤษภาคมของทุกปี

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ชื่อ	นายสรายุทธ เจริญสิทธิชัย
วันเดือนปีเกิด	27 มิถุนายน 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	47/589 หมู่ที่ 6 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพนมสสารคาม"พนมอดุลวิทยา" ฉะเชิงเทรา
พ.ศ.2543	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เคมี) มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา
พ.ศ.2546	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประสานมิตร